

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 24/2017 - 61 pàgines

Sessió ordinària del dia 14 de desembre del 2017

El dia 14 de desembre del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 96/2017, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.05h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Bé, abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General el temps total per substanciar una pregunta incloent-hi també la rèplica i la dúplica no pot excedir de 8 minuts dividits en parts iguals, i que finida la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps.

Passem doncs a aquest punt únic.

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura i que figura en el primer lloc del llistat.

Procedim doncs amb aquesta primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de desembre del 2017, relativa a la reducció de les hores lectives del català.

Fou registrada amb el número 1537 i s'ha publicat en el Butlletí número 99/2017 del 13 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la reducció d'una hora setmanal de l'assignatura de llengua catalana en el nou model de batxillerat andorrà.

Vist que el nombre d'hores d'ensenyament del català és inferior en l'escola andorrana al que s'imparteixen en la resta de sistemes educatius.

Vista la preocupació manifestada pels ensenyants que integren el Departament de català per quan aquesta reducció pot afectar entre altres qüestions a l'assoliment per part dels alumnes del nivell C1 de català, a l'ensenyament de la literatura catalana i a

l'assoliment adequat de totes les competències en llengua catalana.

Vist que la llengua oficial de l'Estat andorrà és el català i que per tant el seu ensenyament no pot veure's, -al nostre entendre-, relegat per altres matèries i que el coneixement en profunditat de la llengua i de la literatura catalana no es pot entendre sinó com una qüestió identitària del nostre país.

Es demana:

Quins han estat els motius que han portat a la reducció d'una hora setmanal de l'assignatura de llengua catalana en el nou model de batxillerat andorrà? I, com ha valorat el Govern les possibles conseqüències d'aquesta decisió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molts gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta del Sr. López fa referència a la implementació del pla estratègic per a la renovació i la millora del sistema educatiu andorrà conegut com PERMSEA a l'etapa de batxillerat.

Abans d'entrar en el detall de la pregunta deixi'm fer públic i explícit el meu agraïment a tot el professorat del sistema educatiu andorrà i a tots els professionals del ministeri que tinc l'honor d'encapçalar per la dedicació que estan demostrant justament en aquests moments de canvi de model, que de ben segur no tan sols estressa el sistema sinó que demana un sobre esforç a tots els professionals que l'integren.

Entrant en el detall de la pregunta del Sr. López, no comparteixo el seu anunciat ja que el considero esbiaixat i parcial i evidentment encara comparteixo menys els efectes que vostè suposa a la reforma.

Vostè fa una anàlisi d'una assignatura concreta de dos cursos quan la reflexió, si es considera oportuna, s'hauria de fer de manera molt més sistèmica tant en la totalitat del nivell de batxillerat com també en la totalitat d'escola andorrana.

Però fins i tot la seva afirmació de què hem disminuït una hora setmanal l'assignatura de llengua catalana a batxillerat no és ben bé certa.

En el model antic existien dos assignatures, una de llengua catalana de quatre hores per als estudiants de la modalitat lingüística, i una de tres hores per als estudiants de les altres modalitats de batxillerat. Amb el nou model mantenim una assignatura de

quatre hores de llengua i literatura catalana, ara oberta a tots els estudiants que poden escollir entre aquesta assignatura i l'altra de català que és la de comunicació en llengua catalana que és de dues hores.

És important recordar aquí el canvi de paradigma amb el PERMSEA, i això és vàlid per diferents nivells educatius i no tan sols per batxillerat. I és que els elements de la llengua catalana es treballen de manera transversals en d'altres espais que fins ara no existien, com poden ser les situacions globals a segona ensenyança o el projecte de recerca o d'actuació i servei a batxillerat.

Vostè en la seva pregunta també mostra poc rigor i segurament també poc coneixement del món de l'ensenyament al considerar que la llengua catalana es treballa menys a l'escola andorrana que en els altres sistemes educatius del país. Vostè no pot tan sols computar les hores de llengua catalana i fins i tot així en algun sistema educatiu els números no li sortirien, sinó que també ha de considerar les assignatures que es vehiculen en llengua catalana i els objectius que es plantegen en aquests diferents espais. Així, per exemple, les assignatures no lingüístiques constitueixen una diversitat de contextos on els alumnes mobilitzen els recursos de la llengua oral i escrita, ampliant així de manera significativa els seus repertoris lingüístics.

Sr. López, l'escola andorrana es presencia a un model plurilingüe i això evidentment no implica que abandonem la llengua catalana, la nostra llengua pròpia i si vol fer comparacions ho hauria de tenir en consideració. Però és igual, li seguiré el joc, i li faré dues comparacions superficials i extretes de qualsevol tipus de context.

El sistema educatiu francès en el segon any de nivell de batxillerat, el qual vostè es refereix, no dedica ni una sola hora setmanal a alguna assignatura en relació a la llengua francesa, i crec que ningú posarà en dubte la voluntat del sistema educatiu francès de protegir la seva llengua. O finalment, fent referència a la llengua catalana, la dedicació horària en llengua catalana al nivell de batxillerat de la Generalitat de Catalunya és de dos hores per setmana, com la nostra franja baixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc per aclarir una mica les dades i les informacions que ens donen, tot i que el Sr. ministre ja ho ha fet. Abans del canvi promogut pel Govern, es feien tres hores de llengua catalana. Ara se'n fan dues, tot i que vostè insisteix en què no és així, a la resta dels sistemes educatius a Andorra es fan tres hores d'aquesta assignatura.

Vostè em parla d'una assignatura, ara se'n fan dues, i és veritat que hi ha una assignatura optativa de quatre hores, una assignatura que molt pocs alumnes realitzen, és pràcticament minoritària. Per tant el gran gruix dels alumnes han passat a fer dues hores quan abans en feien tres. Vostè ens diu que es vehicula en català, la qual cosa ens sembla que és un mal exemple perquè les escoles congregacionals vehiculen encara més en català que l'escola andorrana i tot i així fan tres hores de llengua catalana, i per tant entenc, vostè ja m'ha fet la raspallada que esperava de què jo no en sabia del món de l'educació però entenc que aquestes són les dades. Una altra cosa és que el Govern les vulgui explicar o no les vulgui explicar perquè entenc que darrera d'aquesta decisió hi haurà unes justificacions, però les dades objectives són aquestes. I el fet que la reducció d'aquesta hora ha comportat segons pares, segons integrants del sistema docent, doncs una preocupació perquè no es podran assolir totes les competències en llengua catalana. I a més, un tema que vostè no n'ha fet menció, que es descuida absolutament la literatura catalana. Una qüestió que per manca d'hores, aquesta reducció de tres a dues hores a la setmana, si s'hagués dedicat encara algun espai a literatura, pràcticament no hi hauria temps per dedicar-les a altres qüestions d'ensenyament de la llengua.

Al nostre entendre, penso que qualsevol altra comparació amb França o amb Catalunya que ens ha fet al nostre entendre, desafortunada, Andorra la llengua oficial és el català, pensem que cal defensar-la amb la màxima energia possible. És una llengua amenaçada per la comunicació global, per les xarxes socials, pels mitjans de comunicació, pels mitjans audiovisuals i per tant, el seu coneixement amb la màxima profunditat possible és un objectiu ineludible. És al nostre entendre, si el Govern de Demòcrates per Andorra ho entén diferent i creu que és un ensenyament secundari doncs, miri, no ho compartim. I a més, fins i tot ens decep venint de vostès que sovint s'emboquen amb la bandera andorrana i que tenen a vegades alguna consideració cap a nosaltres com a menys andorrans com una qüestió tan essencial del nostre país identitària com la llengua pel que veiem, mereixi una menys consideració per part del Govern de Demòcrates per

Andorra perquè entenc que defensen aquesta decisió i que pensen mantenir-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, per començar un aclariment o un error que ha comès, suposo. Vostè diu que l'assignatura de quatre hores és optativa, de fet l'assignatura de quatre hores té exactament el mateix rang que l'assignatura de dos hores. És a dir els alumnes poden triar en funció de les seves decisions una o l'altra.

Vostè diu que hi ha una preocupació per assolir les competències associades amb la llengua catalana. Vostè sap que el nostre referent pel nivell de batxillerat és un C1. Pot estar tranquil, el referent continua sent un C1 i les competències que es necessiten són exactament aquestes. I no es descuida la literatura, primer perquè els alumnes que vulguin aprofundir en literatura tenen l'opció de fer aquesta assignatura de quatre anys. Recordem, estem parlant només del nivell de batxillerat però també es continuarà treballant en aquesta assignatura de dos hores la part de literatura. El que passa és que la literatura ja no és una finalitat en si sinó un mitjà per assegurar-nos de què les competències comunicatives s'assoleixin.

La seva comparació amb el sistema educatiu congregacional que evidentment també és molt bo, jo crec que no té cap mena de lloc aquí i demostra que vostè no coneix justament la realitat educativa perquè justament hi ha una voluntat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Eric Jover:

Sí, Sr. síndic.

...doncs de treballar amb la metodologia, i de fer que amb tots els altres tallers també tingui importància amb tots els projectes la llengua catalana. I si de cas tornaré després amb alguna altra cosa que se m'ha quedat al tinter.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per les repreguntes.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Jover, jo penso que s'equivoca insistint en què no conec el món de l'educació perquè jo represento un partit polític, represento a tota una sèrie de persones que també en el camp de l'ensenyament m'han fet saber aquest neguit. Per tant, tot i que la meua professió no sigui aquest camp, com a conseller recullo aquestes informacions, em preparo la pregunta i per tant, penso que ha de centrar més els esforços perquè sinó se li acaba el temps per explicar els motius d'aquesta reducció. Perquè hi ha una reducció, tot i que vostè no vol reconèixer, una reducció que s'ha fet en el sistema andorrà i que no s'ha fet en els altres sistemes educatius. I em sembla que la comparació amb els ensenyaments congregacionals, que fins i tot vostè ha reconegut que és molt bona, és així. És una comparació encertada, s'ha decidit que a l'escola andorrana es faci menys ensenyament en hores en català, hi ha hagut una retallada i hi ha una preocupació en la comunitat educativa, i amb els pares en relació que es puguin assolir els coneixements en llengua catalana.

Jo la primera de les repreguntes que li volia fer és, que no ens ho ha dit encara, que era el motiu de la pregunta, per què s'ha fet aquesta reducció? És a dir vostè intenta buscar alguns exemples en altres àmbits però quina és l'hora que es fa menys de català, a què es destina o quina és la prioritat que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí.

...quina és la prioritat que ha passat pel damunt del català o quin és el motiu perquè ha fet aquestes comparacions, però encara no m'ha dit per què s'ha decidit reduir aquesta hora d'ensenyament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer deixi'm acabar la meva reflexió d'abans. Vostè en una Comissió Legislativa d'Educació em va demanar que insistíssim més en llengua anglesa. Suposo que en alguna altra compareixença o en alguna altra comissió m'insistirà per la llengua francesa. Però el que s'ha de fer és trobar l'equilibri, i el nostre model és de plurilingüisme. I tranquil que les competències transversals que treballem i les competències comunicatives que treballem, no tan sols en el taller de llengua catalana sinó en els diferents projectes, doncs garanteixen arribar en el nivell competencial que nosaltres volem, que és exactament el mateix.

Per què hem fet aquesta modificació? Doncs hem fet aquesta modificació perquè és coherent amb el propi model del PERMSEA i que a tots els nivells educatius hem anat decidint que la llengua no es treballava tan sols a les assignatures de llengua sinó que es treballava durant altres espais de temps, com per exemple els projectes integradors o les situacions globals de segona ensenyança. Deixi'm excusar-me, jo no vull dir que no conegui o que no sigui competent en matèria educativa, però en tot cas li serveix fer semblant de què no ho és perquè sinó segur que no faria algunes de les afirmacions que fa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra repregunta Sr. conseller...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'insisteixo en què algunes de les afirmacions que faig, no les faig jo, les fa la comunitat educativa en global, alumnes, pares, professors, i a més vostè és coneixedor, tot i que no n'ha fet menció de què hi ha aquesta preocupació i que aquest és un tema del que se n'ha parlat i força.

En tot cas vostè ara em parlava de l'anglès. Jo penso que justament aquesta reducció d'hores de català també ve explicada per un dels problemes que és la no vehiculació amb anglès, és a dir el fet que no es vehiculi amb anglès, un dels projectes que jo moltes vegades li he demanat en les compareixences que vostè fa d'educació, fa que hi hagi tres hores d'anglès per exemple i només hi hagi dues hores de català. La vehiculació al nostre entendre, i li faig aquesta repregunta, i a l'entendre dels experts, no pot substituir ni la literatura, ni pot substituir l'estudi aprofundit de la llengua. Vostè creu que la vehiculació en català pot substituir l'ensenyament del català i de la literatura en profunditat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs quan estem en un entorn de canvi de model pedagògic i el que demanem és en el marc de diferents altres assignatures i projectes de treballar també competències comunicatives: sí podem reduir el temps de les assignatures de llengua catalana com ho hem fet també a l'assignatura de llengua francesa o de comunicació en llengua castellana perquè ho treballem en aquelles assignatures que vehiculem amb la llengua. Sí Sr. López.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara em recordaven els companys que és veritat que encara no m'heu contestat el motiu de la reducció. És a dir per què s'ha decidit entendre que es podria treure aquesta hora i que això no tenia afectació a diferència del que pensa bona part de la comunitat educativa, que això pot afectar primer, al coneixement de la llengua en profunditat. Segon, a què els alumnes assoleixin un bon nivell de català i per tant, puguin assolir el títol C fins al batxillerat. Que no hi ha pràcticament temps per fer literatura catalana i que també entenem que és una qüestió essencial al nostre país el coneixement de la literatura catalana en profunditat. Encara no m'ha dit el perquè s'ha reduït. Ha d'haver-hi un motiu, una decisió que es considerava que aquesta hora era innecessària i que era millor o no fer-la o destinar-la a altres matèries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El motiu sí que li he explicat, és la pròpia reforma pedagògica que canvia completament i amb profunditat el sistema educatiu andorrà. Vostè s'està centrant en aquesta assignatura però veurà que hi ha diferents assignatures que s'han tocat els pesos, assignatures que s'han creat, i projectes transversals que també es vénen a encabir.

Però li vendré o li explicaré d'una altra manera. Nosaltres vam decidir, no jo personalment sinó que a més a més és un projecte que ja s'havia encetat abans de què Demòcrates per Andorra estigués a Govern. Una reforma pedagògica. Quan aquesta reforma arriba a nivell de batxillerat doncs es decideix mirar com es pot estructurar. Qui és que ha previst aquesta estructura? Tranquil que no sóc jo. Ha estat un equip, la taula tècnica que està composta pel propi equip directiu de batxillerat, un cap d'estudis de segona ensenyança, el cap d'àrea d'inspecció i avaluació educativa, el cap d'àrea d'exàmens oficials i reconeixement de titulacions, el cap d'àrea d'ordenament curricular i el coordinador de PERMSEA.

Aquesta gent és la que ha organitzat les assignatures i els horaris. N'han fet una proposta. Pel desenvolupament de les diferents assignatures i les que vostè l'incumbeix de llengua i literatura catalana, aquí han passat l'encàrrec de mirar si es podia construir assolint els nivells de referència que nosaltres volíem. Doncs de fet, s'han treballat totes les llengües conjuntament i hem tingut un equip de treball format per un professor de llengua catalana del propi centre de batxillerat, un professor de llengua castellana del propi centre de batxillerat, un professor de llengua francesa, un professor de llengua anglesa, un tècnic especialitzat en àmbit d'ordenament curricular, el cap d'àrea d'ordenament curricular i experts internacionals...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Eric Jover:

Sí, Sr. síndic, ara acabo.

...el professor Artur Nogerol, la professora Dolors Massats, el professor Xavier Pascual i la professora Cristina Liages.

No és una decisió política sinó una decisió tècnica i pensada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Hauríem d'anar conclouent.

Sr. Pere López.

Sr. Pere López:

Sí, només me'n falten dues.

Adjunto les dues preguntes que volia fer de forma separada i així faig més ràpid.

Li consta neguits en relació a aquest tema per part de la comunitat educativa, ja sigui de pares, professors, alumnes en relació als efectes que pugui tenir aquest menys ensenyament del català?

I després, s'ha plantejat, el Govern s'ha plantejat una reversió d'aquesta decisió i tornar a fer tres hores de llengua catalana?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser un punt complementari que he oblidat i que crec que és interessant la resposta. Aquesta reforma pedagògica que fem nosaltres tampoc no la traiem del no res sinó que les tendències europees del treball de la llengua fan que justament es vagi en aquesta línia.

Els neguits diria que quan estem en una reforma pedagògica els neguits són normals i habituals i no tan sols en llengua catalana sinó en tot allò que nosaltres hem fet modificacions i s'han de viure amb la màxima naturalitat possible. S'ha de viure en el sentit de què un cop implementat evidentment hem d'estar a sobre, hem de matisar tot el que s'hagi de matisar però això no passarà per una reversió d'aquesta decisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

La darrera Sr. Pere López, i després Sr. Ferran Costa.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla que fer una comparació del català amb la situació del francès és un error, Sr. ministre, i és un nou menys teniment per part del Govern de

Demòcrates per Andorra en relació a la nostra llengua i ha tingut un menys teniment retallant aquesta hora i no veure que la situació del català és una situació de risc, perquè ho deia abans, els mitjans audiovisuals, els mitjans comunicatius, les xarxes socials... Hi ha molta comunicació que es fa en altres llengües i, per tant, la nostra llengua mereix una atenció especial i mereix una protecció especial. Si el nostre Govern no ho veu i entén que la seva situació és la mateixa que el francès a França... tenim un problema, tenim un seriós problema de manca de pressió en aquest sentit i de manca de respecte cap a la nostra llengua.

També volia anunciar-li que ens va presentar fa unes setmanes un avantprojecte de Llei de l'ordenament del sistema educatiu andorrà el qual va dir que el presentaria a tràmit parlamentari i veig que no s'acaba d'entrar a tràmit parlamentari. Ahir va anunciar unes altres lleis, tampoc li demano, per això, ara, però nosaltres sí que li anunciem que a aquesta llei farem una sèrie d'esmenes perquè el paper del català quedi reforçat en l'àmbit de què un govern no pugui fer el que vostès han decidit. Ho intentarem, evidentment, la majoria demòcrata al Consell si vol mantenir-ho i vol...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Però, li anuncio -no sé si vostè comparteix per fer-ho en format de repregunta- que cal reforçar el paper del català en aquesta Llei, ahir m'ho estava revisant. No se'm fa especial èmfasi a donar una prioritat i el coneixement en profunditat de la llengua catalana, i nosaltres farem una esmena, quan entri aquesta Llei finalment a tràmit parlamentari, per reforçar el paper del català i perquè la decisió que ha pres aquest Govern no la puguin prendre futurs governs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, no tan sols la comparació amb el sistema educatiu francès sinó la comparació amb la mateixa llengua catalana a la Generalitat de Catalunya.

De totes maneres, presenti les esmenes que consideri oportú, nosaltres les analitzarem tècnicament però, si us plau, deixi de fer demagògia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Jover per les seves explicacions. De fet, és òbviament tranquil·litzador, però ja ho sabem abans que contestés vostè, doncs que l'aposta pel català és indefectible i que així ho constata aquesta reforma del sistema d'ensenyament andorrà.

Per tant, dit això, les seves afirmacions les subscric completament. De fet, vostè ja sap que la preocupació per l'educació és una preocupació compartida no pas per mi sinó, de fet, pel liberalisme com a tal, que el que vol és donar igualtat d'oportunitats a tots els ciutadans i per fer-ho cal garantir un sistema d'educació de luxe i penso que estem treballant en aquest sentit, i ho estem fent des d'una vessant tècnica com vostè també constatava. Per tant, en aquest sentit doncs, subscric les seves paraules i l'encoratjo continuant en aquesta línia.

El repte és la realitat sociolingüística que tenim al nostre país, perquè òbviament tenim la gran sort de tenir tres idiomes que conviuen tranquil·lament més molts altres idiomes d'altres comunitats, i encaixar totes aquestes necessitats lingüístiques no és pas fàcil, no és...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta senyor conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Poso la pregunta de seguida, Sr. síndic.

Amb la qual cosa, el fet de les imparticions d'assignatures i les hores de les imparticions, vostè com molt bé ha dit, es poden traslladar justament aquestes habilitats lingüístiques mobilitzant-se des d'altres assignatures. Per tant, és la tendència.

Sí que la crítica que li haig de fer és que per preparar ciutadans en un món globalitzat -ja ho sap vostè que ho hem dit moltes vegades que he fet una incidència més especial amb l'anglès-, s'han fet iniciatives...

El Sr. síndic general:

Senyor conseller, hauria de posar la pregunta. Està mig minut fora del temps ara mateix!

El Sr. Ferran Costa:

Disculpi.

En aquest sentit, la pregunta és: farà més incidència per desenvolupar les competències lingüístiques en anglès?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, m'agradaria agrair que un polític professional de la llengua, és a dir, en això li reconec que posi una miqueta de ponderació professional als arguments que estàvem mantenint.

Sí, de fet reforçarem les competències lingüístiques amb anglès i això, de fet perquè mantenim l'horari de tres hores, i esdevé obligatori, l'anglès a nivell de Batxillerat. I, per exemple el projecte de recerca, obligatòriament hi haurà d'haver un treball associat amb la llengua anglesa, és a dir, a part de treballar fonts angleses. I tenim altres projectes que anem desgranant i que ens han d'aportar cada cop més nivell en competència lingüística anglesa com per exemple aquest propi mes de gener tindrem la sort - en els diferents nivells de Batxillerat dels tres sistemes educatius- de tenir professors americans que impartiran assignatures científiques amb anglès i també un dels objectius és millorar les competències lingüístiques en anglès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la segona de les preguntes presentades.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al projecte de l'heliport nacional a les Tressoles.

Fou registrada amb el número 1476 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el Govern està estudiant la viabilitat d'emplaçar el futur heliport nacional a les Tressoles, a la Parròquia d'Encamp.

Vistos els darrers informes de Govern que n'analitzen la seva viabilitat.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern quin ha estat el cost total desemborsat a tercers per part del Govern per a tots aquells aspectes relacionats directa o indirectament amb els diversos projectes d'heliport nacional (estudis de viabilitat, informes, experts, consultors, redaccions de projectes) des de l'abril del 2011?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. Costa, dir-li que els últims projectes que s'han estudiat, com recordem, un era el de Patapou, l'altre Comella-Engolasters i l'altre el que estem estudiant actualment de Tressoles, des del 2011.

Voldria dir que pel concurs del Patapou l'import total gastat va ser de 113.377 euros en el qual hi havia la redacció del plec de bases, el concurs del plec de bases, el seguiment també... la impugnació del concurs de l'adjudicació que hi va haver, és a dir, tot això inclòs sumà 113.000 euros.

Pel tema del de la Comella i Engolasters l'import aquí es va fer al 2015 i 2016, l'estudi de béns, la valoració de l'obra civil, la viabilitat aeronàutica i l'impacte acústic que aquest va pujar a 18.851 euros.

I pel que fa al que actualment estem estudiant al 2017, el de Tressoles a Encamp, recordar que l'import total de l'adjudicació és de 362.000 euros però que a data d'avui s'ha pagat 83.000 euros que és pràcticament un 90% de la Fase I.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vostès al 2015, al seu programa electoral, literalment deien: “*Construirem l’heliport nacional per millorar les comunicacions exteriors al terreny que millor compleixi les condicions tècniques d’accés i comercials per acollir aquesta infraestructura*”. Això deien vostès al 2015 però ja venia de la legislatura anterior, de fet, venia de la legislatura anterior de l’anterior i més enllà ha estat un projecte sempre damunt de la taula però que no acaba mai de reeixir.

Lamentablement avui esbrinem que portem gastats més de 210.000 euros i, ara per ara, el que hem vist és fum... No hem vist res! I això, malauradament, comença a ser marca de la casa de Demòcrates per Andorra: gastar diners... millor dit, malbaratar diners i no veure cap resultat, i això és altament preocupant perquè això qüestiona obertament la viabilitat, la capacitat o, millor dit, la incapacitat del Govern de gestionar correctament el diner públic.

Pensem que això respon a una inhabilitat del Govern a preveure correctament com cal fer les coses, perquè vostès la intenció ja la tenien per això van posar-ho en el programa electoral negre sobre blanc, però a l’hora d’actuar una cosa és prometre i una cosa és dir el que faran -una mica són vostès el Govern del què faran-, però que ni han fet, ni fan perquè a hores d’ara 210.000 euros de diners públics ja han estat gastats però no tenim res, no tenim cap heliport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

És molt curiós. Evidentment està al programa electoral i per a aquest Govern és una prioritat el fet de què pugui haver-hi una infraestructura d’aquest tipus.

Vostè diu que només venem fum, només fum... Ja sé que arriba el 25 de desembre, fum, fum, fum però només dir-li que he fet una mica d’històric també de les despeses que hi havien hagut o que s’havien fet i recordar-li -sense recordar qui estava governant en

aquell moment-, l’any 1999 i 2000 es va fer el projecte de Cal Rosselló -que és on hi ha el Centre de Tractament de Residus-, i en aquell moment es van gastar 350.000 euros en el projecte que, fins i tot, es va fer un projecte executiu.

Dir-li també que a la Borda Vidal el projecte que es va fer en aquella època entre el 2002 i 2007 es van gastar 176.000 euros, és a dir, que estem parlant de més de 500.000 euros que es van gastar en aquella època i aquest sí que realment va quedar en un calaix perquè tot i governar no es va aconseguir portar a terme l’heliport. Nosaltres, el nostre objectiu és portar a terme l’heliport i estem posant tots els mitjans al nostre abast per poder-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per les repreguntes.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Torres... Pitjor m’ho posa! Em desanima! Que la llum del Nadal ens il·lumini a aquest fum que vindrà! Perquè, és clar, ara ja no són 210.000, ara m’està dient que se’n van gastar en governs anteriors 500.000 euros més. És a dir, més de 700.000 euros de diners públics tirats a la paperera! I això s’ha de denunciar enèrgicament, estigui qui estigui al capdavant dels executius perquè això és intolerable! I això els ciutadans no ho perdonen. Tal qual! Són 700.000 euros que s’han gastat i ara per ara no tenim res.

La pregunta seria: veurem res a les Tressoles Sr. Torres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, la idea és que es vegi alguna cosa a les Tressoles.

Estem fent al final de la Fase I, en la qual s’està fent tot el pla especial: la reparcel·lació, el projecte d’urbanització, el projecte aeronàutic, tots els estudis aquests que s’estan fent. La veritat és que d’aquests estudis no tenim els estudis finals diguéssim signats pels experts però segons ens consta són favorables

però, tot i així, com ja vam dir a la plataforma de l'heliport, nosaltres un cop tinguem aquests estudis el que sí que farem també és presentar-los als experts francesos que ens han fet els estudis anteriors perquè puguin valorar la idoneïtat també d'aquest indret. Segons ens consta és idoni i no hi hauria cap problema per poder desenvolupar aquest projecte.

Evidentment si fa tants anys que s'està estudiant de fer aquest projecte, fins i tot d'altres governs ho havien intentat, sabem que no és un projecte fàcil, és un projecte polèmic però nosaltres tenim el convenciment que és un projecte que Andorra necessita.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Completament d'acord amb vostè que és un projecte que Andorra necessita, però és clar, jo penso que la ciutadania al final dirà quina és la incapacitat total dels polítics de torn, siguin els quins siguin, de no tirar endavant projectes que són claus pel país i que tothom té tan clar que s'han de fer.

Dit això, vostè ha dit que les Tresoles és l'emplaçament idoni. N'està convençut que és el millor emplaçament per emplaçar aquest heliport?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem a allunyar-nos de la pregunta, però Sr. ministre si voleu contestar...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

És el millor emplaçament que tenim avui en dia. No per això no vol dir que no poguessin haver-hi d'altres, però aquest actualment és el millor que tenim perquè pensem que està al centre del país, en una zona industrial dura, amb unes connexions molt bones i que els informes aeronàutics previs que tenim són favorables per emplaçar aquesta infraestructura en aquest indret.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si em permet, Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Res, senyor ministre, òbviament les meves capacitacions tècniques sobre aeronàutiques són nul·les més enllà dels informes que he pogut llegir. Però sí que per sentit comú també qüestiono que potser sigui el millor emplaçament perquè, pel que he llegit, calen uns informes meteorològics que recullin dades als cinc anys previs, que constatin que els emplaçaments que es proposen per encabir-hi un aeroport donen el vist i plau referent a aquestes condicions meteorològiques, amb la qual cosa aquí el que jo vull denunciar és aquesta manca de previsió.

Vostès el que han hagut de fer és aportar dades meteorològiques d'aquells emplaçaments on ja hi existien estacions meteorològiques i no pas treballar amb una previsió futura i anar a emplaçar estacions meteorològiques en aquells indrets on vostès creuen que podria haver-hi un aeroport. En aquest cas, ens hem cenyit a l'estació meteorològica de FEDA que està a uns 90 metres en vertical més avall que no pas on es vol emplaçar l'aeroport i, per tant, això potser predetermina i qüestiona si és el millor emplaçament, o no. Perquè, mirades les fatos (aquestes línies de trajectòria d'enlairament i d'aterratge dels helicòpters), òbviament estem evitant passar per damunt de FEDA però no pas per l'ETR, aquesta estació transformadora i repartidora que és molt més cabdal com a repartidora d'energia pel país que no pas FEDA...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

És així? Estarem sobrevolant l'ETR de FEDA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, a l'igual que vostè jo no sóc un expert aeronàutic, justament per això es va buscar aquest equip multidisciplinari on li recordo doncs, que hi ha

una enginyeria civil: arquitecte, enginyer aeronàutic, el tècnic mediambiental, tècnic de riscos, i tècnics de suport. Les mesures que hi ha de les estacions meteorològiques de FEDA doncs, a noranta metres, pensem que és una bona mesura, és a dir, no és una mesura que puguem menystenir. Tot i així s'ha posat una estació meteorològica en aquell indret per captar les fluctuacions que pugui tenir el vent en aquella part.

Dir-li també que segons els estudis i les trajectòries de vol que tenim fetes en funció de la feto -que la feto estarà a 1.215, segons ens diuen, metres d'alçada-, no sobrevola en cap cas l'ETR de FEDA. És a dir, vull que quedi clar que no sobrevola la part de FEDA on hi ha l'estació transformadora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Carles Naudi, després Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. Torres, jo els vull encoratjar a seguir treballant perquè això sigui una realitat. En aquest sentit l'optimització de la ubicació amb el mínim impacte ambiental, social sobre els habitatges, sobre les empreses doncs, és important i no tinc cap dubte que aquella ubicació que el Govern, que és qui ho ha de decidir, acabi escollint i si és Tresoles doncs, els informes pertinents així ho avalaran. Milloraran, en tot cas, la situació de l'actual heliport privat que és el que permet fer aquests serveis avui dia i que no oblidem que no cal circumscriure això únicament al turisme, que es pot posar en dubte si hi haurà, o no, turistes que faran servir això; recordem que hi ha uns importants trasllats de malalts, de ferits que es fan lamentablement quasi cada dia a hospitals importants i, que s'han de fer en trenta minuts, i que s'estan enlairant més d'una vegada al dia i, no només això, la cerca de persones perdudes a la muntanya o fins i tot quan s'han de buscar buscant delinqüents que s'amaguen pels boscos. I lamentablement les emergències són una realitat que avui en dia estan sortint cada dia i qualsevol cosa que millori la situació actual de l'heliport i millori la situació dels veïns, perquè...

El Sr. síndic general:

Sr. conseller, hauria de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Carles Naudi:

La poso Sr. síndic.

...està rodejat d'edificis, serà molt millor que l'actual, s'ha de respectar el benestar dels nous entorns.

En aquest sentit, en relació a la segona repregunta que li feia el conseller Costa, podria acabar d'explicar una mica d'una forma resumida, ha explicat la Fase I, quines seran les fases següents? I quan estarà això acabat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Estem allunyant-nos, com deia abans, de l'àmbit de la pregunta.

Sr. ministre si voleu contestar...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, doncs gràcies per l'encoratjament. Tots som conscients de la necessitat que tenim d'aquest heliport.

Pel que fa a la ubicació, com bé hem comentat, pensàvem que és idònia i millorarà molt les comunicacions amb l'exterior.

Les següents fases, el temps total d'execució del projecte constructiu era de quaranta-cinc setmanes i estava repartit en quatre fases de treballs, la qual la primera fase és la que estem acabant i queden tres fases més. Vull dir, és complex ara mateix d'explicar-li amb concreció totes les fases però també li podria llegir perquè s'ha de fer el projecte de Declaració d'Interès Nacional vist que tots els informes previs fossin bons. És a dir, tot el procés que està engegat és un procés llarg i penso que és un procés que s'ha d'anar seguint amb el temps.

Però, com bé li he dit, els indicadors són bons, els informes són bons però sempre parlar amb cautela i sobretot també corroborant el que nosaltres vam dir a la plataforma per no molestar als veïns. Els informes de vols que hi podran haver diaris en aquesta zona i tot això és el que nosaltres volem també exposar als experts francesos perquè ens corroborin que el projecte és bo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, fa un mes i escaig el Govern responia a una demanda d'informació que vaig fer sobre la matèria. En aquella resposta doncs, s'avançava... es posava de manifest que no existia un estudi de viabilitat econòmica i l'informe tècnic fet per aviació civil francesa, doncs, avançava -era un pèrit informe- que evidentment hi havia possibilitats de què aquella zona pugui servir per fer un heliport però que hi havia una sèrie de mancances que calia, o problemàtiques, que calia solucionar.

Bé, amb posterioritat el Sr. ministre feia unes afirmacions als mitjans i ara fa tot just una estona ha tornat a dir que l'informe definitiu, fet per l'aviació civil francesa, ja pot avançar de què serà favorable. Bé, la repregunta seria la següent: en base a què vostè fa aquestes afirmacions dient que aquest informe serà favorable quan encara no s'ha emès aquest informe? En tot cas, això posaria en entredit la imparcialitat d'aquest informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en cap cas he dit que l'informe dels francesos seria favorable. Jo he dit que un cop nosaltres tinguem els nostres informes, si els nostres informes dels nostres tècnics són favorables, els sotmetrem als tècnics francesos perquè ens diguin si és favorable, o no és favorable.

És molt previsible les preguntes que em fa, quan em parla de l'informe dels francesos, hi havia una part que hi posava "certainement contraignant". Però "contraignant", per què? Doncs, perquè s'han de fer uns accessos, s'han de treure unes línies que estan en desús. Evidentment hi ha una feina que la feien constar en aquell informe, però en cap cas no deien que aeronàuticament no era viable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

És simplement per precisar i fer una repregunta.

Doncs, evidentment no hi ha res d'impossible. Aquell primer informe deia que hi havia unes dificultats de sobre vol de les línies, s'havia de suprimir la línia, s'havia de fer una plataforma enlairada, hi havia unes limitacions d'angles i de cons d'enlairament.

Bé, vostè ha dit abans, jo crec que no m'equivoco, en tot cas el Diari de Sessions ens ho dirà, que podia avançar o que tenia la convicció que aquests informes serien favorables, a l'informe definitiu em refereixo.

Li torno a fer la repregunta: què li permet avançar que aquest informe ja dóna per fet que serà favorable quan encara no en disposa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, Sr. Naudi, a veure, no tinc la certesa al 100% que serà favorable, però aquí ja porten més de 15 setmanes, penso, treballant, tècnics dels nostre ministeri amb tot aquest equip multidisciplinari, i estan avançant amb la feina, i res no fa constar que no pugui ser un informe favorable, perquè tots els punts que s'han plantejat estan solucionats.

El que em comentava, per exemple, el Sr. Carles Naudi, si sobrevolaria l'ETR o no? No sobrevolarà l'ETR, perquè les sendes de vol ja estan definides. Les afectacions urbanístiques? No hi haurà afectacions urbanístiques perquè això també s'ha definit en el projecte d'urbanització.

És a dir, tots aquests passos s'estan fent. El que no li puc dir amb una certesa del 100% és que serà favorable. Seria irresponsable de la meua part. Però jo li dic que a data d'avui, tota la feina que s'està fent no hem trobat cap bloqueig i sempre s'ha anat solucionant. L'informe que comentava dels francesos hi havia les línies que són unes línies que ja no estan en servei per part de FEDA que es podran treure, a l'igual que el projecte d'urbanització per accedir, i la plataforma, com bé li deia abans la Fato, que molt probablement estarà a 1.215 metres d'alçada, la Fato evidentment que s'haurà de fer una plataforma. Però això fa part del projecte constructiu. I els francesos ens informaven que hi havia aquestes restriccions, però de fet no són tampoc restriccions que siguin insalvables.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la tercera pregunta presentada.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a les dades relatives als casos de violència de gènere.

Fou registrada amb el número 1482 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vistes les dades presentades i la informació presentada en relació als casos de violència de gènere al llarg de l'any 2017, es demana: quin és el posicionament del Govern en relació a les mateixes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Durant l'any 2017, el Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i Domèstica, que depèn de l'Àrea de Polítiques d'Igualtat del Ministeri que encapçala, ha atès 155 dones, en concret 107 casos nous i 48 casos prevalents. Aquesta xifra és superior a la dels anys 2015 i 2016, en què el nombre total de dones ateses va ser de 120 i de 138, respectivament. No obstant això, es tracta d'una xifra inferior a la de l'any 2013, en què el nombre total de dones ateses va ser de 176, o gairebé igual a la de l'any 2014, en què aquest nombre va ascendir a 152.

Per un altre costat, convé anar més enllà i posar en relació aquestes dades amb les estadístiques policials, i en concret amb l'evolució de denúncies, intervencions i delictes comesos relacionats amb la violència de gènere. Si ens fixem en aquestes dades, i a l'espera de les xifres del quart trimestre d'aquest any de les quals encara no disposem, no s'observa un

increment en relació amb el 2016 en cap dels paràmetres que he comentat.

Per tant, des del punt de vista del Govern, les xifres estadístiques del Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i Domèstica que he desglossat s'han de valorar positivament, en el sentit que són el reflex i el resultat de la tasca que s'està fent per visibilitzar i detectar els casos de violència de gènere existents al nostre país, i també per millorar l'atenció i els drets de les víctimes d'aquesta violència. Hi ha diverses dades que són especialment significatives i que corroboren el que he dit.

D'una banda, el 69% de les dones ateses enguany ho han estat com a conseqüència de la derivació feta des d'algun dels àmbits administratius amb els quals el Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i Domèstica ha subscrit protocols específics a aquest efecte en els darrers temps; uns àmbits administratius al personal dels quals, a més, s'han impartit darrerament formacions per part dels professionals del mateix servei. A tall d'exemple, si l'any 2016 les derivacions des de la Policia totalitzaven el 8% de les dones ateses, enguany aquesta xifra és del 16%, exactament el doble. Això és el resultat de la tasca de millora de la col·laboració entre els dos departaments implicats que s'ha materialitzat molt especialment des de què depenen d'un mateix ministeri.

I, d'altra banda, pel que fa a les dones ateses al servei que s'hi han personat per iniciativa pròpia, el percentatge ha passat del 31% l'any 2016 al 41% (deu punts més) l'any 2017. Aquest increment percentual és el millor indicatiu de què el servei és cada cop més conegut i se'n fa més ús per part de la nostra població. I això obeeix sense cap mena de dubte a tot un seguit d'accions que hem implementat.

En primer lloc, l'abast cada cop més important de les campanyes de sensibilització que s'estan fent al tomb de la xacra de la violència de gènere: sense anar més lluny, la campanya important que acabem d'iniciar amb el Bàsquet Club Mora Banc Andorra, o la que vam fer l'any passat conjuntament amb l'Associació de Dones d'Andorra, o el concurs Olympe de Gouges que hem promogut per premiar les empreses que apliquen de forma efectiva mesures d'igualtat de gènere.

En segon lloc, la prevenció en l'àmbit educatiu que estem portant a terme, i en concret els tallers sobre violència de gènere que s'estan impartint als alumnes de tots els centres educatius del nostre país.

En tercer lloc, la implantació des de mitjans d'aquest any del telèfon 181 d'atenció a les víctimes les 24 hores al dia i els 365 dies a l'any.

En quart lloc, l'extensió en tots els casos de l'assistència lletrada pel torn d'ofici per a les víctimes de la violència de gènere, i l'ampliació del benefici de la justícia gratuïta a les víctimes que pateixen violència econòmica, d'acord amb la modificació reglamentària que vam fer també a mitjans d'aquest any.

En cinquè lloc, l'increment de les prestacions econòmiques per a les víctimes, que de principis d'enguany tenen la consideració de col·lectiu prioritari a l'hora de rebre ajuts per a l'habitatge de lloguer

I en darrer lloc, l'augment dels recursos d'acollida i en concret dels pisos refugi, que ja són quatre a hores d'ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc per manifestar que em sorprèn una mica -una mica, no s'enfadi- la seva resposta, en el sentit que vostè ha dit que valora positivament les dades. Ja entenc com ho ha dit, perquè s'ho analitza des de la seva perspectiva de gestor, però jo li preguntava més per la problemàtica en general. Vostè, una mica amb aquesta obsessió que fem bé la feina i que fem més que abans i fem més. M'ha explicat totes aquestes qüestions i jo li demanava una valoració més enllà o més referida a la problemàtica de les persones i sobretot de les dones que pateixen assetjament o que són víctimes d'algun abús d'aquest tipus.

Per tant, no hi ha fet cap referència. A nosaltres ens preocupa el volum de casos detectats. A vostè li satisfà perquè creu que els seus serveis funcionen correctament. Però pensem que -i després intentarem explicar- hi ha molta feina a fer en aquest àmbit, i particularment en l'àmbit de la formació i de la sensibilització.

Perquè a demés ens sembla que aquestes dades que es presenten van molt vinculades a l'àmbit de la parella o a l'àmbit familiar. Després també li faré alguna repregunta en aquest sentit. I al nostre entendre encara hi ha àmbits en els que hi ha assetjament sexual o pot haver-hi situacions també d'agressions d'aquest tipus, que no són només en l'àmbit familiar, també al lloc de treball, als espais públics i en els espais d'oci, i em sembla que aquí no hi ha fet tampoc absolutament cap referència.

A demés entenem, i vull que s'entengui bé el que direm ara, en el sentit que a darrera d'aquesta problemàtica també hi ha un problema de model de societat, el model de societat que estem entre tots construint, però particularment vostès que governen. I quan un dia parlem que hi ha més infants en risc, quan un dia es parla que hi ha joves amb comportaments addictes, quan un dia es parla que hi ha més casos de violència de gènere. Evidentment, cada una -i vull que s'entengui perfectament bé- cada una d'aquestes problemàtiques té la seva situació de fons, hi ha una situació al darrera, però al darrera hi ha un element de connexió entre totes elles de famílies i persones que tenen dificultats econòmiques, manca de descans, manca de conciliació familiar. Això evidentment, no justifica cap ni una de les agressions que es puguin produir, però són element que evidentment no hi ajuden.

Entrant una mica al que vostè li preocupa, que és justificar la feina que vostè fa.

Al nostre entendre, hi ha hagut un escàs desplegament de la llei que es va fer l'any 2015, especialment en les qüestions de formació i de sensibilització. La llei no ha tingut a hores d'ara, i després amb les repreguntes ho podem aclarir, cap desplegament reglamentari. La guia de col·laboració que estava prevista que s'aprovés, encara està en treballs, quan fa tres anys pràcticament que es va aprovar la llei. Molts dels protocols d'actuació no s'han establert i no s'han posat en funcionament. Entenem que en molts àmbits els recursos són insuficients, més per quantitat que no per qualitat, tot i que s'han fet alguns esforços en aquest sentit.

I també hi ha una qüestió que ens preocupa, que també es deriva de les dades, que entenem que hi ha una derivació molt important de casos cap a salut mental, i posem el dubte que aquest sigui el millor recurs per tractar aquest tipus de casuístiques, perquè aquesta derivació cap a salut mental deriva en part d'aquesta manca de recursos especialitzats en altres àmbits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, li demanaria brevetat.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies.

Efectivament potser m'he allargat una mica en la primera intervenció. Intentaré ser breu.

El Sr. López diu que li sorprèn que valori positivament les dades. Entenc, doncs, que és una

forma de descontextualitzar el que jo he dit. Jo no he dit que valorava positivament les dades, sinó que valorava positivament la feina que es duia a terme des del Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i Domèstica. I en certa forma, aquesta valoració positiva porta a causa del fet que malgrat, efectivament, doncs, si comparem amb els dos darrers anys, no amb els anys anteriors, hi ha hagut un augment de les dones ateses prop del servei, paral·lelament, les estadístiques policials corroboren que no hi ha un increment d'infraaccions, d'intervencions, i de denúncies relacionades amb la violència de gènere.

Per tant, el fenomen de la violència de gènere no s'està incrementant en el nostre país, però el Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i Domèstica cada cop atén més dones. I per tant, és des d'aquesta perspectiva que jo feia una valoració positiva.

Això evidentment, no vol dir en cap cas i entenc que vostè ho ha entès, malgrat, doncs, vulgui fer creure el contrari, que jo no valoro positivament que hi hagi casos de violència de gènere. I per mentre hi hagi casos de violència de gènere, siguin 100, 50, 20 o 1, evidentment, la nostra obligació és posar tots els mitjans per revertir la situació.

Si vol deixaré per un posterior torn d'intervenció la resposta a les seves manifestacions segons les quals, doncs, no hem procedit al desplegament o al desenvolupament de la Llei, 1/2015, per a la prevenció i l'eradicació de la violència de gènere i domèstica, perquè evidentment, doncs, no puc estar en absolut d'acord amb les seves manifestacions en el sentit que, precisament, i així ho demostraré, no només l'estem desenvolupant, sinó que estem en la fase final d'implementació d'aquesta Llei, i fins i tot, en molts casos, hem anat bastant més enllà del que establia i del que requeria aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És que vostè insisteix amb les dades. Jo no li he preguntat en cap moment, i a més a la pregunta no hi havia cap informació de si els casos havien augmentat o havien disminuït. Perquè no és aquest el tema que ens preocupa. Perquè a demés com li deia en les meves intervencions, entenem que la

problemàtica encara no està ben acotada. És a dir, perquè quan es miren les estadístiques que vostès van presentar en roda de presa, hi ha una estadística que fa referència a l'estat civil que demostra clarament que els casos que s'estan analitzant són únicament aquells casos molt vinculats a l'àmbit familiar o de convivència, perquè hi ha una referència i el 99,9% dels casos s'estableix un estat civil de relació entre la víctima i l'assetjador.

Però nosaltres entenem, i li demano si vostè creu que està ben acotada aquesta problemàtica, que fora de l'àmbit familiar de convivència de parelles o ex parelles, també hi ha casos de violència de gènere, a llocs públics, especialment potser també al treball que no s'estan analitzant o que no s'estan estudiant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

És que no acabo de copsar ben bé quin pronunciament vol obtenir de mi. És a dir, què vol que li digui? Què penso de la violència de gènere?

Evidentment, jo crec que això és una evidència que la condemnem tots els que estem aquí, amb independència, doncs, de la ideologia política que puguem defensar. Si més enllà d'això vol saber si penso que la violència de gènere pot tenir lloc més enllà de l'estricta nucli familiar. Doncs, sí, evidentment, jo crec que no estem discutint el que entenem per violència de gènere. Hi ha una llei 1/2015 que es va votar per unanimitat per part de tots els grups parlamentaris de la Cambra, que defineix molt clarament el que entenem tant per violència de gènere com per violència domèstica.

I no crec que valgui la pena fer polèmica al tomb del què entenem per concepte de violència de gènere. Si vostè vol portar la discussió al camp de donar a entendre que nosaltres tenim un concepte restrictiu de la violència de gènere, crec que s'equivoca, perquè no és el cas. I les accions que abans he detallat i que després en tot cas podré explicar en més detall, corroboren clarament que estem lluitant fermament i estem posant tots els recursos i tots els nostres esforços a lluitar contra aquesta xacra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Jo no posava en qüestió la seva opinió sobre la violència de gènere, posava en qüestió que quan li he preguntat la seva opinió no me l'ha formulat, s'ho ha preguntat des del seu punt interior d'analitzar la feina que s'està fent, i no hi ha hagut una opinió del Govern en aquest respecte.

El que li demanava ara, i em sembla que les estadístiques demostren que no, si s'està estudiant, si hi ha recursos, o si hi ha dades en relació a la violència de gènere fora de l'àmbit de la parella o de la convivència familiar. Perquè també hi ha aquests escenaris en els que també es produeix, i al nostre entendre, aquest tema no s'està analitzant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, totes les persones que són ateses des del servei d'atenció a les víctimes de la violència de gènere i domèstica, doncs, se'ls hi fa un qüestionari i se'ls hi demana tota una sèrie de paràmetres per saber, doncs, en el marc del qual s'exerceix o en el marc del qual són víctimes d'aquesta violència de gènere.

Com li deia abans, doncs, cada cop i cada any no només posem de manifest des d'un punt de vista estadístic quins són els casos nous i quins són els casos de prevalença en matèria de violència de gènere, sinó que, a més a més, expliquem quines són les nacionalitats de les persones que pateixen violència de gènere. I en aquest sentit, doncs, crec que també és important destacar que la majoria es correspon exactament des d'un punt de vista estadística a quina és la composició de la població andorrana. I per tant, també s'ha de fer un treball de sensibilització en el sentit de recordar que la violència de gènere afecta a tots els països per igual i no és pròpia de cap cultura ni de cap societat determinada. malgrat a vegades se senten afirmacions en sentit contrari.

També detallem quina és l'edat de les víctimes de la violència de gènere. Detallem també quin és el seu estat civil, si estan separades, si estan casades, si són solteres, si estan en tràmits de separació, si estan divorciades, si són vídues, quin nombre de fills tenen.

I per tant, vostè disposa de tota aquesta informació. Només pel fet de detallar l'estat civil d'aquestes persones, se'n pot extreure lògicament la conclusió de saber en quin àmbit concret s'exerceix aquesta violència de gènere.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Evidentment, si estan casades i viuen amb la seva parella, és evident que la violència de gènere s'exerceix en l'àmbit de la parella i dins del nucli familiar. Si estan separades o són vídues, evidentment, doncs, en aquests casos estem parlant de violència de gènere que s'exerceix més enllà de l'estricta nucli familiar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López i després Sra. Sílvia Bonet.

El Sr. Pere López:

Sí, nosaltres entenem que aquests àmbits fora de l'àmbit de convivència no s'estan treballant i animem en tot cas a fer-ho.

Li volia fer una primera pregunta en relació a la Llei i volia preguntar-li quants reglaments s'han fet de la Llei, vist que la disposició final primera deia que s'encomanava al Govern que dicti les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per desenvolupar aquesta Llei. A data d'avui quants reglaments en relació a aquesta Llei han estat aprovats pel Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Miri, el Govern ha fet exactament els dos reglaments que li encomana la Llei 1/2015 de fer que és, d'una banda, el reglament de constitució, de creació i de funcionament de la Comissió de prevenció de la violència de gènere i domèstica, que tot just la setmana que ve celebrarà la seva tercera sessió, i d'altra banda, la modificació del reglament que regula la defensa i l'assistència lletrades, per implementar, les mesures que he comentat abans, és

a dir el fet que haguem fet extensiu la possibilitat d'acollir-se al torn d'ofici a totes les víctimes de la violència de gènere -abans això no era possible, en tots els casos, i a més a més, doncs, el fet d'haver introduït el concepte de violència econòmica entre els supòsits que justifiquin el benefici de la justícia gratuïta.

Per tant, el desplegament reglamentari que exigia la Llei està completament aconseguit. A més a més, aquesta Llei establia, doncs, la necessitat de treballar i subscriure tota una sèrie de protocols i circuits d'actuació, i en aquest sentit ja hem aprovat durant aquest any un protocol d'actuació en l'àrea d'atenció a les persones i a les famílies del Departament d'Afers Socials, amb el Servei d'ocupació del Departament d'Ocupació i Treball, amb el Servei de Salut Mental de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, i amb l'Associació de Dones d'Andorra.

Estem pendents, i de fet, abans de final d'any, també aprovarem el protocol d'actuació amb el Cos de policia, i un cop fets tots aquests protocols d'actuació, es refundran en la guia de col·laboració a la qual fa referència la Llei 1/2015.

I pel que fa a la qüestió sobre les formacions especialitzades, no només la prevenció mitjançant l'educació a la qual hi he fet referència a través d'aquells tallers sinó que durant aquest any els propis professionals del servei d'atenció a les víctimes de la violència de gènere han impartit formacions especialitzades tant al servei de policia com als operadors del centre de control operatiu de bombers, als professionals, ho he dit abans, que treballen als centres educatius...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...no només els alumnes sinó també als professionals, als professionals de la Universitat d'Andorra, als professionals del departament d'afers socials, als professionals del servei d'ocupació i treball i als professionals del centre de salut mental de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Per tant, crec que hauria de posar en entredit l'afirmació segons la qual no estem desenvolupant i implementant degudament la Llei 1/2015.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo vull entendre també que el fet que es votés aquella llei va fer molt més visible un problema i que evidentment això va provocar probablement que moltes persones que no eren conscients d'una problemàtica doncs ho fossin i que poguessin accedir a denunciar. Però sí que és veritat que quan parles amb altres persones que estan treballant el tema de la violència de gènere, tant aquí com fora d'aquí, hi ha un fenomen que més o menys ho ha comentat, que és el tema en els joves. En els joves s'estan reproduint patrons, tot i que se'ls està formant i se'ls hi està fent tallers. En molts llocs com a mínim és una de les converses que jo he pogut tenir amb responsables d'organismes que actuen en contra de la violència de gènere, el replantejament probablement d'aquest tipus de tallers per fer-los una mica més incisius i que puguin ser capaços de detectar aquest tipus de comportaments que estan apareixent en joves, i per una altra banda també, fer molt més seguiment a través d'indicadors de com està evolucionant el tema de la violència de gènere en joves. Perquè aquest problema a més a més després es transmet al que és l'oci nocturn, al que és l'àmbit esportiu, etc. És a dir tot el que és l'entorn dels joves s'està generant aquest. I hi ha molts debats sobre això i ahir vaig llegir un article justament que parlava d'això.

Jo volia saber si vostè coneixia una mica, ho ha dit una mica però voldria aprofundir una mica més sobre això...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

...si en l'àmbit dels joves s'estan reproduint també aquests tipus de patrons tot i que estem fent aquests tipus de tallers en els quals hi estic totalment a favor?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Agraeixo aquesta pregunta perquè penso que obra la porta diguem a parlar d'una qüestió important. Si

ens fixem en les xifres estadístiques que vam presentar tot just fa unes setmanes, com a mínim no sé si sorprèn, però com a mínim val la pena destacar que la franja d'edat en la qual doncs hi ha més violència de gènere o en tot cas, la franja d'edat de dones ateses a través del servei d'atenció a les víctimes de la violència de gènere i domèstica, és la franja d'edat compresa entre els 29 i 39 anys. I la segona franja d'edat amb una població més nombrosa atesa és la de 40 a 51 anys. Per tant, estem parlant d'una població relativament jove. És cert que quan anem a una població encara més jove, que és a la qual vostè feia referència, doncs veiem que progressivament els patrons estan canviant, però encara subsisteix formes de micro masclisme o concepcions culturals difícils de canviar, molt sovint també vehiculades a través de la pròpia societat en general que ens obliguen doncs a incidir-hi molt particularment des dels serveis que tenim la finalitat de prevenir i radicar la violència de gènere. I és per aquest motiu que m'he referit a aquests tallers que estem fent sobre violència de gènere específica amb l'alumnat de segon de segona ensenyança de tots els centres educatius del país...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Només un minut Sr. síndic per respondre a la pregunta que m'ha formulat.

Tallers sobre assetjament, sobre bulling també que estem duent a terme a l'alumnat tercer de segona ensenyança. També és important per tant la formació a la qual he fet referència al professorat perquè en certa forma la formació al professorat després també destil·la en el propi alumnat i després també hem anat fent altres accions molt particularment orientades al públic jove. En concret ara presentarem a principis de l'any que ve un conte infantil que hem dut a terme que ofereix una eina per arribar precisament al públic infantil en el sentit de posar fi als estereotips i als rols de gènere tradicionals i després evidentment com hem pogut observar, les accions de sensibilització que estem duent a terme també estan molt orientades a impactar la població jove del nostre país. La campanya de sensibilització...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...que aquest any estem organitzant conjuntament amb el Mora Bank Andorra evidentment doncs té com a finalitat arribar a aquest públic jove i intentar canviar aquests patrons de conducta i evitar a mig i llarg termini que es vagin reiterant casos de violència de gènere conforme aquest públic jove vagi arribant a l'edat adulta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López:

El Sr. Pere López:

Sí, jo volia tornar un moment al tema del desplegament de la llei. Després també volia tornar un moment sobre el tema dels joves, tot i que ja alguna cosa s'ha comentat.

Li volia demanar Sr. ministre, la guia de col·laboració que es descriu en la llei com a document elaborat per la comissió nacional de prevenció de la violència de gènere i domèstica que garanteix l'ordenació de les actuacions dels ministeris dels departaments de l'Administració implicats en la prevenció, l'assistència i la persecució de la violència de gènere i violència domèstica, que ens sembla que és el document essencial després d'aquesta llei, en quin estat de treball es troba. Cal recordar que la llei es va aprovar al gener del 2015, la informació que tenim nosaltres és que s'està treballant encara, que s'està ultimant, però estem a prop de fer tres anys. És a dir que quan li dic que el desplegament de la llei és feble o és insuficient, aquest document que és el document essencial que recull tots els procediments, que recull tots els protocols, que ha de recollir totes les actuacions als diferents ministeris, és veritat que gairebé tres anys des de l'aprovació de la llei està encara en fase d'elaboració?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Crec que li he dit abans, però la guia de col·laboració no és altra cosa que la suma indexada de tots els protocols i circuits d'actuació que hem anat aprovant. Li he dit, ja hem aprovat el protocol amb

l'àrea d'atenció a les persones i a les famílies, amb el servei d'ocupació, amb el servei de salut mental, amb l'associació de dones d'Andorra. Tan sols ens falta el del cos de policia, que ja el tenim ultimats, i ens falta tancar dos petits serrells en relació al protocol d'actuació que hem de signar amb l'Administració de Justícia i el Ministeri Fiscal. Un cop fet això, i nosaltres creiem que a principis de l'any que ve això serà possible, tots aquests protocols es refundran en aquesta guia de col·laboració, i en definitiva com li deia, aquesta guia de col·laboració ja està gairebé a un 90% implementada i només falten doncs afegir aquests dos protocols pendents de tancar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera pregunta Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, aprofitaré per fer-ne dues, si em permet el Sr. síndic.

Vostè diu tan sols, serà una qüestió d'òptica, però després de tres anys, tenint en compte que la policia té un paper molt important perquè até el telèfon de violència de gènere, que li recordo que es va acordar en aquest Consell General d'ampliar-lo, i que els horaris continuen sent els horaris diguem d'oficina, almenys els que estan publicats...

Bé, vostè em dirà que no, però jo ho vaig descarregar no més tard que ahir o abans d'ahir de la pàgina web del seu Ministeri d'Afers Socials. Els horaris d'atenció són de dilluns a dijous de 8h a 17h, i divendres de 8h a 15h. I després hi ha una derivació cap un telèfon d'urgències o emergències que acostuma a ser el telèfon de la policia. Això és el que tenim nosaltres entès, també ho hem contrastat i és el que està publicat a la pàgina web. Si no està bé, s'hauria potser de rectificar a la pàgina web. D'igual manera ens sembla que el telèfon 181, que és el telèfon específicament destinat, hauria d'aparèixer com un telèfon d'interès en diverses pàgines webs, entre altres la pàgina web de la policia perquè és un telèfon que en alguns llocs es pot trobar, però que en altres àmbits és molt difícil de trobar. Per tant, li pregunto per aquestes qüestions del telèfon i de l'horari d'atenció al públic i li faig la remarca que ens sembla que tres anys després dir que tan sols ens falta una sèrie de protocols quan falta el de l'àmbit de la justícia i sobretot el de l'àmbit de la policia, que té un paper molt essencial en el tractament un cop les persones especialitzades no poden tractar perquè està

fora del seu horari de treball, ens sembla que és una visió legítima però diferent de la que tenim nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Jo el que li he dit és que estàvem pendents d'aprovar aquests dos protocols però evidentment aquests protocols ja fa molts mesos que en temes generals i molt majoritàriament estan ultimats, i no només estan ultimats sinó que s'estan aplicant de forma efectiva. I a les xifres de derivacions des de la policia em remeto, gairebé, el doble de derivacions si comparem el 2017 amb el 2016. Per tant, li puc garantir doncs que el fet que no s'hagin aprovat formalment aquests dos protocols, ambdós institucions evidentment molt rellevants en relació amb la lluita de violència de gènere obeeix a qüestions de detall, de caràcter més aviat formal i en cap cas ha impedit que aquests protocols s'hagin estat aplicant de forma efectiva durant tot aquest any.

I pel que fa al telèfon d'horari d'atenció, bé, si l'únic greuge que se'ns pot fer i evidentment doncs recullo el seu suggeriment, i si és el cas doncs, així ho arreglarem, és que aquest telèfon 181 no apareix a la web de la policia, doncs així ho farem constar a la web de la policia. A mi sí que em consta doncs que aquest telèfon apareix a la web del departament d'afers socials, i que a més a més, aquest telèfon 181 obeeix estrictament al compliment de la resolució que va adoptar aquest Consell General, en el sentit que hi hagi un telèfon d'atenció les 24 hores a les víctimes de violència de gènere, 365 dies l'any i a més a més atès per professionals degudament formats en l'àmbit social en matèria de violència de gènere. Per tant, doncs, també...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...reiteradament doncs havia denunciat aquest pretès incompliment, també crec que seria de rebut que avui reconegués que aquest pretès inconvenient que vostè havia denunciat tant reiteradament fa sis o vuit mesos ja s'ha subsanat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta presentada.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al conveni signat entre la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el Col·legi de Metges d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1483 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017 del 4 de desembre.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 26 de setembre del 2017 es va signar el conveni entre la CASS i el Col·legi de metges d'Andorra.

El ministre a la sessió de control al Govern del dia 28 de setembre ja va afirmar que aquest acord anava més enllà dels acords econòmics signats amb anterioritat.

També va assegurar que en ell hi havia moltes novetats en la línia de garantir la continuïtat assistencial.

Feta la revisió del conveni entre la CASS i el Col·legi de Metges, aquest ja descriu com funcionarà la figura del metge referent, tot i que encara no es troba el treball finalitzat per part del ministeri.

En aquella mateixa sessió de control, vaig expressar els meus dubtes sobre alguna afirmació que es feia en dit conveni.

En la pàgina 4 hi ha un paràgraf que diu: " El metge d'atenció primària ha d'oferir la visita domiciliària als seus pacients i atendre-les si cal en col·laboració amb altres companys, en el termini clínicament convenient. En cas de no poder atendre-les haurà d'indicar explícitament qui les atindrà per compte seu. El dret del pacient a l'atenció domiciliària està garantit pel sistema de finançament públic de la salut i per tant, per aquest servei no es poden percebre retribucions complementàries, directes o indirectes, paral·leles."

Conseqüentment vaig fer una pregunta escrita on considero que no s'han respost les meves preguntes.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

1- Com a dia d'avui es troba garantit el servei d'atenció domiciliària?

2- I com el sistema públic garanteix el servei d'atenció domiciliària durant les nits (de 22h a 9h) de tots els dies de la setmana i durant els caps de setmana les 24h?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament, ho sento Sra. Bonet que la resposta a la seva pregunta escrita no fos el suficientment aclaridora per no dir una altra cosa. Intentaré doncs aquest cop donar satisfacció a la seva inquietud.

Referent a aquest tema, li he de dir que a nivell de retribució econòmica, el sistema de finançament públic de la salut a través de les tarifes de la CASS en visites mèdiques té garantida la majoració per les visites fetes a domicili. També hi ha una altra majoració per les visites que realitzen en festius i també es preveu una altra majoració en les visites fetes a la nit.

Per tant, en aquest sentit, des de fa temps les tarifes de la CASS inclouen aquests supòsits.

La garantia de trobar algun professional disposat a cobrir aquest servei els 365 dies de l'any i les 24 hores del dia, malgrat estar contemplada per la CASS una majoració econòmica per l'acte de la visita, pot semblar menys evident per la diversitat de recursos que ho cobreixen.

Per això cal destriar els diferents supòsits que s'ofereixen a continuació.

En el cas de la visita a domicili dins dels dies i horaris laborals, no hi ha cap problema. Els metges generalistes donen aquest servei des de sempre de forma normal, tenint en compte la urgència del malalt i la dificultat de mobilitat del pacient.

A més, en l'actual conveni CASS-COMA se'l recorda l'obligatorietat d'acudir al domicili en aquest supòsit.

En el cas de les visites de dissabtes, diumenges i festius en horaris diürns, aquest supòsit queda cobert per les permanències mèdiques i per tant, això ja contestaria part de la seva segona pregunta.

I finalment, el que passa a les nits dels dies laborables i festius, tal i com vostè demana en la seva segona

pregunta, és el que estem revisant i debatent a nivell tècnic per tal de millorar i optimitzar aquests recursos.

Dit això, cal remarcar que a les nits només s'haurien d'atendre visites urgents a domicili, i com vostè sap aquestes suposen un nombre reduït d'actuacions. De fet, aquest va ser el motiu pel qual ja vam reduir en el seu moment el sistema de permanències mèdiques per fer-lo més eficient. Malgrat això, el sistema actualment dona solució a aquest supòsit com he esmentat que estem revisant. El malalt sempre pot trucar al telèfon 116 on s'analitza la urgència de la trucada i es defineix si cal desplaçar un recurs medicalitzat a domicili.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, gràcies Sr. ministre, però com comprendrà m'ha sabut greu la resposta, molt, perquè penso que la resposta ha estat extremadament imprecisa i que evidentment jo preguntava una cosa i allà se'm deia absolutament una altra i a més a més, d'una manera molt poc treballada. És a dir, no era una pregunta complicada, simplement se m'havia de dir quin era el procediment per poder disposar d'un servei d'atenció domiciliària en concret en l'horari de 10 de la nit a 9 del matí i els caps de setmana.

I la resposta ha estat que el sistema públic ha de garantir l'atenció sanitària dels usuaris en qualsevol horari, set dies a la setmana, 24 hores. No obstant això, la modalitat sota la qual es presta aquesta atenció ha de ser la que millor doni resposta a les necessitats de l'usuari, la que es consideri en cada moment l'alternativa més eficient en l'ús dels recursos públics.

Això i res és quasi quasi el mateix.

Miri, estem en època d'hivern, apareixen les gripes, les febres, patologies que dificulten el trasllat dels pacients a l'hospital i als quals se'ls ha d'oferir un servei de proximitat. I aquesta normalment és la idea i penso que la compartim.

Jo el que avui vull aclarir als ciutadans és si aquesta nit, a les dues de la matinada tinc un problema de salut, on truco perquè m'enviïn un metge a casa meva i que no em calgui desplaçar a urgències i assegurar-me que realment vindrà, què és el que s'ha

de fer? Què tenim a dia d'avui? Perquè això ja ho hem parlat d'altres vegades.

I a més a més, per una altra banda també em resulta incomprendible que el dilluns en compareixença del Sr. Rascagneres i també amb la resposta que se'm va donar de la documentació sobre les mesures que s'havien presentat des de la CASS cap al Govern en quant a poder disminuir la despesa sanitària, -prou interessant, un document curt però molt interessant. Clar, em resulta difícil d'entendre, una cosa és parlar de despesa sanitària i que calen mesures de contenció, i per altra banda, estem promocionant una atenció molt més cara, i no per això de més qualitat.

Tinc quan val una visita d'urgències. I una visita d'urgències va de 45 euros a 135 euros més totes les proves complementàries. I el trasllat de l'ambulància val 90 euros i el SUM 226 euros. A la CASS li ha costat totes les visites domiciliàries de l'any 2016, 12.000 euros. Jo crec que no té res a veure el cost que té una cosa i l'altra. No podem estar promocionant un servei que ens està costant moltíssim més car que un altre. Aleshores, probablement quan parlem de contenció de la despesa sanitària, el que hem de fer és optimitzar els nostres recursos i realment organitzar-los de tal manera perquè puguin oferir la millor prestació que calgui fer.

Jo penso que ens hi hem de posar en això, hi ens hi hem de posar d'una manera ràpida, perquè sinó això continua. Jo li puc demanar una pregunta i saber exactament al 116 quantes respostes ha donat i de totes aquestes respostes quantes vegades s'ha recomanat a la gent enviar una ambulància o anar a urgències.

Clar, podem entrar en això però jo penso que ja pràcticament el que tenim ja és bastant evident. I jo crec que hauríem de trobar una solució ràpida i ja.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el primer punt referent a la contesta escrita que s'ha donat, ja m'hi he referit abans. I no torno ha entrar en aquesta qüestió.

Com he explicat breument, l'atenció sanitària a domicili és de 365 dies a l'any i les 24 hores, està garantida d'una forma o altra.

El debat doncs es centra en quina és la forma més eficient d'abordar aquest servei. És un debat altament tècnic, doncs és difícil en alguns cops preveure la línia que justifica una visita a domicili. La línia que justifica si la visita és urgent o no o pot esperar l'endemà o passar a un dia festiu. Evidentment hi ha un criteri subjectiu del pacient, que el professional cal que valori per tal d'activar el recurs més adient. I si no hi és aquest recurs, l'hem de mirar de crear o millorar.

Per tant, amb l'aparició de nous actors, nous convenis i probablement nous reglaments en el marc de la reforma sanitària, fa temps que estem treballant per poder millorar i optimitzar aquest tipus d'atenció que com he dit està garantida.

Ja li avanço que com vostè intueix, passarà per regular els objectius l'atenció telefònica del 116, que pugui destriar millor la urgència i si necessita que sigui o no la visita a domicili. I passa també per regular la vinculació de la CASS a empreses que donen aquests serveis a banda de la convenció personal del metge. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment que s'ha de fer i el que vostè m'explica, doncs, és clar... Però potser ho hauríem de fer amb certa pressa perquè una altra de les altres preguntes que vaig fer va ser el cost que tenia pel Govern el servei de permanències mèdiques amb guàrdies nocturnes al 2014, que era quan encara estava gestionat pel Govern, i el cost total... la resposta va ser que el cost total d'aquest servei, amb les guàrdies nocturnes, va ser de 78.150 euros, i el cost per la CASS al mateix període va ser de 25.837 euros. En total, més o menys uns cent i escaig mil euros.

No dic que no siguin diners, però aquí asseguràvem, amb 100.000 euros asseguràvem aquesta prestació tot l'any. Amb aquesta quantitat asseguràvem la prestació tot l'any. I jo no acabo d'entendre si realment aquest era el cost, per què ho van deixar de fer? Perquè hi havia poques visites però probablement podríem haver analitzat el perquè hi havia poques visites i haver promocionat realment el coneixement d'aquest servei i realment haver enviat al metge quan hagués tocat. Però, jo penso sincerament que ho teníem resolt i ho vam deixar de resoldre.

La meua pregunta és: per què en aquell moment es va determinar no fer un altre tipus d'acció, en comptes d'eliminar un servei que ja teníem, deixant-lo descobert per una quantitat que, tot i que no la menystinc, però que penso que donava una cobertura prou necessària i prou important al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo aquesta pregunta en concret no li puc especificar. Segurament eren temes d'eficiència, temes econòmics i de costos i es va analitzar en aquell moment. El nombre de visites ja es deia... es va decidir que aquest recurs s'havia de reduir.

De totes formes estem d'acord, estem d'acord amb moltes coses evidentment, però amb això més que mai. L'atenció domiciliària és important, fa que urgències s'agilitzi i el que es pugui tractar a domicili amb baix cost també és bo. El que sí que és veritat és que hem de controlar que no hi hagi abusos, que no es produeixin visites de confort en l'àmbit domiciliari i les que s'hagin de fer siguin realment les que siguin necessàries.

Per tant, ja l'emplaço, i li dic que sincerament estem en un context de revisió d'aquesta situació, li puc fer participar com sap -i ho estic fent amb tots vostès de tot el que s'està fent amb la reforma sanitària-, i bé, ja es veurà com es tracta aquest tema perquè, com li he dit abans, és un tema molt tècnic que cal tenir molta cura i de vegades pensant que estàs arreglant una cosa pots pervertir una altra situació, per tant s'ha de ser molt curosos, fer una anàlisi més completa de tota la situació i de forma global i, llavors, prendre les decisions de què és el que estem fent en breu termini, i què farem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta, Sra. consellera...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, molt ràpidament.

A mi el de les visites de confort no m'agrada. No m'agrada perquè penso que... i pel coneixement que

tinc no s'ha utilitzat mai aquest servei, o no s'havia utilitzat mai aquest servei com a visites de confort, sinó que podríem aplicar el mateix criteri quan s'utilitza urgències que de vegades s'utilitza doncs perquè quan ens dona l'hora el metge de capçalera no va bé i llavors és més fàcil anar a urgències perquè se t'atén, se't fa l'analítica, se't fa tot. Se m'havia oblidat dir que en el cost de la visita a urgències, també a part, van les proves complementàries, és a dir que això a més a més, fa pujar una miqueta més.

Jo amb aquest concepte, la meua pregunta és molt clara i molt senzilla: serà una prioritat per resoldre durant aquest hivern? Tenint en compte que arribem a l'hivern, hi ha turistes, aquest servei antigament cobria també totes les demandes de tots els turistes. Aleshores, la meua pregunta serà: si podem tenir resolt aquest problema durant aquest hivern tenint en compte -i ho hem pogut veure en aquest pont de la Puríssima, el volum important de gent que hi ha hagut-, i si podem oferir un servei de continuïtat assistencial a totes les persones que estiguin a Andorra durant l'hivern amb horaris sobretot nocturns durant la setmana i els caps de setmana?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, referent al confort, sí que és veritat que hi ha aquest risc, no és sempre així evidentment, el que convé és que hi hagi uns bons protocols d'atenció telefònica que destriïn quan és la necessitat i que es pugui justificar quan hi ha hagut aquesta visita realment raonada per tal que vagi al domicili, i quan no. Per això hi ha uns protocols que ens ajuden a què això es faci de la forma més convenient.

Referent a aquest hivern, intentarem que aquest tema es resolgui. De fet, evidentment hi ha, com he dit està garantit, està resolt amb certa manera, no podem resoldre de vegades aquests punts de sobresituació que té el nostre país degut a la nostra idiosincràsia que puntualment tenim una forta arribada de turistes; també és veritat que hi ha empreses en l'àmbit privat que estan fent aquesta feina i tenen molt bon servei en aquest sentit, que fan també que el servei d'urgències vagi més alleugerit aquests dies.

Per tant com hem dit, són uns temps en els que hem de conciliar l'àmbit privat amb l'àmbit públic, i amb aquests dos àmbits doncs tirar endavant, de la forma

més eficient que es pugui, les nostres necessitats a nivell assistencial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Sí. Jo no li havia parlat de les empreses de l'àmbit privat, però vostè me les ha tret. Em crida una mica l'atenció perquè justament les empreses aquestes de l'àmbit privat que volen assumir aquest d'allò, la CASS no els hi vol pagar les visites. Aleshores, bé, no acabem de solucionar...

La meua pregunta és molt clara: jo avui a les dos de la matinada, tindrè un metge a casa meua, sí o no?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Això vol dir en sentit general...

(Se sent riure)

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el tema no és si voldré o no voldré, és si necessito, o si no necessito tenir un metge a casa meua.

Bé, si vostè té aquesta necessitat i es troba malament el que ha de fer aquesta nit, si li sembla, és trucar al 116. Allà l'atendran telefònicament i li diran. Si la valoració que es fa allà és que realment està molt greu jo li dic que vindrà un metge a casa seva i segurament se l'endurà seguidament a l'hospital perquè la gravetat que ha manifestat ho mereix.

Si no és així, haurà desplaçat un recurs medicalitzat a casa seva i, bé, no és necessari i quedis a casa.

De totes formes, com he dit, té opcions que no és que no pagui la CASS. La CASS continua pagant les visites perquè estem parlant de metges amb conveni, i si hi ha un metge amb conveni que ve a domicili vostè doncs, també pot tenir aquest recurs ja sigui de forma individual trucant al metge si és que li contesta en aquestes hores intempestives de la nit, o sinó a través d'una d'aquestes empreses que, com he dit, també tenen la seva cabuda dins del nostre sistema sanitari públic i que cal, com he dit, regular, revisar i és el que estem intentant fer a banda de petits malentesos que hagin pogut sorgir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la següent de les preguntes presentades, la cinquena pregunta.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a la planta de cogeneració de Soldeu.

Fou registrada amb el número 1488 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Majoral. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop rebuda la informació sobre els resultats econòmics de la planta de cogeneració durant el primer any de funcionament, es pregunta: quina valoració fa el Govern del primer any de funcionament de la planta de cogeneració de Soldeu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula la ministra, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

A hores d'ara disposem de dotze edificis connectats sobre els disset previstos i es cobreixen tots els costos fixos i variables amb els ingressos obtinguts per la venda de calor i la valorització energètica.

La disponibilitat de la planta durant aquest primer any ha sigut del 100% i el servei ha donat plena satisfacció als seus clients.

La producció d'electricitat de la planta a l'hivern, -que és quan hi ha més demanda-, ha representat un 0,65% de la demanda nacional i fins el 13% del consum de la Parròquia de Canillo, i s'han reduït un 24% les emissions de gasos a efecte hivernacle respecte a la situació prèvia. Per tant el Govern en fa

un balanç satisfactori d'aquest primer any de funcionament.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministra per les seves explicacions.

Vagi per endavant que, tal i com vostè menciona en la seva resposta a la demanda d'informació que vaig formular el passat 1 de desembre, nosaltres també estem d'acord en avançar en la reordenació del sector energètic amb la finalitat d'assolir els objectius establerts en el Llibre blanc de l'energia. Però no podem estar d'acord en la forma en la que aquest cas en concret s'ha estat fent i, encara menys, en què aquests resultats són positius.

Permeti'm doncs, Sra. ministra, que li digui que veiem les coses molt diferents.

Allò que per vostè és positiu, per a mi no ho és tant. Per exemple, sobre uns ingressos de 600.000 euros obtenir un resultat negatiu de 374.000 euros, jo no hi veig cap part positiva; sobre un total de 2 milions d'euros d'ingressos previstos en l'estudi de viabilitat, obtenir-ne 600.000 tampoc li veig la part positiva enlloc.

Després d'un any de funcionament que falti encara, i segons la informació que vostè em va passar, sis grans clients d'un total d'un màxim de quinze previstos també en el Pla de viabilitat, tampoc veig cap part positiva enlloc.

Com vostè bé ha dit, vostè sí que veu resultats satisfactoris i positius però a la vista dels resultats i coneixedors que es volen tirar endavant diverses instal·lacions com aquesta, voldria saber si vostè creu que amb resultats com aquests -és a dir, 374.000 euros de pèrdues-, trobarem inversors privats que vulguin apostar pel sector de la cogeneració de la mà de FEDA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta central de cogeneració doncs, representa un dels projectes d'una nova política energètica nacional que té com a objectiu avançar cap a un model energètic més sostenible, més respectuós del medi ambient i menys dependent de l'exterior.

Els projectes de cogeneració, com aquest, a part de diversificar les fonts d'energia i de millorar l'eficiència energètica també permeten produir doncs, electricitat en el període hivernal quan és més necessari i, per tant, contribueixen també a garantir la sostenibilitat de les instal·lacions de distribució i de transport de les quals FEDA té la competència.

Pel que fa a les xifres, ja li he dit que els ingressos provenien de la venda de la calor i de l'electricitat, cobrien els costos d'explotació que nosaltres doncs, estem en previsió d'anar connectant els clients i en el cas que les previsions -que teníem que eren de connectar disset edificis- es cobreixin, els resultats seran positius.

De fet, Sr. Majoral, jo no conec encara cap negoci que el primer any estigui totalment consolidat. El servei aquest de la calor és un servei nou, és un servei nou pel país, pels clients, és una nova línia de negoci per FEDA i, per tant, nosaltres ens donem dos o tres anys per anar-la consolidant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra per les explicacions.

La següent pregunta seria, ara ja entrant una mica més en el detall dels comptes presentats. Pot, si us plau, explicar com és que unes instal·lacions noves generen una despesa de manteniment de 170.000 euros l'any sobre uns ingressos de 600.000?

I si m'ho permet, li faré les dues preguntes que van en el mateix sentit. I especialment pot també explicar quins són els contractes recurrents per un import de 131.814 euros?

I l'última pregunta. Quantes persones treballen a la planta? Ja que tenim 40.000 euros de despesa de personal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Perdoni Sr. síndic, però em costa una mica parlar.

A veure, pel que fa als contractes de manteniment, Sr. Majoral vostè té una formació tècnica com jo i ja sap que els aparells dels que disposa la planta requereixen d'uns contractes de manteniment anuals sobretot si se'ls hi vol donar la perennitat necessària i que no deixin de ser que aquests contractes s'han de fer des del primer dia.

Pel que fa a les despeses de personal hi ha un cap de planta que està a disposició, a dedicació i hi ha una part de personal de FEDA que contribueix en assegurar el manteniment i l'explotació de la planta.

Ja li dic, els ingressos energètics són els ingressos d'un primer any de funcionament. També li voldria recordar que aquest primer any de funcionament ha inclòs els períodes de prova i que els períodes de prova no es van facturar als clients. Per tant, hem d'esperar a tenir un any sencer de funcionament, d'acabar doncs de connectar els clients amb els quals estem treballant per fer un balanç real d'un negoci que llavors estarà consolidat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, sí, estic d'acord amb vostè. És obvi que cal un manteniment de les instal·lacions però em sembla un import molt elevat ja que estariem parlant quasi d'un 30% dels ingressos totals. I, per tant, i vist que tampoc tinc el detall en la documentació que vostè m'ha facilitat, aquest era el sentit en el qual li formulava la pregunta del detall dels contractes de manteniment que hi havia en aquesta planta.

Dit això, i no per formular una pregunta Sr. síndic però sí per fer una petita reflexió, estem parlant d'un cost aproximat d'uns 11 milions d'euros aproximadament, d'uns ingressos després d'un any de funcionament quatre cops inferiors als previstos, despeses de manteniment d'una planta nova que representen, com bé he dit, el 30% dels ingressos i unes pèrdues de 374.000 euros aproximadament. Així doncs, si m'ho permet Sra. ministra, el que sí que li demanaria, i vist que ens estem endinsant cap a nous projectes de les mateixes característiques, doncs, de no fer més proves pilot com era aquesta i tancar bé, abans de tornar-nos a tirar a la piscina, tots aquells contractes que són necessaris per fer

rendible una planta d'aquest estil, com vostè bé ha dit, que són els de la venda de calor amb els futurs clients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si la Sra. ministra vol contestar.

La Sra. Sílvia Calvó:

Molt ràpid Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

A veure, doncs, vostè parla del resultat de la planta. Jo també voldria recordar el resultat d'exploració que és positiu, dic bé és positiu, és de 62.000 euros positiu i justament quan encara no tenim tots els clients connectats.

El fet de connectar més clients no augmentarà les despeses que bàsicament són tot despeses fixes, per tant tot el que siguin ara embrancaments que s'aniran fent contribuiran a millorar el resultat i a tenir una estimació que quan tinguem tots els clients connectats el resultat d'aquesta línia de negoci serà positiva.

FEDA està treballant doncs, amb anar embrancant aquests clients, els previstos i d'altres, perquè aquesta planta de cogeneració també té possibilitats d'anar-se ampliant i d'anar ampliant aquest servei a altres pobles com el Tarter, i FEDA està treballant a hores d'ara a implantar una planta de cogeneració al Pas de la Casa i a recuperar la calor del Centre de Tractament de Residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la sisena de les preguntes presentades.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a una modificació més àmplia de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Fou registrada amb el número 1492 i s'ha publicat al Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Des de l'inici d'aquesta legislatura, hi ha hagut converses a la Comissió d'Ordenament del Territori i en compareixences amb el ministre Jordi Torres sobre la conveniència de fer canvis més enllà d'aquells proposats per Govern en la modificació de la LOGTU, actualment a tràmit parlamentari.

De fet, fa just un any, en el debat d'esmena a la totalitat del Projecte de llei de la modificació de la llei del sòl, el ministre d'Ordenament del Territori plantejava una més àmplia modificació d'aquesta Llei.

Així, demanem, quina ha sigut la tasca efectuada per Govern en relació a aquests compromisos contrets?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja sabeu, a mitjans del 2016 el Govern va entrar a tramitació parlamentària una modificació de la LOGTU, destinada a unes finalitats molt concretes i determinades. Es tracta d'un projecte de llei que pretén introduir uns canvis puntuals, que són, bàsicament, permetre que l'Estat pugui disposar de terrenys derivats de cessió urbanística per poder-hi donar resposta a les obligacions i responsabilitats inherents a les competències governamentals. És a dir, l'objectiu de la reforma legislativa és que el Govern pugui desenvolupar projectes d'interès generals i plans sectorials per cobrir necessitats de la ciutadania, en aquells àmbits que li competeixen, els quals són molts i requereixen molt espai (sanitat, escoles, energètics, etc.).

Atès que l'esmentada modificació de la Llei va abordar des del primer moment amb aquest esperit de cenyir-la a uns aspectes i finalitats acotades i concretes, es va posposar per a una segona modificació posterior una reforma més ambiciosa de la Llei, la qual, a causa de la magnitud, del calat i de la transcendència que pot suposar, ha d'anar precedida d'una reflexió serena i profunda, en tant que podria canviar significativament, potser, les

bases i les orientacions del desenvolupament del territori al nostre país.

La tramitació de la modificació puntual de la LOGTU -aquella que es circumscriu a aspectes concrets i determinats- s'està allargant molt més del que s'havia previst inicialment, a causa de diversos factors. Entre aquests poden destacar, en primer lloc, que també s'ha impulsat la modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Aquesta Llei incideix decisivament en alguns continguts del Projecte de llei de modificació de la LOGTU, fins al punt que no és viable precisar definitivament el text que es pot aprovar d'aquesta, fins que no s'hagués aprovat aquella. En segon lloc cal posar de relleu que tot i tractar-se d'una modificació puntual, centrada en uns pocs aspectes concrets i que persegueix uns pocs objectius molt precisos i delimitats, la complexitat de la reforma legal és gran, perquè tot i que toca pocs continguts, aquests són importants i perquè com a conseqüència de la transcendència dels aspectes a canviar el nombre d'esmenes ha estat elevat, i de rellevància i consistència en general molt considerables.

En definitiva, la situació a hores d'ara és que la modificació puntual de la LOGTU encara no ha estat aprovada, trobant-nos encara en l'estat de debat la possibilitat de transaccionar esmenes per millorar la modificació d'aquesta Llei.

Efectivament, hem plantejat, tant a la comissió parlamentària d'ordenament del territori com en el debat de l'esmena a la totalitat del Projecte, la voluntat del Govern de promoure un canvi més profund i ampli en aquesta Llei, un cop aquesta Cambra hagués aprovat la reforma legal de caràcter puntual, a la que m'he referit abans. Atès que aquesta primera modificació legal s'està allargant molt més enllà del que havíem previst i volgut en un principi, tot el calendari s'ha ajornat, per causes de força major. Vostè n'és la presidenta i ho sap ben bé. No podem començar la casa per la teulada. No té sentit afrontar una modificació profunda i general de la LOGTU si encara no s'ha aprovat la reforma que la precedeix. En definitiva, a hores d'ara no sabem encara tan sols en tota la seva extensió, el text legal sobre el que haurem de reflexionar entre tots de quina manera es pot millorar.

Ara bé, per tal d'avançar feina tant com es pugui, el ministeri ha dut a terme algunes tasques preliminars, encaminades a encetar sòlidament el procés de definició de la modificació legal a la que vostè, Molt Il·lustre Senyoria es refereix a la seva pregunta. Per exemple, el 6 de març d'enguany el ministeri ha enviat cartes als set comuns, i el 5 d'abril als agents socials i ciutadans implicats en el desenvolupament urbanístic, per demanar-los suggeriments sobre els

canvis que, al seu parer, millorarien la LOGTU perquè aquesta guanyi eficàcia, rigor i agilitat com a eina normativa que ha de promoure objectius d'interès general. En concret, s'ha enviat cartes a la CEA, la PIME, l'AGIA, l'Associació de Propietaris de Béns Immobles, l'Associació de Propietaris de Terres Andorranes, l'Associació de Pagesos i Ramaders d'Andorra, l'ACODA, els Col·legis Oficials d'Arquitectes, d'Enginyers i d'Advocats, la Cambra de Notaris i APAPMA.

L'objectiu d'aquestes consultes és prendre el pols de la societat civil respecte a com perceben l'amplitud de modificació de la Llei de la LOGTU que hauria de venir. Sens dubte les sensibilitats dels diferents agents seran molt diferents entre si, però no dubtem tampoc que les aportacions resultaran positives, i les inquietuds i propostes que manifesten aquestes institucions, entitats, associacions i col·lectius, ens donaran elements sobre el què reflexionar, com a punt de partida.

Un cop tinguem la resposta de tots aquests agents consultats, disposarem d'un marc temàtic ampli...

La Sra. subsíndica general:

Sr. ministre, hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Ara acabo Sra. subsíndica.

... per encetar de manera fiable el procés de reflexió i debat dels canvis que escau introduir a la LOGTU.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sra. subsíndica.

A veure, Sr. ministre, vostè ens ha fet una mica d'històric, jo també ho pensava fer, però potser ja no cal. Ens diu que el fet que s'hagi retardat la llei és el que fa que vostès no han pogut continuar amb els compromisos que van fer, que van aportar. Perquè si jo no recordo malament i en tot cas jo ho vaig interpretar així. És a dir, nosaltres el que diem en relació a aquest Projecte de llei, vam fer tota una sèrie d'esmenes i el que li demanàvem en aquella compareixença que va venir just després del debat a la totalitat, en el qual vostè ens va oferir el guant per treballar en aquesta més àmplia modificació. És a dir després d'això hi va haver una compareixença i li vam demanar, i vostè va estar d'acord i s'hi va

comprometre de dir, bé, ja que ara hem obert aquest meló, ja que ara estem treballant en aquesta Llei, hi ha unes esmenes que certament hagués estat millor, jo penso que el Govern hagués treballat en la seva totalitat la Llei del sòl, però vostès no van voler fer-ho així, però els altres grups, els grups de l'oposició sí que vam fer esmenes en el sentit d'aprofitar l'avinentsa per justament analitzar una llei vella de fa setze anys, que pel que ens arriba té uns certs disfuncionaments. I per tant, el que li dèiem en aquella compareixença que es va fer a porta tancada, és a dir, facin-nos arribar, si us plau, vostè els seus comentaris, una mica el resultat de les converses que ha pogut tenir, que ara s'hi ha referit, que vostès han fet actuacions en el sentit de parlar amb tots els actors implicats en aquest aspecte, facin-nos-ho arribar, perquè entre tots puguem fer aquest anàlisi que volíem fer abans.

Vostè ara ens ha dit això, que s'ha retardat. A veure, jo francament no comparteixo el fet que haguem de tancar això per tornar-ho a obrir. Primera, perquè gairebé ens trobem a les acaballes de la legislatura i diversos membres de DA s'hi han referit i el mateix cap de Govern. Per tant, no sé què esperem. O llavors és una manera molt elegant de dir que sí, però com ja estem bastant acostumats que siguin paraules que se les emporti el vent i que al final no puguem afrontar aquest treball que volíem.

Això corresponia a una demanda dels consellers liberals d'aquell moment. Ja el 7 de maig del 2015 en la primera comissió ja es va plantejar això. I per tant, bé estem decebuts que vostè no ens hagi tramès el que se li va demanar, que de fet és el que vostè es va comprometre i ara, no sé, em semblen realment excuses de mal pagador. És a dir, jo penso que el procediment no és aquest. Ara de totes maneres estem treballant en una Llei que té com un gravamen a sobre. En el sentit que aquesta Llei va lligada a la Llei de competències i transferències, que té molts números per anar-se'n al Tribunal Constitucional, i que, per tant, tampoc sabem com acabarà. Per tant, el fet de dir que el més important és tancar aquesta per continuar, em dóna realment la impressió que és una excusa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, com bé li comentava, la modificació aquesta de la LOGTU que està entrat a tràmit parlamentari tenia un objectiu molt concret que era l'única cosa de modificar els aspectes per poder desenvolupar els projectes d'interès nacional, i aquest ja va ser el primer objectiu al que es va fer esment.

Evidentment sóc conscient del que vaig dir, del que vaig anunciar, que va ser, doncs, que podríem estudiar una reforma molt més àmplia. Per això justament nosaltres hem adreçat totes aquestes cartes a aquests col·lectius, doncs, per poder fer les anàlisis de les preocupacions.

Però pensem, nosaltres, la prioritat ara mateix del nostre Govern era que s'aprovés aquesta modificació, tot i tenint en compte la Llei de competències i transferències, doncs, per poder deslliurar els terrenys per projectes d'interès nacional que aquest era l'objectiu principal i continua sent l'objectiu principal que tenim nosaltres amb aquesta modificació de la Llei.

Vostè diu que estem a les acaballes de la legislatura. Jo penso que en aquesta sala només hi ha una persona que sap si estem a les acaballes d'aquesta legislatura. Però nosaltres, els que estem treballant, el Govern, dia a dia, ens prenem la feina com si la legislatura s'acabés quan s'ha d'acabar. És a dir, que no estem escatimant la feina i estem intentant complir els objectius que ens havíem marcat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo la meua primera pregunta seria bastant concreta, és a dir, quin calendari tenim, doncs, sobre la taula i que preveu presentar el Sr. ministre, amb el recolzament del seu Govern, un nou projecte de llei de modificació de la Llei del sòl?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, el calendari que tenim sobre la taula és la modificació de la modificació puntual de la LOGTU.

Aquesta és la primera prioritat un cop que estigui aprovat aquest calendari. Ja li vaig dir que encetaríem totes les converses, tot el que fes falta per fer una modificació molt més àmplia.

Però a hores d'ara se ceneix molt concretament amb el que li he exposat abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo li voldria trametre la meva impressió com a membre d'aquesta comissió. És a dir, tenim sobre la taula una reforma d'una llei que és molt important, que té molts articles, que és molt tècnica, i de fet jo penso que, segurament no sóc l'única moltes vegades en veure la importància del que fem i la dificultat, perquè a veure, nosaltres som legisladors, però tampoc som tècnics especialistes del tema de l'urbanisme. I per tant, algunes vegades és molt complicat.

Després el que li deia abans, també treballem en alguns aspectes d'aquest projecte de llei que no sabem com acabar.

És a dir, jo francament, Sr. ministre, a mi em fa por de treballar les coses d'aquesta manera, en el sentit que penso que no és la manera la més convenient. Ara, a dia d'avui amb el treball que tenim sobre la taula, podem arribar a modificar coses que potser amb una reflexió global, o no les modificaríem o ho faríem d'una altra manera. Per tant, jo entenc que si realment, la seva voluntat és la de fer aquesta reflexió global i aquesta més àmplia modificació, entenc que fer les coses de la manera que ho estan plantejant, pot obrir a inseguretats jurídiques, a uns períodes de transició una mica curiosos. I a veure, li dic realment des de la impressió d'algú que ho està treballant. Crec que hi passem tots moltes hores i bé, jo diria que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic.

Bé, jo més que res és això, és a dir, li preocupa al Govern el fet aquest que pugui haver-hi aquesta inseguretat jurídica, que el fet de treballar aquesta

lleï de manera parcial, perquè no estem afrontant tots els reptes que hi ha sobre la taula, i que a més a més treballem amb aquest gravamen, que no sabem què passarà, si el Constitucional ens modificarà aquestes lleis de competències i transferències, i quina afectació pot tenir sobre la llei en qüestió que estem treballant.

És a dir, comparteix el ministre la preocupació que tenim nosaltres que al final no estiguem treballant en bones condicions i tenir tots els aspectes importants sobre la taula?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, Sra. Gili, comparteixo amb vostè que aquesta llei és molt tècnica i complexa, i realment, per això justament una modificació molt més àmplia podria afectar molts aspectes de les bases i orientacions del desenvolupament territorial d'Andorra.

Per això torno a insistir, quan es va presentar l'esmena a la totalitat, doncs, que hi havia hagut el suggeriment de dir ens cenyim, doncs, als projectes d'interès nacional per a l'alliberament de sòl, justament per tots els projectes energètics que estem portant a terme. Pels projectes d'interès nacional com poden ser la construcció d'escoles, etc.

Jo penso que no crea inseguretat jurídica, sinó al contrari, estem buscant la manera que l'interès nacional prevalgui sobre l'interès particular, podent alliberar sòl amb aquests projectes que són cabdals pel futur del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, vostè ho ha dit abans, i sí, crec que m'ha quedat clar, vostès volen tancar aquesta reforma únicament pels objectius que busquen. Que bé, em sembla legítim.

Però és veritat que aprofitant les esmenes dels uns i els altres, hi ha debat en comissió. És a dir, el grup

majoritari en certes coses ens les recull o no, hi ha transaccions, però vull dir, crec que el debat està anant una mica més enllà del seu projecte inicial.

I llavors jo el que li demanaria és a dir, per quina raó no ens ha fet arribar el recull que vostè es va comprometre i figura així dins de les actes de la compareixença, i ens hi hem referit en alguna altra comissió. És a dir, per què no ens ha fet arribar aquest recull en relació a les esmenes? Jo sé que, evidentment, vostès estan treballant amb el grup parlamentari, el seu, el que li dóna suport, però entenem que ens hauria ajudat moltíssim que tots tinguéssim la informació de primera mà, que no hi hagin intermediaris.

Bé, i reitero el que li deia abans, sempre amb aquesta voluntat de fer una cosa que s'aguanti, que al final acabem treballant tots amb una llei que sapiguem quines conseqüències pot comportar, i que no ens trobem a vegades amb una espècie de nebulosa afegida per la complexitat del tema que estem treballant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

És veritat que el debat en comissió, doncs, estaran una miqueta més lluny del que era l'objectiu que hi havia inicialment plantejat. Però s'ha de posar en context quin és el motiu.

Doncs, aquesta Llei es va entrar a tràmit parlamentari a mitjans del 2016 i, doncs, hi ha altres punts. Em consta, segons m'ha comentat un conseller del Grup Parlamentari Demòcrata que, fins i tot, es tenen en consideració o es podrien arribar a tenir en consideració esmenes del vostre grup parlamentari per millorar el text en aquest aspecte.

Però quan jo parlo de la modificació molt més àmplia de la Llei, per això vam enviar totes aquestes cartes, tampoc tenim el recull de tots els agents d'aquests implicats, de quines són les implicacions que tindrien. Perquè aquí podríem estar parlant de canviar de percentatges de sessió. És a dir, perquè ara tenim cenyit entre un 5 i un 15%, potser seria de la idea d'unificar més el percentatge de sessió en tot el territori andorrà. Els plans parcials, els mínims per executar plans parcials, que ara mateix és un 75%, i penso que són canvis tan grans i tan substancials, que no es poden fer o que no s'haurien de fer ara

amb aquesta modificació concreta que nosaltres estem treballant.

Li repeteixo, dins de tots els que hi havien, de tots els punts o alguns punts que havien estat esmenats, alguns d'aquests es poden, penso, en comissió, doncs, transaccionar o portar a terme, però sempre cenyint-se amb l'objectiu principal que és i no el tornaré a repetir, que era el dels projectes d'interès nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que li voldria demanar ara al Sr. ministre, vist el seu compromís que crec que ha quedat clar ara que vostè no ha descartat continuar amb el treball de reforma de la Llei del sòl. Entenc que no ho ha descartat i, a més a més, que tampoc s'està posicionant forçosament a unes acaballes de la legislatura, per tant, entenc que ens està dient que encara hi ha temps per fer-ho.

Vist que aquest Projecte de Llei va lligat amb aquest posicionament del Tribunal Constitucional que, al fi i al cap, jo crec que pels terminis això serà uns dos o tres mesos, hauria de ser, em sembla, i a més a més ara entrarem al període fora de sessions. Vull dir que a nivell de temps tampoc ens retardarà molt més.

Vist que encara a dia d'avui no tenim a disposició les aportacions de tots aquests diferents actors concernits.

No pensa el Govern que seria molt més segur, coherent i, entenc jo, convenient per al país, que vostès retiressin aquest Projecte de Llei. A veure, la feina no està perduda, hi ha hagut debat, ja ens hem posicionat per moltes coses, però entenc que si vostès el retiressin tindríem elements tots per fer-ho millor, no hi haurien tants intermediaris i tants passos que a vegades fa que hi puguin haver confusions dins del treball en comissió. Per tant, jo ho penso, i voldria saber si vostè no comparteix o, en tot cas, no té algun dubte de si no seria millor...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

... de si no seria millor parar el procediment ara, fer-ho bé, tornar-ho a treballar, recollint totes aquestes coses que ens queden pendents i presentar un nou text en el qual puguem treballar tots de manera més serena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Amb tot el respecte que em mereix, Sra. Gili, no pensem que retirar el Projecte de Llei sigui una solució. Nosaltres, la nostra intenció és que aquest projecte de Llei segueixi a tràmit parlamentari, treballant-lo vostès en comissió, cenyint-nos en els aspectes que nosaltres pensem que són importants. A l'igual que la Llei de competències i transferències, doncs, quan es va aprovar en aquesta sala, tot i que alguns grups parlamentaris hagin decidit, doncs, portar-lo al Constitucional.

Però nosaltres seguirem treballant perquè tenim molt clar el nostre objectiu i l'interès general que preval sobre els interessos particulars quan nosaltres estem parlant de projectes de gran importància, com són els energètics, li repeteixo, els escolars, els esportius, etc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp: (1.57'.08")

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, tal com ha comentat la companya Rosa Gili com el mateix ministre, en aquesta Cambra tots som conscients que quan vam entrar a formar part del Consell General al maig del 2015, la primera reunió que es va fer d'ordenament del territori, i ens vam ficar a disposició des del nostre grup parlamentari, per treballar en modificar aquells aspectes de la Llei del sòl que ja es veia que grinyolaven.

És cert que és una Llei del sòl que no està adaptada al nostre territori. És una Llei del sòl que és un copiar i pegar de la llei espanyola. És una Llei del sòl que no és pràctica i que no està gens adaptada.

Per tant, doncs, ja es van començar a veure allí, i ja es veien, i avui després de setze anys que aquesta Llei

està en marxa, doncs, es veu que no està complint amb els objectius que a l'inici va està posada en marxa.

Doncs, per tant, al ser una comunitat petita, si han fet una llei mal feta, no ens costa res voler-la canviar. Això va quedar descartat en el debat que vam presentar aquí a l'esmena a la totalitat, i és evident que aquesta Llei no ens toca més remei al Consell General i als que estem a la minoria d'intentar modificar-la amb les esmenes que vam presentar i d'intentar millorar-la i treballar en aquest sentit.

Però dit això...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

Dit això, doncs, vostè ha parlat, ha estès la mà que amb els projectes energètics d'interès nacional, doncs, estaria disposat a obrir-ho.

L'altre dia en el debat de la Llei del crèdit extraordinari dels allotjaments turístics, ja vaig posar sobre la taula que caldria una modificació de la Llei del sòl i del reglament de construcció per poder modificar aquells aspectes per utilitzar totes les energies renovables existents, com aerotèrmia, geotèrmia, solars, etc., per poder-nos adaptar a tota aquesta sèrie d'energies renovables i que sí que tindrien cabuda a aquests projectes d'interès nacional que vostè ha comentat.

Doncs, li demano Sr. ministre, si poguéssim incloure aquestes modificacions en aquesta Llei, si és possible o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Donaria la paraula al Sr. ministre per contestar, però abans voldria saludar als alumnes de l'Escola Janer, alguns d'ells segurament futurs consellers i membres del Govern.

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, ja es va fer en el seu dia una modificació del reglament de construcció en el qual es permetia de posar certs aparells als teulats dels edificis o fins i tot per aïllaments, i es van fer una sèrie de modificacions

a nivell energètic que es van complir. Avui sí que és cert que estem en una sessió de preguntes aquí al Consell i em dóna més la sensació que estem defensant l'esmena a la totalitat de la llei perquè estem plantejant molts temes que ja vam plantejar en el seu dia amb la defensa de l'esmena a la totalitat.

Com bé li he dit, aquesta llei va entrar a tràmit parlamentari a mitjans del 2016. La voluntat del Govern era que durant el 2016 o principis del 2017 pogués estar aprovada. No és així, estem a finals del 2017 i sortirem d'aquest període de sessions i encara no estarà aprovada, per això ens voldríem cenyir doncs amb el que havíem plantejat, tot i que sí que és cert que d'alguna manera hem plantejat amb el nostre grup parlamentari que ens dóna suport de poder adaptar algunes de les esmenes que es plantejaven a dins de la modificació aquesta de la llei, que es poguessin mirar de treballar i de tenir en compte vista la dilació que hi ha hagut però sense perdre l'esperit original que tenia aquesta modificació de la LOGTU.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

En part estem agraïts que algunes de les esmenes que hem presentat des de la minoria doncs hagin tingut cabuda i estiguin treballades i en el sentit positiu, i així espero que sigui. Però com he comentat i com es pot desprendre i visualitzar a la perfecció de què aquesta llei no és la llei que nosaltres necessitem, sí que m'agradaria que hi hagués un compromís del Govern i d'aquesta Cambra de què tant bon punt haguem fet aquestes modificacions puntuals que com vostè ha dit, seran per aquells projectes d'interès nacional i sobretot per adaptar-se a la Llei de competències i transferències, però de seguida encara ens queda temps per poder modificar aquells altres aspectes de la llei del sòl. Doncs que sabem que grinyolen i m'agradaria que només han passat 16 anys, que avui encara estem a temps perquè com més passarà aquesta llei, doncs més diferències i haurà amb propietaris o persones o amb promotors que hauran desenvolupat aquells plans parcials, i en aquells plans parcials doncs ells ja hauran cedit un percentatge de cessió que potser no serà el que en el futur voldrem i doncs hem d'analitzar diversos temes. Per tant, voldria que hi hagués el compromís

ferm del Govern i dels consellers d'aquesta Cambra que hi ha la voluntat de modificar la llei del sòl després d'estar aprovada aquesta modificació. I penso que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí senyor síndic, gràcies.

...i penso que vostès que estan al Govern, ens presentaran moltes lleis d'aquí a finals de legislatura i aquesta també hauria de ser una d'elles, i que si volem entre tots ho podem fer.

Voldria Sr. ministre si es pot comprometre i dir-nos que això ho tirem endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Ja vaig explicar la voluntat del Govern que la intenció era un cop que estigués feta aquesta modificació, doncs d'entrar en el treball d'una modificació molt més àmplia. No sé si el text podria estar llest abans de finals de la legislatura, però en tot cas si fos possible, nosaltres com ja li he exposat amb tots els agents econòmics que estan implicats o agents socials que poden estar implicats en la modificació de la LOGTU, ja se'ls hi ha demanat per carta que ens poguessin fer les seves aportacions. Amb això és amb el que ja em vaig comprometre el dia del debat a la totalitat i continuo guardant aquest compromís. És a dir, primer aprovem aquesta modificació de la llei i obrim la porta a treballar amb aquesta modificació més profunda de la LOGTU. El que no sé i el que no li puc dir és que si tindrem el temps suficient del temps que s'aprovi aquesta llei com per entrar un altre text a tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes i abans de passar a la següent pregunta, suspenem la sessió durant mitja hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.09h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 11.58h)

El Sr. síndic general.

Reprenem la sessió.

Bé, passàriem ara a la setena pregunta.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a les aportacions i ajudes a la cursa de muntanya Ultratrail.

Fou registrada amb el número 1493 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017 del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la resposta escrita aportada per Govern en relació a la cursa Andorra Ultratrail.

Vista la intenció de Govern de continuar donant suport a aquesta prova esportiva.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Quines informacions de caràcter econòmic aporta l'organització de la prova perquè Govern pugui determinar el tipus de suport logístic i econòmic que aporta a aquesta cursa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic General:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de contestar-li concretament a la seva pregunta, permeti'm destacar més enllà de les informacions de caràcter econòmic sobre la prova que em demanava, que l'Andorra Ultratrail s'ha convertit al llarg d'aquests darrers 10 anys en un esdeveniment esportiu major dins del calendari esportiu andorrà, però no només a Andorra sinó a nivell internacional.

Podem debatre al llarg d'aquesta pregunta, de les respostes a aquesta pregunta en els torns de rèplica sobre si l'aportació econòmica de Govern, no l'aprova és la idònia o no, que suposo que anirà per aquí el debat. I ja li demostraré que està totalment justificada, però crec que el més important a destacar a hores d'ara d'aquesta prova és que és una iniciativa 100% andorrana, que va néixer al 2009 quan gairebé ningú coneixia ni creia en aquest tipus de disciplines i que 10 anys després s'ha convertit en un referent internacional que aquest any 2007 va atreure Andorra 2400 participants estrangers, de 50 països diferents, multiplicant per 5 el nombre d'inscrits de la primera prova de l'any 2009.

Dit això, passo a contestar-li ràpidament i concretament a la seva pregunta.

Hi ha dos tipus d'informacions de caràcter econòmic que ens aporta l'organització i que ens permeten valorar si el suport que li donem és el correcte.

D'una banda, l'impacte econòmic que ha generat la prova a Andorra. Són els diners gastats a Andorra tant pels corredors com pels seus acompanyants que al 2017 es van estimar a 3,4 milions d'euros.

Aquest impacte el que fem és posar-lo en relació als diners que invertim en la prova per determinar quants euros generen els visitants en despesa al país per cada euro que hi invertim.

Concretament aquest 2017, s'han generat 13 euros de despesa al país dels visitants per cada euro invertit entre Andorra Turisme i els comuns.

D'altra banda, rebem a cada finals d'any el tancament de comptes de la prova per valorar si la prova ha generat beneficis o no, atès que si els beneficis fossin excessius, -que no és el cas-, evidentment entendríem que caldria valorar una reducció de l'aportació.

Aquests són els dos tipus d'informació de caràcter econòmic que fem servir per determinar el nostre suport a la prova.

Per acabar de contestar-li, dir-li que de tots els esdeveniments que es fan a Andorra i que patrocinem des d'Andorra Turisme, l'organització de l'Andorra Ultratrail és un dels quals aporta més informació per valorar si aquesta prova està complint els seus objectius i realment aporta un retorn al país. I això crec que és bo destacar-ho també perquè des de l'organització s'està fent una gran feina a nivell no només de l'organització de la prova sinó també de la valorització de la mateixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Sr. conseller, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Camp per les explicacions. Em sembla que és públic i notori perquè ho hem manifestat públicament que la importància d'aquesta prova pel país és cabdal, i si aquesta prova no existís s'hauria de crear, amb la qual cosa coincidim plenament amb vostè que és una gran prova. Una prova que posa de relleu no només aquells actius que tenim al país, com és la natura sinó que ho fa a través d'una causa més que legítima i que fa conèixer el país més enllà.

Per tant, compartim amb vostès que cal donar suport a aquesta prova en forma de patrocini sempre i quant sigui necessari perquè aquesta prova es mantingui per si mateixa i sigui sostenible en el temps. Perquè vagi per endavant és vital que aquesta prova continuï produint-se al país amb l'èxit que ho està fent fins ara. Per tant res a dir.

Però sí que discrepem amb el com i amb la mena de suport que vostè li fa perquè vostè òbviament es basa en aquests dos paràmetres que informàvem, l'impacte econòmic d'aquests 3,4 milions i amb un tancament de comptes, que òbviament jo no he tingut l'oportunitat de consultar, però que si més no és qüestionable. I li dic per què és qüestionable.

A títol d'exemple, he analitzat el que costa una competició homòloga, molt similar com pot ser una prova puntuable per l'Skyrunner World Series, que és de la copa del món d'ultratrails i és una prova del calendari internacional. Una prova que té quatre modalitats, que té 1600 corredors, és una prova que dóna premis en metàl·lic, que aporta corredors primeres espases perquè és una obligació d'aquest tipus de prova. Que tot l'equip que s'utilitza en aquesta prova és professional, és a dir que té un cost, a diferència de l'ultratrail: avituallaments, cronometradors, assistència, personals de sortida i arribada, els controladors.

Doncs aquesta prova, si féssim menys màrquing, costa 300.000 euros en total i té un retorn segons la mateixa organització, de 9 milions d'euros. És a dir, amb molt menys s'aconsegueix molt més.

Vostè amb la resposta que em va donar -que li agraeixo perquè era molt detallada-, ja d'entrada amb diner públic, no només de Govern sinó també d'altres institucions públiques com poden ser els comuns, partien d'una aportació de 336.000 euros... la qual cosa deixi'm qüestionar el ball de xifres entre les que vostè m'aporta, aquest informe econòmic que

a vostè li fan arribar, i els costos que suposen proves similars homòlogues i que aporten molt més al territori.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, segurament hi ha proves, Sr. Costa, que costen menys diners que la d'Andorra i potser n'hi ha que costen més de diners, també, o que l'aportació pública encara és més alta.

No he fet l'anàlisi que ha fet vostè, però per exemple pel que m'arriba del sector i concretament de la organització de l'Ultratrail, perquè com es pot pensar com fan molts dels que organitzen proves aquí a Andorra, i és bo perquè és legítim i l'ambició sempre és créixer, evidentment sempre ens demanen més del que finalment tanquem. Això sempre és així perquè realment sempre es vol anar a més i nosaltres, pels paràmetres que li acabo de comentar, entenem que hem de valorar totes aquestes dades per veure quin import hi posem i també evidentment amb la mesura del pressupost que tenim dedicat a patrocinadors esportius, només faltaria!

Però sí que és cert, pel que ens arriba, per exemple la Transvulcania -que es fa a les Illes Canàries-, l'aportació econòmica -no li diré la xifra perquè ara no la tinc aquí- però, pel que ens han dit els organitzadors de l'Ultratrail, és bastant més alta que la que fem nosaltres.

Vull dir que, jo crec que aquí, entrem en un ball de xifres comparatives, és legítim fer-ho, però no crec que això justifiqui el perquè donem aquesta xifra i que aquesta xifra sigui massa excessiva.

I respecte al que m'acaba de dir, només li donaré un indicador que pot justificar que aquesta que estem fent nosaltres aquí a Andorra sigui l'aportació una mica més elevada i el cost global una mica més elevat de la que m'acaba de comentar. Vostè diu que amb aquesta prova que m'acaba de dir són 1.600 inscrits, l'Ultratrail són 3.000 i escaig, és a dir, gairebé el doble amb la qual cosa amb els costos de tot el que són els avituallaments... -amb aquests costos només d'avituallaments-, ja estem doblant els costos. Llavors, a veure, sense entrar al detall de les xifres perquè tampoc crec que tingui massa sentit, francament, no crec que sigui un motiu suficient el que m'acaba de donar com a exemple per dir que estem dedicant massa diners a l'Ultratrail.

Li diré encara més, l'Ultratrail ens fa aquesta feina, la fan ells, aquesta feina de calcular l'import econòmic que aporta la prova, nosaltres ho fem pel Cirque du Soleil, ho fem també per altres proves que patrocinem i li diré que l'Ultratrail a nivell de diners invertits al país amb despesa dels que vénen a Andorra, no només els corredors sinó també els acompanyants, sobre cada euro invertit és de les més altes. Aquí estem parlant de 13 euros d'inversió de retorn al país amb despesa dels visitants per cada euro invertit. Amb el Cirque du Soleil em sembla que vam calcular 8 o 9 euros per cada euro invertit, i hi ha altres proves esportives que estan a l'entorn dels 5, 6 euros de retorn al país per cada euro invertit, vull dir que l'Ultratrail està dintre dels més alts.

Llavors, a partir d'aquí entenc que es justifiqui perfectament l'aportació que fem. És mes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Una última dada i ja acabo Sr. síndic.

És més, els comptes que ens envia l'Ultratrail realment, els beneficis que fan cada any, estem parlant de xifres inferiors a 5.000 euros: algun any 2.000, un altre any 5.000. Realment són números molt ajustats. És a dir, que no hi ha beneficis gairebé amb aquesta prova. Amb la qual cosa, què vol dir? Que si no es possessin els diners públics que es posen en aquesta prova potser no podria existir, perquè no es podria finançar, tindria pèrdues i no es podria fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Camp.

Deixi'm puntualitzar les meves paraules. Vostè acaba d'afirmar que jo li he dit que eren massa diners. Jo no he afirmat en cap moment que fossin massa diners, jo el que qüestiono és que sigui la xifra idònia, la qual cosa jo, sense tenir aquests informes que vostè sí que té, no li puc fer afirmacions que serien gratuïtes i això sí que no li ho faré.

Està clar, s'ha de basar en un cost-benefici. És un principi econòmic bàsic de què realment qualsevol inversió s'ha de fer amb eficiència. És això justament el que jo qüestiono perquè vostè ara em parla del doble de corredors. El cost d'afegir un corredor en una cursa, o cent, o mil, són costos marginals comparats amb el cost total de l'organització perquè els costos d'estructura són realment els que en gran volum determinen el cost total d'una cursa.

Però dit això, que no cal tampoc que entrem en detall, sí que jo li demano en etapes futures, en edicions futures veig que per la presentació del pressupost d'Andorra Turisme que ja ha entrat a tràmit, doncs, li continuaran donant suport i el que m'ha estranyat, si més no, és que ho facin amb forma de plurianual, que hi hagi ja compromès un plurianual justament pel patrocini d'aquesta cursa quan no hi són pas aquests plurianuals en tots els altres esdeveniments d'importància també cabdals pel país.

El perquè d'aquesta diferència seria el motiu de la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és una pràctica que cada vegada tenim més interioritzada a Andorra Turisme, de què quan veiem que una prova ja està consolidada i ja està funcionant, i pel fet justament de no haver de renegociar cada any imports addicionals de patrocini, cada vegada més el que fem és tancar acords per varis anys. Concretament el darrer acord tancat amb Andorra UltraTrail, si no recordo malament, l'acord és del 2017 fins com a màxim el 2019 que és, entenem, el pressupost últim que aquest Govern durà a terme, en principi... en principi.

Llavors, a partir d'aquí és una pràctica que comencem a fer no només amb l'Ultratrail, també ho hem fet, si no recordo malament, amb la Federació Andorrana de Muntanyisme per la Font Blanca, -la cursa d'esquí de muntanya.

Per això fem aquests plurianuals, perquè entenem que si hi ha un compromís contractual hi hauria d'haver un compromís també pressupostari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Camp.

Justament per això em sobta, no? Vostè parlava del nombre d'inscrits a la cursa i és una cursa de gran èxit, que cada vegada ha tingut més inscrits i que depenent del moment de la inscripció podem calcular doncs, els ingressos procedents de les inscripcions de la cursa que gairebé poden arribar al quart de milió d'euros.

És a dir, si aquesta cursa va a més, tindrà més ingressos amb el cost que vostès ja avancin a l'aportació del Govern sense saber si realment quins ingressos poden obtenir a través de sponsors, ens sobta una mica. Per això qüestionem aquesta eficiència, en aquest cost-benefici a l'hora d'invertir diner públic a aquesta cursa que s'ha de fer, si aquesta cursa resulta que sense aquest suport no seria sostenible.

Dit això, i també en la línia d'aquesta eficiència de la gestió del diner públic que vostè està defensant i que jo qüestiono, és per exemple també una inquietud que em sorgeix arran de l'anàlisi aprofundida de la informació que vostè em va aportar.

Pel dispositiu de prevenció i rescat del Cos de Bombers es van esmerçar més de 30.000 euros; d'aquest dispositiu de prevenció s'entén que tots els corredors compten amb assegurances privades, amb la qual cosa poden sufragar l'import d'aquests rescats, però d'aquests 30.000 euros de diner públic només se n'han recuperat 360... un 1%.

Pot explicar aquesta motivació, si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de contestar-li, només un altre punt sobre la diferència entre la prova que vostè ha analitzat i l'Ultratrail. Vostè m'ha parlat de quatre proves. L'Ultratrail són sis proves, és a dir, dos proves més. Aquest any hi ha l'Eufòria. L'Eufòria és una prova de tres-cents i escaig quilòmetres que s'ha creat nova.

Més recursos... És a dir, una altra vegada un altre element per justificar que no són ben bé comparables dues proves.

Dit això, bé, jo no sóc expert en temes d'assegurança, no sé quines cobertures tenen dins de l'assegurança que agafen els corredors -segurament ha de ser la cobertura mèdica, la de rescat no s'hi deu incloure atès que no s'han recuperat els diners-, i també dir-li que jo crec que és un... que no crec que tornem a tenir aquests costos del Cos de Bombers perquè, si es mira una mica el detall de la informació que li vaig passar, ja hi van haver-hi sis rescats només per la prova Eufòria, del total, i aquí és on realment hi van haver els costos més importants d'helicòpter. Bé, va ser un tema realment puntual d'aquesta prova, que és la nova d'aquest any, que ja hem parlat amb l'organització i ja entenen que segurament... I molts van ser en llocs bastant similars, els accidents, i entenc que s'haurà de potser redefinir el recorregut en aquella zona, o potser també és un tema de tal com estava el terreny en aquell moment quan van passar els corredors... no li sé dir! Però, en tot cas el que sí que li puc assegurar, és que ha sigut un cost segurament puntual d'aquest any pel fet d'una prova concreta que és l'Eufòria i que crec que serà difícil que es torni a repetir aquest cost tan elevat.

És el que li puc dir sobre aquest tema del Cos de Bombers i les assegurances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Xavier Espot, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, només per completar la resposta del ministre Camp. Molt ràpidament.

Òbviament les assegurances que tenen contretes aquests corredors no inclouen els rescats, tenint en compte que els rescats en el territori del Principat d'Andorra són competència exclusiva del nostre Cos de Bombers, i si no se'ls ha cobrat el cost d'aquests rescats és simplement perquè no hi ha base legal per fer-ho.

Altra cosa és si podríem iniciar una reflexió tots plegats al tomb de la necessitat de rescabalar l'Administració en relació a aquells rescats o aquelles altres actuacions que el Cos de Bombers o altres cossos especials duguin a terme en el marc d'aquest tipus d'activitat. Però, ara mateix no hi ha cap norma legal que ens autoritzi, o que ens permeti, o que ens habiliti a cobrar aquests rescats i, per tant, és

per aquest motiu que en cap cas per un dèficit en la gestió, sinó com li he dit d'una absència d'empara legal suficient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Esport i Sr. Camp.

La meua darrera repregunta. De fet era més un comentari però ho reconvertiré en repregunta, doncs, per cenyir-nos a la forma.

Doncs, potser sí, vist que és una cursa d'èxit, vist que són els propis corredors que de manera altruista decideixen apuntar-se o no, doncs, potser tindria sentit que no fos l'Estat el qui hagués d'anar pagant possibles costos addicionals, sempre hi ha unes assegurances, i les poguessin cobrir. Per tant, els convido a fer aquesta reflexió, per justament, allò que en diem del cost-benefici garantir que aquesta prova reeixirà i continuï funcionant i sigui sostenible en el temps, però no ens estiguem aquí apilonant amb costos, potser, del tot innecessaris des dels fons públics.

Per tant, els sembla bé entrar en aquesta reflexió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

A part no hi veig cap inconvenient. Com deia el ministre Esport s'ha de veure si realment hi pot haver cobertures d'assegurança que cobreixin aquest tipus, diríem de sinistres, en aquest sentit, parlant en termes d'asseguradors. No sé si hi són, no li sé dir, es pot mirar.

En qualsevol cas jo el que li vull dir també és això, que carregar de més costos aquesta prova com altres, no és l'única que es fa des d'empreses privades d'aquí Andorra. Que també no deixa de ser curiós, perquè quan és una empresa privada d'Andorra que fa, en aquest cas, un esdeveniment esportiu d'èxit, està a l'ull de mira de tothom, però mai es qüestiona ni la Vuelta, ni el Tour de France, ni les copes del món d'esquí alpí, que s'hi posen molts més diners que no pas en aquesta prova. Llavors, bé, potser també és la

nostra forma de fer aquí a Andorra, el nostre tarannà, quan és algú del país ens genera més suspicàcia que quan és una gran entitat internacional. I ja li puc dir jo que la forma de gestionar-ho i la forma d'organitzar-ho sempre s'intenta fer l'organització la més òptima possible.

A partí d'aquí, evidentment, si s'ha de valorar intentar reduir els costos a través de cobertures addicionals d'assegurances, estem oberts a fer-ho, només faltaria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàrem a la següent pregunta, que és la vuitena.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al cost de l'actual organització ministerial.

Fou registrada amb el número 1494, i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que al llarg d'aquesta legislatura hi hagut un increment del nombre de ministeris, i vist que una de les intencions de Govern a l'inici de la legislatura era la contenció de la despesa ministerial.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern del salari brut mensual global de tots els ministres, secretaris d'Estat i directors en tots els ministeris durant el passat mes d'octubre del 2017?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament al llarg d'aquesta legislatura hi ha hagut un increment del nombre de ministeris passant de 10 ministeris el 2015 a 11 ministeris el 2017, amb la creació a finals del 2016 del Ministeri de Funció Pública i Reforma de l'Administració que tinc l'honor d'encapçalar i el recentment creat Ministeri d'Economia, Competitivitat i Innovació que encapçala el ministre, Gilbert Saboya. Hi ha, doncs, dos nous ministeris amb la consegüent reordenació de les carteres ministerials anteriors.

En aquest sentit, podem dir que les diferents reorganitzacions del gabinet ministerial els 2016 i 2017 han incrementat, certament, el nombre de ministres, però no el nombre de secretaris d'Estat que era de 10 el 2015, és actualment de 9 i a partir del febrer del 2018 es reduirà a 8.

Tampoc hi ha hagut un increment del nombre de directors vist que a l'inici de la legislatura el Govern comptava amb 32 directors de departament i actualment compta amb 31 càrrecs directius.

Per tant, malgrat els canvis en les estructures orgàniques dels diferents ministeris, el Govern Demòcrata ha vetllat en tot moment per contenir la despesa ministerial relativa als alts càrrecs del Govern i de l'Administració general comptant amb persones que ja es trobaven en el si de l'Administració des de l'inici de la legislatura.

Finalment, en relació amb la vostra demanda específica relativa al salari brut de tots els ministres, secretaris d'Estat i directors, us informo que el salari brut mensual d'un ministre és actualment de 5.636,05 euros i, per tant, el salari brut mensual global de tots els ministres durant el passat mes d'octubre va ser de 61.996'55 euros.

Així mateix, el salari brut mensual dels secretaris d'Estat és avui de 4.807,15 euros excepte el cas de la secretària d'Estat d'Afers Financers Internacionals que és de 5.421,60 euros mensuals i el del secretari d'Estat de Diversificació Econòmica que és de 5.120 euros mensuals. Per tant, el global del salari brut mensual dels secretaris d'Estat el passat mes d'octubre va ser de 39.284,50 euros.

Pel que fa al salari brut mensual global dels directors el mes d'octubre aquest va ser de 146.358'32 euros.

I abans de finalitzar la meua intervenció, el que sí voldria precisar és que aquestes retribucions són molt inferiors a les percebudes per les persones que han ocupat els càrrecs de ministre i de secretari d'Estat en anteriors Governos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Li he de dir que jo he fet la suma mentre vostè anava llegint, gràcies per la pausa, així m'ha permès sumar, però em sobta que el total resultant que em diu avui és inferior al que el Sr. cap de Govern em va donar a la meua primera pregunta en aquest hemicicle, fa dos anys i mig enrere, en el qual deia que per 10 ministres, 7 secretaris d'Estat, 29 directors i 9 directors adjunts el salari global brut mensual era de 245.778,56 euros.

No sé si és que malgrat ja no tenim aquesta Llei de contenció de la despesa pública que durant aquesta legislatura, doncs, ja s'ha derogat, amb la qual cosa hi ha hagut un increment dels salaris que excedien els 3.000 euros, o vostè no ha fet bé els càlculs o no me'ls dona complets, perquè potser hi falta els sous dels directors adjunts, amb la qual cosa les xifres llavors són impossibles de calcular, amb la qual cosa suposaria que vostè no m'està responent a la pregunta que jo li estic formulant, perquè si no la suma és incompleta, i per tant, seria inèdit que malgrat un increment de ministeris, un increment de sous amb aquest llevament de la Llei de la despesa de contenció pública, els sous avui en dia fossin inferiors.

Si fos així, la felicito, però no ho acabo d'entendre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

La suma total global dels ministres, secretaris d'Estat i directors incloent els directors adjunts, és actualment de 247.639,37 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Doncs, la felicito, amb contundència, i li demanaré assessorament privat perquè m'ho faci entendre bé, perquè vostè està reconeixent que hi ha més

ministeris, que hi ha els mateixos secretaris d'Estat, que en aquests moments hi ha els mateixos 31 directors. Quan aleshores el Sr. cap de Govern em va dir que hi havia 10 ministres, 7 secretaris d'Estat, 29 directors i 9 directors adjunts per un import total resultant de 245.778,56.

Jo em vull creure el cap de Govern quan em deia aquestes xifres. Jo li asseguro que me la crec completament a vostè, però deixi'm dir-los que aquest desquadrament de càrrecs, vistos els increments de dotacions tant en persones com en la suspensió de la retenció del sou pels sous de més de 3.000 euros, les xifres no em quadren gens ni mica.

Pot entendre vostè algun motiu pel qual aquestes xifres no quadren?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo insisteixo en la dada que li he donat. Són les dades que té la Funció Pública. I si vostè vol que jo li faciliti amb més detall, doncs, aquesta informació de manera detallada a nivell especialment de direccions o secretaris d'Estat, doncs, no tindrà inconvenient en facilitar-li.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Descarrega per l'ofertament que òbviament el seguiré, i ja li ho dic, no qüestiona en cap moment les dades que vostè avui em dona, perquè em consta el seu rigor a l'hora de fer la feina, amb la qual cosa, doncs, res a dir.

Però sí que entendre a vostè que haurem d'esbrinar què hi ha al darrera. Jo apel·lo simplement al que em deia el Sr. cap de Govern, el Sr. Antoni Martí, aleshores i que sí que no quadra amb la realitat. En aquell debat que vam tenir amb el Sr. Martí, literalment em deia que la seva opinió personal, ho dic aquí públicament, és una cita textual "si finalment tal com vaig dir a les eleccions el famós terme de les retallades s'aixeca, jo no sóc partidari

que s'aixequi pel cap de Govern. Això sí que li dic, però jo ja li dic que jo no me l'augmentaré, això sí que li puc assegurar".

Això m'ho deia aleshores, això no ha estat així, crec jo.

Ha estat així o no? Vostè el seu sou és exactament el mateix que el que tenia el dia que va començar la legislatura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ens estem apartant de la pregunta, però Sr. cap de Govern si voleu respondre...

El Sr. cap de Govern:

Sí, ens estem apartant moltíssim i és una pregunta molt directa del Sr. Ferran Costa.

(Se senten riures)

Bé li contestaré. Jo vaig dir i ho mantinc, i no li diré perquè em sembla que ja ho tinc decidit i ho vaig dir en aquests termes. La diferència és una organització no governamental per ajudar a països en desenvolupament i ho faré, i ja està concretat. I em sap greu de dir-ho avui públicament perquè no ho volia dir, m'entén. Però tornant una mica a la pregunta que vostè fa i si em permet, m'ha agradat perquè dient i amb això ho ha encertat perfectament, la ministra de la funció pública és una persona extremadament rigorosa, per tant, les xifres que li ha donat són reals. Amb això potser vostè ha volgut dir que jo no ho sóc tant. No sé potser no ha anat tan lluny però sí que és veritat que pot sobtar i fins i tot vostè amb aquests balls de números fins i tot a mi em sobta i també a la mateixa ministra. I quan em sobta una cosa, i penso que la contesta de la ministra és molt raonable i molt rigorosa és que mirarem a veure de fer-ho distès. Si estem comparant peres amb peres o no. Per tant, ja aclarirem això.

Però tampoc volia entrar en això però ja que vostè ha estat tan generós per fer-me dir a mi públicament el que faré d'aquell augment. Vull recordar una cosa també per honorar una mica la classe política andorrana en general i no per criticar ningú amb particular, perquè no ho he fet, estava despatxant, parlant més ben dit de manera distesa amb el Sr. Víctor Naudi, i vaig dir que jo com a cap de Govern no criticaré mai quan plegui de ser cap de Govern, ni ho he fet mai amb el Sr. Albert Pintat, ni amb el Sr. Marc Forné, ni amb el Sr. Jaume Bartumeu. Quan es plega es plega, i quan un ha estat cap de Govern ha d'honorar cada un dels caps de Govern que l'han

precedit. Dic passant perquè no tothom fa això però cadascú té el seu estil, dic passant.

El Sr. síndic general:

Demanaria brevetat Sr. cap de Govern, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Estic acabant Sr. síndic.

Vist que ha volgut entrar en aquest debat i sense criticar res, jo vull saludar l'actitud del Sr. Jaume Bartumeu i del seu equip ministerial quan arriben després del govern liberal, que no ho critico, que es baixen el sou. I nosaltres mantenim el sou i no faltaria més, i amb la llei de contenció de la despesa ens el baixem, i durant tot el primer mandat som històricament des del 93, si volem comparar sots amb sots en moments donats, doncs que el cap de Govern i els ministres tenim les remuneracions més baixes. Però perquè en aquest moment també la societat andorrana estava en plena crisi i tenim de donar exemple. Per això jo penso que el sou que tenia el Sr. Marc Forné, el sou que tenien els seus ministres, el sou que tenia l'Albert Pintat i els seus ministres, el sou que tenia el Sr. Jaume Bartumeu i els seus ministres no en critico cap perquè jo sí que sé que tant uns com els altres hi van dedicar el màxim. A nosaltres ens va tocar gestionar una part molt dura i tenim de donar l'exemple, i donaré l'exemple fins al final perquè així m'hi vaig comprometre Sr. Ferran Costa, i evidentment sí que és caritat, -i ja acabo Sr. síndic-, que això tant la ministra que avui li contesta com jo, que vaig haver de contestar a la seva pregunta, mirarem a veure i li donarem tots els aclariments perquè sobta, perquè és evident que segurament s'ajusta o no es té...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

....certament el mateix i per tant, tampoc no hi ha cap mal de dir-ho de què potser no avui, perquè seria gairebé impossible de poder-ho aclarir i també per millor transparència davant de l'opinió pública.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa, després Sr. Pere López.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern.

De fet li he de dir que el que vostè acaba de manifestar, l'honora, amb la qual cosa hauríem d'estar tots plegats contents de conèixer aquesta informació, amb la qual cosa ja li faig jo l'agraïment públic aquí amb tota la contundència, i és bo que això se sàpiga perquè moltes vegades estem molt faltats, tota la classe política d'aquest reconeixement públic per part dels seus conciutadans moltes vegades merescudament. Però en aquest cas penso que és un molt bon senyal que es faci arribar, amb la qual cosa m'honora també. Gràcies per aquest oferiment per mirar de quadrar aquests números que ara aparentment no ens quadren, no passa res, en farem l'exercici. Simplement el que volia posar en relleu com vostè podrà comprendre era realment si aquesta voluntat de contenció en la despesa que vostè va dir que faria, es tracta o no. No ho podem avui dilucidar, ja en tindrem ocasió, però ja li dic, li agraeixo els seus aclariments i no tinc repregunta Sr. síndic. Volia justament fer constància d'aquests fets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No és per una repregunta, però sí és per constatar que una vegada més aquest Govern, el Govern Demòcrata ha dit l'enèsima falsedat en relació als governs anteriors i particularment al govern del PS, i estem molt cansats perquè cada dia es produeix el mateix debat.

La Sra. ministra ha dit que les retribucions dels actuals ministres eren molt inferiors a les de qualsevol govern anterior, i aquí hi ha els companys que també eren ministres del govern socialdemòcrata, el govern del PS, el govern del Sr. Jaume Bartumeu, com es vulgui anomenar i en les retribucions que teníem els salaris bruts eren inferiors als dels actuals salaris bruts dels ministres demòcrates. Per tant, demano Sr. ministra, Sr. cap de Govern, exigeixo una rectificació i si us plau, prou ja d'aquestes falsedats en relació als anteriors governs. La pregunta anava referida al cost salarial de l'actual govern, les referències als anteriors governs sovint són gratuïtes i innecessàries però quan a més són falses, és inadmissible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Si em permet la Sra. ministra, perquè també se m'ha interpel·lat, té la pell molt fina Sr. Pere López perquè la Sra. ministra no ha dit cap falsedat. Ha dit que eren més baixos que d'altres governs, jo no vull comparar. Però també per complementar-ho, Sr. López esperi, esperi que encara no he acabat i ja agafa....potser haurà de baixar el dit perquè li donaré la raó.

Quan arribem nosaltres, i ho acabo de dir, i no és cap crítica ni del Sr. Albert Pintat, tot el contrari, és una persona que respecto, ni del Sr. Marc Forné. Vostès agafen la decisió d'abaixar-se el sou, de cap de Govern també i de ministres. Quan arribem nosaltres agafem els mateixos sous que vostès tenien. I a hores d'ara, però ara no vindrà a jugar que l'hem faltat amb això, vam estar congelats, vam estar per sota dels seus sous perquè ho vam rebaixar: Aixecades les mesures i amb l'IPC estem una mica per sobre. Però no se m'enfadi per això perquè a mi em sembla que la ministra l'únic que ha volgut, i no m'agradaria perquè no honora la classe política andorrana que entréssim a comparar. Però qui tenia la inquietud aquesta era el Sr. Ferran Costa, que a més hem tingut un debat amable, preguntant-me a veure si compleixo o no els compromisos del Consell General. No s'enfadi per tot Sr. Pere López.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Eva Descarrega. Li demano brevetat.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De manera molt breu, i per a informació de tothom.

Els ministres del govern liberal, doncs del 2005 al 2009. Al 2005 cobraven 5772,10 euros, al 2009, 6379,14 euros.

El govern del PS. Els ministres cobraven 5613,60 euros. Aquest és el salari que cobraven els ministres del govern demòcrata l'any 2011, que passa a ser del 2012 fins al 2016 de 5103,32 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

És per posar una repregunta...

Estem en un debat de preguntes, no podem entrar en debats que no són els que corresponen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Una repregunta, cap problema.

Sr. cap de Govern, entenc que ha fet alguns discursos al respecte però jo poso una repregunta.

Vostè Sra. ministra ha dit que, i ara no tinc les xifres exactes, a mi em sortia una mica inferior, no arribàvem a 5600 euros bruts, els ministres del govern del PS. Vostès estan a 5608, he sentit bé els seus càlculs, estaríem parlant de què vostès estan cinc euros per sota. A mi em sembla que el meu càlcul, -no el tinc exacte, no tinc aquí el butlletí de salari-, donava lleugerament per sota. Però vostè ha dit en la seva intervenció que les retribucions d'aquest govern eren molt inferiors a les de qualsevol ministre de governs anteriors. Per tant, no sé si aquests pocs euros de diferència, però em sembla que la seva referència, li demano si us plau que la retiri, si la vol retirar i que en tot cas quedi, i sinó es podrà escoltar que les retribucions que hi ha actualment són com deia el Sr. cap de Govern, iguals que les del govern del PS. No sé si eren inferiors o no a les d'anteriors governs, però vostè ha dit al final de la seva intervenció que els ministres actuals cobraven molt menys que els dels governs anteriors. Li demano si això és cert, -que acaba de dir que no ho era-, i si us plau que ho retiri.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, únicament precisar com ja he dit doncs que el salari dels ministres del govern demòcrata l'any 2011 era idèntic al dels ministres del govern del PS. Dels anys 2012 al 2016 va ser inferior, 5103,32. I actualment és de 5636,05 euros.

Igualment vull precisar que quan jo he dit "amb governs anteriors", no he precisat si era governs liberals o govern del PS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta, que és la pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de desembre del 2017, relativa al clima laboral del Servei de la Inspecció Tècnica de Vehicles.

Fou registrada amb el número 1495 i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Fa poc ens assabentàvem pels mitjans de comunicació que varies persones havien renunciat al seu càrrec laboral com a treballadors del Servei de la Inspecció Tècnica de Vehicles, en un termini de temps relativament proper.

Així mateix segons s'argumentava als mitjans, els motius principals serien el mal clima laboral existent a l'empresa, arribant a situacions de pressió insostenible.

Donat que es tracta d'un servei gestionat per l'Automòbil Club en base a una concessió feta pel Govern es demana al Govern: ens pot dir el Govern quantes persones treballadores del Servei de la Inspecció Tècnica de Vehicles han deixat el càrrec de feina en els darrers dos anys? I per quins motius?

Ens pot dir el Govern quin seguiment ha fet d'aquesta qüestió, i quines mesures s'han pres o pensa emprendre per a garantir unes condicions de treball que respectin la legislació laboral i que garanteixin alhora les condicions exigides en matèria de seguretat de cara als usuaris del Servei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. ministre, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, serà un plaer contestar a la seva pregunta en la qual vostè menciona en el propi literal la pregunta. Es fa eco d'informacions aparegudes en alguns mitjans. No sé si en el seu cas seria més correcte parlar de què vostè també es converteix avui en altaveu d'aquests mitjans perquè probablement, avui també, un altre altaveu, aquest, també avui afegeix una mica més d'informació coincidint amb la seva pregunta, deu ser casualitat, i en tot cas si no estan connectats aquests dos altaveus sonen de forma força harmònica ja fa un temps també, doncs, per tant no ha de sorprendre a cap de nosaltres.

Anant al fons de la pregunta -que jo sé que vostè aprecia les claus d'humor i per tant, ja sé que podem també fer aquest registre al principi-, contestant de forma absolutament precisa i després potser les valoracions al respecte podem entaular un cert diàleg o debat, són tretze les persones que en els exercicis 2016 i 2017 han deixat el seu càrrec a la feina, en l'empresa ITVS. D'aquestes tretze persones, nou persones eren titulars de contractes determinats i deu de durada indeterminada i d'aquestes tretze persones, nou persones van marxar de forma voluntària per motius personals en la recerca d'altres oportunitats de feina, dos persones van finalitzar la seva relació contractual en forma de contracte determinat -per això feia la diferència- i dos persones van estar acomiadades per motius disciplinaris. Això relatiu al 2016 i 2017 que és el que vostè em demanava.

Des del punt de vista de la plantilla està ràpidament coberta i, de fet, el servei no s'ha vist afectat per aquesta rotació -després podem fer una valoració de la rotació si voleu en la part de debat, però em limitaré doncs pel temps a contestar només les dades numèriques.

I pel que fa a la seva segona pregunta relativa a quin és el seguiment que s'ha fet. Que sàpiga que el diàleg entre el Departament de transports i els responsables d'ITV ha estat sempre plenament fluït. Totes les baixes i totes les altes se'ns comuniquen, també se'ns comuniquen els currículums de les persones que s'agafen, per tant, des d'aquest punt de vista el seguiment es fa de forma absolutament contínua. Li puc dir també que amb l'aparició d'algunes notícies, -perquè va coincidir amb la meua arribada al ministeri-, jo mateix vaig prendre contacte i vam fer una visita a l'ITV però, després també, amb el president de l'Automòbil Club, amb el Sr. Enric Pujal, que jo crec que fa una tasca magnífica i després, si repassem els indicadors de com han anat evolucionant des del 2013 fins a la data li podré

demostrar que aquesta tasca jo crec que és encomiable, doncs, el contacte el van tenir de seguida i des de llavors ens hem vist també dos altres cops per altres projectes que tenim en ment de treballar conjuntament i, per tant, el seguiment s'ha garantit.

Quant a la seva última part de la pregunta que demana que es respectin les legislacions laborals i les condicions exigides en matèria de seguretat, francament a hores d'ara no ens consta que hi hagi cap manquement en aquest aspecte i, per tant, pots ser m'ho pot complementar vostè a la seva intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada més constatem que el Govern mira cap una altra banda. A més, a més fent broma que fins i tot quasi bé pot ser de mal gust en una qüestió com aquesta. Però bé... En tot cas, oli en un llum com és costum en els afers que pertocuen a Govern.

Un servei tècnic com aquest que té una incidència important sobre el nostre mode de vida que és un garant de la seguretat industrial dels vehicles i que alhora vetlla per reduir les emissions contaminants dels gasos generats, hauria de merèixer molta més atenció per part dels òrgans governamentals, ja que com el seu nom indica es tracta d'un servei, i malgrat aquest es presti indirectament sota forma de concessió, no deixa que cal considerar-lo com un servei públic.

Per aquest motiu cal que el Govern sigui curós amb el servei prestat, i n'asseguri un bon funcionament.

És indubtable que alguna cosa no va bé quant, durant els darrers cinc anys s'han produït un gran nombre de baixes laborals. Bé, ara el Sr. ministre ens deia tretze del 2016 i del 2017. Bé, a mi també em consta que en els darrers anys una vintena en un departament on hi treballen tretze persones.

Algun motiu hi deu haver... Cosa que la meva preocupació és major en el sentit de què el Govern en la resposta del ministre doncs, ens deia que es fa un seguiment i que la situació s'ha restablert però jo crec que alguna cosa passa perquè no és normal que hi hagi tantes baixes en un departament que hi treballen tretze persones. I com es diu en algun mitjà, el preocupant és que sigui per pressions a la feina.

I, més enllà de fer la seva gràcia, parlava d'un mitjà, evidentment la meva preocupació ha estat anar més enllà. Això del mitjà ha estat el detonant de la notícia i responsablement, com a conseller, m'he preocupat de parlar amb persones que hi han treballat i, efectivament segons aquestes persones hi hauria problemes de pressions a la feina. I en el clima laboral no és acceptable primer, per respecte als treballadors i a la legislació vigent però, també perquè en el clima laboral pot acabar repercutint indirectament sobre la qualitat del treball i la seguretat produint afectacions sobre terceres persones, cosa que em consta almenys fins a la data, que no s'ha produït degut a la professionalitat dels mateixos treballadors.

Doncs, cal que el Govern s'impliqui en la qüestió per solucionar situacions com aquesta, i garantir un bon servei d'inspecció digne i responsable.

Aquesta és la meva consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet tots convindrem que la rotació és una rotació alta i, per tant, un cop donades les dades crec que era el moment una mica de fer les avaluacions de les mateixes, i amb això només podem fer que coincidir amb aquesta valoració de què amb un equip de catorze persones (un director, tres caps de secció i deu inspectors) una rotació d'aquest tipus doncs, és evident que és una cosa que ens ha de preocupar.

Tretze baixes en una organització en dos anys ens ha de preocupar i, per tant, jo crec que també el que faré ara és referir-me a aquesta anàlisi.

Quan hem d'analitzar en una organització quina és la rotació i quin és l'impacte, hem d'analitzar si aquesta rotació i impacte sobre el servei que s'ofereix a l'usuari i després també la capacitat de crear el bon clima de treball intern i les estructures que assegurin que tot funcioni bé. Llavors, per tant, si li sembla li donaré alguns indicadors que ens permetran fer una lectura real de si realment doncs aquesta rotació acaba afectant a l'usuari la qualitat del servei que presta a l'ITV i, una altra cosa també, quines mesures correctores s'han de fer perquè indubtablement amb els contactes que jo personalment he tingut tant amb els responsables de l'ITV -el seu director- com amb el president de

l'Automòbil Club, ja hi ha un pla en marxa de mesures correctores per intentar limitar aquesta rotació, una rotació que també li haig de dir... perquè vostè s'ha referit...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...doncs em referia a les altes i baixes dels últims anys perquè és una dada important.

Vostè, és clar, focalitza la pregunta amb els darrers anys. Que sàpiga que des que l'ITV existeix, que és des del 2006 que es va fer el concurs públic, agafant dos períodes de cinc anys, -cinc anys i cinc anys perquè és el que tenim-, els últims cinc anys hi ha hagut quaranta-vuit altes i baixes, en els cinc anys anteriors hi havia hagut trenta-nou altes i baixes, i per tant, aquest fenomen de rotació no és un fenomen que sigui més alt avui en dia que el que s'havia viscut en els cinc anys anteriors, però això no deixa de ser un element de totes maneres que s'ha de corregir i, per tant, a les preguntes o repreguntes tindrè l'oportunitat de fer les valoracions del servei que presta i la seva evolució des del 2012 fins a la data i també doncs, he fet les referències a les diferents accions correctores que la pròpia direcció i el propi president de l'Automòbil Club ens ha fet arribar d'iniciatives que estan en curs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, en aquesta segona intervenció del ministre ha parlat d'un pla de mesures correctores. Bé, això ja sembla més adequat, més apropiat. En tot cas, en la primera resposta deia que s'havia restaurat la situació com si no hagués passat res.

En tot cas un problema hi havia. D'alguna manera ho acaba reconeixent que hi havia un problema.

Jo crec que un servei com aquest han de ser especialment curosos, i sobretot que s'ha de donar a part de garantir les condicions de treball, bones condicions de treball, però també condicions de seguretat de cara als usuaris, cal que la imatge d'aquest servei sigui una imatge digna i respectada. Perquè a vegades, doncs, acaba transcendint a la ciutadania que hi ha tractes desiguals i això no és bo.

En tot cas, vaig directament a la repregunta, quan em parlava el Sr. ministre que s'ha emprés un pla de mesures correctores, la pregunta seria: quines són, en què consisteixen aquestes mesures?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, primer referent a la segona part de la seva intervenció on deia que jo havia dit que s'havia restablert la situació. Jo em referia que en cada moment en què hi ha hagut una baixa, s'ha restablert la situació perquè realment no hi hagués un impacte sobre el servei prestat.

I en aquest sentit, a l'hora de valorar les rotacions, que sàpiga que l'índex de satisfacció de clients, que és una primera mesura, per tant, aquesta és la de l'usuari final, el que la percep, aquest índex de satisfacció se situa dels últims tres anys per sobre del 80%, a l'any 2015, el 85%; l'any 2016, 84%; l'any 2017 tornava a pujar a 86%. Perquè es faci una idea, l'any 2013 estàvem a nivells del 80. Per tant, hi ha hagut tendència o almenys la percepció que ha tingut l'usuari dels serveis d'aquesta empresa, doncs, ha millorat i es manté -perquè un 80% també era alt- es manté uns índex de satisfacció elevats.

Per tant, la percepció que a vostè li preocupa m'imagino que els usuaris de moment, doncs, han estat al marge d'aquesta situació. També són molt importants les dades que s'han obtingut de reducció de l'absentisme dels vehicles que no han passat ITV. Jo crec que aquesta evolució és molt important. Hem passat d'un absentisme del voltant del 30% l'any 2011, que a més coincideix en el relleu també de responsable a la mateixa unitat, a un valor inferior al 5%. I fa 5 anys teníem un parc automobilístic, el 30% dels vehicles dels quals no havien passat per la ITV. Avui estem a un 5%. Per tant, entenc que és veritat que hi ha hagut rotació, però és veritat, doncs, quan fas la lectura sobre els indicadors que mesuren aquesta capacitat, i que són els que percep segurament el públic, doncs, són positius.

També voldria dir que des del punt de vista d'enfocament a usuari, tota la implementació del servei d'avisos a SMS, que segurament vostè com a usuari, doncs, n'haurà pogut gaudir. I sobretot la part de reserva online. S'ha fet un esforç molt gran perquè els usuaris puguin reservar cita i que, per tant, no tinguin temps d'espera. Això s'ha passat des de l'any 2015 que era un 7% només dels usuaris que

reservaven hora a través del servei online, avui ja són un 16%.

Per tant, des del punt de vista quan un analitza quina és la prestació que rep el servei i les casuístiques de rotació, jo crec que la part de CAPEIS, la part d'indicadors a què fan referència a la percepció que, en tot cas, n'haurien de tenir, crec que la foto queda prou clara de la feina que s'ha fet.

Des d'un punt de vista...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

Des d'un punt de vista d'anàlisi de la rotació, si em permet i em torna a fer la repregunta, em perdonarà, li donaré la llista de mesures correctores que m'ha fet arribar la pròpia entitat per poder donar-li tota la informació al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ara el ministre ens parlava dels resultats de la gestió. Crec que la gestió, l'objectiu de la meua pregunta no era una qüestió de valorar la gestió. Crec que la gestió, fins i tot, doncs, per les informacions que m'han arribat, els resultats són satisfactoris. Però la pregunta a la meua preocupació anava encaminada realment, en el sentit que si hi ha problema de baixes laborals, i sembla ser que es produeix una pressió constant, doncs, evidentment, els resultats poden ser positius, però això al mateix temps pot provocar que hi hagi un risc si aquesta pressió és molt forta, que en un moment donat, a la contrària, pugui fer una manca d'atenció i això pugui incórrer o que es pugui traduir en un problema i després pugui generar un incident o un accident.

Bé, aquesta és una de les qüestions. Jo crec que aquí cal ser curosos amb aquesta qüestió, cal ser exigents, però al mateix temps cal respectar les normatives laborals i motivar que el personal treballi bé.

En tot cas, el ministre em deia ara que em parlaria de les mesures correctores i, a més a més, li avanço una segona repregunta. Doncs, si el Govern és conscient, o considera que hi ha un problema o considera que

no hi ha cap problema amb la direcció actual del Centre d'Inspecció Tècnica de Vehicles?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, doncs, el conjunt de mesures que se'ns han comentat per part de la direcció i per part dels responsables de la ITVS hi ha varies línies. Una primera línia que és tota la part de millores dels processos interns de revisió. A principis d'octubre d'aquest any, doncs, inclús es va realitzar una sessió conjunta. És a dir, una sessió en la qual hi van participar també el conjunt d'integrants de la plantilla, a la recerca d'un model mixt respecte a un canvi que es va introduir al juny del 2017, molt recentment. Fins llavors es feia una ITV que era des d'un punt de vista de procés seriat. És a dir que un vehicle entrava i el mateix responsable feia totes les proves que aquell vehicle havia de fer, seguint l'itinerari, -segurament ho heu visitat- doncs, l'itinerari que marca el propi circuit de revisió de la ITV, i es va canviar a un model per etapes. És a dir, que no la mateixa persona feia totes aquelles funcions, sinó que és buscava també un major grau d'especialització.

Això va crear, a partir d'aquelles dates, de juny del 2007, que és quan es va introduir, doncs, una sèrie de dificultats d'adaptació, pel que a mi se m'ha fet arribar per part dels responsables. A l'octubre d'aquest any, doncs, s'ha fet una sessió conjunta per intentar millorar aquesta model mixt...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...que faci compatible la capacitat de trobar especialització amb un bon coneixement.

Per tant, millores del procés intern d'inspecció; millores d'organització interna i, per tant, la creació d'un comitè de gestió en el qual les decisions siguin compartides pels caps d'equips, per responsables d'oficina i per la pròpia direcció; alguns canvis d'organigrama i a nivell jeràrquic; una nova taula salarial base, perquè és veritat que el mercat laboral està en una fase d'expansió i, per tant, s'ha confeccionat una nova taula salarial; unes iniciatives de comunicació internes més importants, realitzant

diàriament *briefings*; quinzenalment es realitzen reunions periòdiques d'aquest comitè de gestió i trimestralment està previst que es realitzi una reunió de tota la plantilla per avaluar la consecució d'objectius. El pla de millora continua...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, estem molt fora de temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

Perdó.

Doncs, el pla de formació 2016-2017 s'ha passat de 52 hores a 150 hores l'any passat respecte aquest any, i activitats de formació d'equip que es fan també per intentar millorar aquest clima de treball.

De totes maneres i vist les limitacions de temps, també li puc fer arribar un document si a vostè li és plaent, o potser encara podem fer més preguntes i repreguntes per intentar complementar.

Gràcies Sr. síndic i perdoneu.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una última repregunta, doncs, esperarem també aquesta informació que s'ha ofert el Sr. ministre que ens passarà.

Doncs, el tema del sistema d'aquesta revisió que s'estava fent, sí que em constava el pla d'etapes que no havia acabat de funcionar. Bé, en tot cas, tornaria a demanar l'última pregunta o repregunta, jo crec que aquesta situació d'alguna forma acaba produint que aquesta rotació tan constant de personal, finalment acaba fent que s'està establint una precarització del treball, en aquesta sentit, doncs, que les persones de més experiència, de més qualificació, doncs, acaben marxant d'aquest servei, i finalment es contracta a persones joves, que no vull dir que no siguin formades, evidentment, però finalment, doncs, els seus sous també seran més baixos i per tant, doncs, es mira més la gestió financera que no pas els resultats de servei.

En tot cas, tornaria a la pregunta anterior que no me l'ha contestat el Sr. ministre, en el sentit de dir, doncs, creu el Govern que hi ha un problema amb la direcció actual o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, jo li he dit abans, vostè ha fet una disquisició sobre les polítiques salarials, bé, en tot cas, jo el que li he dit és que hi ha una nova graella salarial que s'ha posat en marxa recentment i, per tant, aquesta responsabilitat de la direcció de la ITVS, i tampoc li faré una valoració sobre els nivells de graelles de les entitats privades. Primer punt.

Vostè em fa una pregunta al marge de tot això sobre la valoració que fa Govern de la direcció de la ITVS. Escolti, la ITVS és una concessió que està sota una societat, el 50% de la qual és Automòbil Club d'Andorra i l'altre 50% és un soci tecnològic de primera fila que és Applus. Per cert, també aquesta vinculació amb Applus ha permès que en els darrers mesos s'hagin incorporat dos persones que provenien del soci tecnològic i que, per tant, aporten al mateix temps, també, experiència i capacitat de transmetre en noves dinàmiques d'equip. I confiem que almenys pel que se'ns ha explicat que això pugui ser també un element de canvi d'aquesta tendència.

Jo el que li puc assegurar, és que el que a mi m'ha transmès el responsable directe de la direcció, com també m'ho ha transmès el president, vostè sap que el president de la societat és el president de l'Automòbil Club, el Sr. Enric Pujal. Jo tinc una confiança absoluta amb el Sr. Enric Pujal com a representant d'aquesta societat, perquè evidentment, gestionarà aquesta societat amb les millors garanties, tant pel servei dels usuaris, com hem vist abans amb les mètriques, com també una cosa que els hi preocupa a ells i a la direcció, perquè així m'ho han fet constar, que és aquesta rotació excessiva. Una rotació excessiva que com he dit abans i es demostra en números, no és a demés un fenomen que vingui d'aquesta direcció, perquè vostè sap perfectament que aquesta direcció...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...va entrar el 2012, i la rotació dels 5 anys previs al 2012 amb la d'ara difereix molt poc.

Per tant, és una problemàtica, és cert que aquí el món del mecànic, de la plantilla o de les formacions en mecànica és molt particular, no només ho viu el sector públic o el sector de la inspecció tècnica,

també ho viuen els garatges, -jo crec que si algú aquí té vinculació amb concessionaris també li podria segurament explicar. Per tant, doncs, jo el que si m'ha arribat és que...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

... i el compromís per part dels responsables n'és també, estic segur que aquest compromís del president vostè el compartirà perquè sap que és una persona molt seriosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Doncs, passem a la següent pregunta, la darrera de les preguntes presentades.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de desembre del 2017, relativa a les accions que pensa dur el Govern per a garantir en el temps el futur de la Branca Jubilació i el sistema de pensions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Fou registrada amb el número 1496, i s'ha publicat en el Butlletí número 96/2017, del 4 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Les darreres setmanes en els mitjans informatius s'ha fet ressò dels resultats inherents a l'estudi preparat pel Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, referent a la "Situació de la Branca Jubilació i simulacions de test de sensibilitats, en funció de diferents escenaris".

La divulgació d'aquesta informació ha generat una considerable preocupació en bona part de la ciutadania sobre alguns dels escenaris plantejats per l'estudi, tals com la possibilitat de reduir en un 30% la prestació deguda del valor de la pensió.

Sobre aquesta mesura concreta el president del consell d'administració de la CASS, es va afanyar a dir que no es contempla en cap cas com una acció viable i efectiva per reduir el dèficit, de fet deia que la solució s'hauria d'encaminar més a prendre un seguit d'accions conjuntes i no pas a instaurar una única mesura "dràstica", com pot ser la reducció del 30%.

Ateses aquestes consideracions es demana al Govern:

Té previst el Govern un pla d'accions conjuntes per a garantir en el temps el futur de la branca jubilació i el sistema de pensions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social?

En cas afirmatiu quines són aquestes mesures i com i quan pensa implementar-les?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el consell d'administració de la CASS ha presentat un informe sobre la situació de la branca de jubilació i sobre simulacions de tests de sensibilitats en funció de diferents escenaris.

El Govern disposa d'aquest informe i, tal com es va acordar en la sessió del Consell General del passat 15 de setembre, es preveu que les persones que han treballat en aquestes simulacions facin una presentació del document durant el proper mes de febrer davant les comissions legislatives corresponents. A continuació, la intenció del Govern és promoure la creació d'una taula de treball, on no només hi ha de ser present el Govern, sinó també els grups parlamentaris i els propis representants de la CASS, per plantejar i decidir, si escau, les diferents accions necessàries destinades a millorar la sostenibilitat del nostre sistema de pensions públic. D'aquesta manera també es donarà compliment a la resolució que aquesta Cambra va adoptar al terme del darrer debat d'orientació política. Amb això vull dir que qui ha de decidir el pla d'accions conjuntes per garantir el futur de la branca de jubilació no és només el Govern, sinó també el Consell General, atès que es tracta d'un problema major de país que transcendeix el propi executiu.

En qualsevol cas, el Govern i el grup parlamentari que li dóna suport estan atents a la qüestió de la sostenibilitat del sistema de pensions de la CASS. Per aquest motiu, en els darrers anys hem promogut diverses reformes amb aquesta finalitat, que si s'escau explicaré amb més detall en un posterior torn de paraula. Però aquestes reformes s'han de complementar amb altres reformes futures, dinàmiques i revisables en funció de l'evolució de les circumstàncies econòmiques i socials del nostre país en cada moment.

Els estudis actuarials ens mostren que el sistema de pensions andorrà no és sostenible a llarg termini, atès que és un sistema amb un nivell de prestacions assimilable al de la majoria de països europeus més desenvolupats, però amb unes cotitzacions que són, amb diferència, de les més baixes d'Europa. La seguretat social s'ha de preparar, doncs, per assumir a mitjà i a llarg termini un augment de les seves obligacions, atès l'envelliment de la població amb l'allargament de l'esperança de vida i la renovació generacional insuficient. Per aquesta raó cal revisar el model de finançament de la branca de jubilació i les prestacions que se'n deriven, amb l'objectiu d'harmonitzar l'adequació i la sostenibilitat del sistema de pensions i evitar en el futur que haguem de fer correccions sobtades o improvisades.

A criteri del Govern, la sostenibilitat del sistema de pensions públic només es pot aconseguir amb la continuació del procés de reformes iniciat en els darrers anys. Unes reformes que no cal que, aïlladament considerades, siguin traumàtiques, però que sumades totes elles han de resoldre els problemes estructurals o de fons del sistema. Tot plegat reforçant el caràcter contributiu del sistema de pensions i mitjançant un procés de reforma en què puguin treballar i fer aportacions, com he dit abans, tots els actors implicats, a saber el Consell General, el Govern i la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Tot just fa tres dies compareixien davant les Comissions Legislatives de Finances i de Sanitat el president del consell d'administració de la CASS i el president de la Comissió gestora dels fons de reserva de jubilació, per a presentar-nos la memòria anual del 2016.

Per altra banda, a principis de novembre rebíem, els consellers, el document de la situació de la branca jubilació i els escenaris de simulacions a futur, als quals feia referència el ministre ara fa poc..

Doncs bé, en els dos treballs, els responsables del consell d'administració de la CASS, posen clarament de manifest que cal prendre decisions sense més tardar per a garantir el futur de les pensions, problemàtica que no és nova i que ja va sent recurrent, fins i tot, que prové de legislatures anteriors.

Certament no cal ser alarmistes, ja que les previsions més pessimistes donen un marge d'actuació propers a trenta anys abans no s'acabin la totalitat dels recursos, això sense entrar en altres consideracions i possibles variables que podrien alterar les dades.

Però tampoc s'hi val a badar, aquest és el missatge que ens llança el consell d'administració una i altra vegada.

Missatge que, per altra banda, s'ha anat desgranant davant els mitjans d'informació en una sèrie de possibles mesures que es podrien emprendre i que malgrat hagin transcendit en condicional, el cert és que han causat preocupació en la població, cosa força lògica.

I curiosament, fins avui, el Govern sobre aquesta qüestió no s'ha pronunciat.

Ara el ministre ens avançava que proposarà de fer una taula amb la qual està bé que hi hagi també el Consell, els diferents actors.

Però bé, en tot cas, el que constato és que han passat dues legislatures, del Govern de DA, una d'elles amb una més que còmoda majoria absoluta de 22 consellers, sense prendre decisions, únicament la d'augmentar en dos punts el percentatge de cotització, acció que ja emanava de la Llei del 2008.

On queden les tant anunciades reformes decidides i valentes que volia emprendre el cap de Govern ara fa sis anys?

Aquesta qüestió hauria merescut encabir-se dins un pacte amb el conjunt de l'arc parlamentari, sense a prioris dins un calendari ample de temps, cercant el màxim consens possible.

Una altra de les grans reformes que el Govern demòcrata haurà estat incapaç d'afrontar.

En una qüestió tan sensible com ho és la garantia a futur de les pensions dels treballadors, en set anys haureu deixat passar el temps. No hi ha res de més preocupant per a les persones que, el fet de no saber quin futur els espera.

En dues legislatures, haureu aconseguit deixar-nos un futur compromès i molt incert, Sr. cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No, li deixo al ministre que contesti, faltaria més.

Però Sr. Víctor Naudi, és que hi ha una mena d'amnèsia aquí, i a veure si el Sr. Pere López aixeca el dit. Perquè es va fer una proposta de pacte. Es va fer una proposta de pacte. No sé en aquell moment com estava l'ambient entre vosaltres, ho dic passant... diu que sí, per tant, no hi havia un gran confort, no? Però no diu una cosa que no és veritat, no s'ajusta a la veritat. Es va fer. Potser és vostè, doncs, que es va aixecar més de pressa una vegada ofert el pacte. O no?

Però no digui que no es va oferir aquest pacte, i no jo, sinó l'anterior ministre de Sanitat el va liderar i es van fer propostes.

Dic això senzillament perquè no es falti ni a la història ni a la veritat. Ho dic amb tot el respecte.

Sr. ministre perdó.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern, si no li sap greu, ja li donaré jo la paraula al Sr. ministre.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per completar el que ha dit el cap de Govern, crec que podem està d'acord amb les manifestacions o l'anàlisi inicial que vostè ha fet. De fet, doncs, en aquest sentit no puc estar més d'acord amb vostè, en el sentit que, evidentment, no cal fer alarmisme en relació a aquesta situació, perquè encara tenim uns 25 anys per endavant abans que s'esgotin les reserves de la branca de jubilació. Però també és cert, i crec que en aquest sentit vostè està d'acord amb nosaltres, que no podem demorar més l'anàlisi executiu d'aquesta qüestió i, per tant, que comencem a decidir entre tots quines mesures hem

d'adoptar per intentar, doncs, revertir aquesta situació o resoldre-la a llarg termini.

Per tant, dit això, en aquesta part de la seva intervenció podem estar-hi absolutament d'acord. Amb el que no puc estar d'acord amb vostè és amb la segona part de la intervenció que ha fet. Perquè quan vostè ha dit que han passat dues legislatures i que no hem pres cap decisió per temperar o resoldre la situació a llarg termini compromesa de la situació de la branca de jubilació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, des del meu punt de vista penso que falta la veritat i a les xifres em remeto, i al propi últim estudi em remeto. El factor de conversió abans de la reforma que vam fer a l'any 2015 era de 8, i aquest factor de conversió ha passat a 9,6. El factor de conversió, com vostè sap, és els anys en què es tarda a recuperar allò que un assegurat ha aportat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per tant, des d'aquesta perspectiva vol dir que hem adoptat mesures que han millorat, evidentment no s'han resolt definitivament però que han donat oxigen al probable dèficit de la branca de jubilació.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

El fet de què l'anterior estudi digués que les reserves es votarien l'any 2031 i que ara aquest estudi digui que s'esgotaran l'any 2035 també és la demostració clara de què les modificacions que vam fer l'any 2015 han permès portar oxigen.

Les resumiré ràpidament. Vostè ha parlat d'aquests dos punts que els havíem traspasat d'un costat a l'altre. Això no és cert. Nosaltres vam pujar dos punts la cotització de la branca de jubilació fins al 12% i, a més, després de l'inici d'aquesta legislatura ho vam compensar pel que fa a la branca de malaltia. Per tant, globalment considerat hem pujat dos punts la cotització de la branca de jubilació.

A més a més, vam establir que quan les reserves arribessin a 1.000 milions d'euros -actualment crec que estem a 1.200 milions d'euros i escaig- doncs, també s'haurien de prendre mesures per mantenir aquest nivell de reserves en els 1.000 milions d'euros. També vam traspasar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Tota la gestió i el finançament de les prestacions no contributives des de la CASS al Govern. Això també ha aportat oxigen a la branca de jubilació.

I en darrer terme també vam fer unes modificacions o vam canviar el règim de les pensions més altes en què hi ha, a partir de quatre vegades el salari mínim un factor de conversió, que en certa forma topalla aquestes pensions màximes de jubilació i també aporta oxigen al nostre sistema de pensions públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. ministre ens desgranava alguna de les mesures. Espero que després aprofundeixi més però, en tot cas, aquestes mesures no deixen de ser pedaços a una situació que necessita doncs, un debat molt més profund. I aquesta qüestió, al que em refereixo, és que ja fa dies que dura i en aquest sentit vull contestar al Sr. cap de Govern que veig que ja ha tornat.

Bé, deia que... Una vegada més mirant cap el passat, que posava sobre la taula la proposta que va fer d'un pacte la passada legislatura, una vegada més els pactes amb els que ens té acostumats doncs, són pactes que realment són una mostra de pacte perquè realment tenint en compte la passada legislatura quan tenien la majoria amb 22 consellers, si realment hi havia voluntat de pactar podia trobar la manera per fer-ho i realment tractar aquesta qüestió. I li vull recordar que amb aquesta qüestió quan va arribar a aquesta majoria, amb aquella fúria guanyadora de Demòcrates del moment, doncs va anunciar que no li tremolaria el pols i que emprendria accions decidides i valentes amb les reformes estructurals d'aquest país, i una d'elles és aquesta. És clar, passats ja quasi bé set anys doncs li vull recordar que en el darrer debat d'orientació política el passat mes de setembre no va fer cap esment a la reforma del tema de la branca de jubilacions de la CASS...

El Sr. síndic general:

Podria posar la seva pregunta, Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant.

...la reformeta de la sanitat però, sobre les pensions no va badar boca.

En tot cas, bé, tornarem a... Una de les repreguntes seria, i el ministre ho avançava abans, doncs malgrat estem a les acaballes d'aquesta legislatura i no deixa de ser una mostra de bones intencions, abans ha proposat de què s'hauria d'endegar aquest treball o una taula de treball no sé sota quina forma. Si ens pot explicar la proposta, en aquest sentit, d'associar el conjunt parlamentari als demés actors, en què consistiria aquesta proposta?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. cap de Govern:

Sí, perdoni Sr. síndic però és que, és clar, com que m'interpel·la contínuament i això és com un amor-odi, més aviat odi que amor moltes vegades, però bé...

De fúria, cap! Ni tinc fúria als articulistes, -com alguns-, que les llegeixo i les noto cada dimarts i dimecres, que és setmanal, i cap. Passivitat molta perquè mirava el Sr. Pere López que aixecava el dit, -però això els oients... segurament no estava filmat-, perquè aquell pacte segurament el Sr. Pere López se sentia còmode de poder anar més endavant però, en definitiva, en aquell moment manava qui manava segurament i potser vostès es van aixecar abans d'hora... Dic passant.

Però li diré una cosa, a mi em sembla que el debat que estem tenint avui és més que interessant, perquè li ha explicat el ministre totes les mesures que s'han agafat i, evidentment, no són suficients. Fixi's bé que ho ha dit, però almenys se n'ha agafat unes quantes. Però, aquí hi ha un compromís que em penso que més retòriques i legítim dret de controlar al Govern, hi ha una responsabilitat col·lectiva de tots nosaltres, perquè quan nosaltres decidim... Tots nosaltres no pas el Govern actual, no pas el grup parlamentari que li va donar suport...

Acabo Sr. Pere López. Ja estic acabant perquè em sembla interessant. El Sr. síndic ja sabrà quan m'ho ha de dir, sempre ho fa i ho fa molt bé.

Hi ha una responsabilitat de què les reserves, -i no serà l'any 30, serà molt més abans-, baixin per sota dels 1.000 milions, s'haurà d'actuar. I aleshores, que davant la ciutadania que la gent sàpiga que hi ha moltes mesures però que s'hauran d'agafar perquè

com a mínim es conserven aquells 1.000 milions de reserves.

Això de què moltes vegades ha passat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Desapercebut, és un acte de compromís de tot el Consell General passi el que passi a les pròximes eleccions per garantir a curt termini, proposades a curt termini perquè no passi el que diuen els estudis actuàrials, que al cap de trenta anys ens quedem sense pensions pels nostres fills o els nostres nets, no?

A mi em sembla que el ministre, -si em permet el ministre-, ho ha contestat de forma molt clara.

Nosaltres no hem fet tot el que havíem de fer, hem fet un camí, però hem marcat també per llei una obligació conjunta independentment de les opcions polítiques perquè vostès entendran i estaran d'acord, -i acabo ja Sr. Pere López i Sr. síndic-, que amb això sí que no s'hi val la política. I sí que és veritat que passi el que passi és l'Estat andorrà que serà el garant de les pensions, passi el que passi, però seria vertaderament una inconsciència que anéssim tots a les eleccions, -i ho dic així de clar-, fent demagògia sobre un tema tan important com aquest quan hi ha un compromís clar i, a més una fita molt ben marcada per la CASS, que fa la seva feina, que no podem esperar trenta anys per mirar-nos als ulls quan els nostres fills i els nostres nets no tenen pensions.

Per tant, això és el que hem dit avui al parlament...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

La meua pregunta evidentment i ho faig sense, -Sr. Víctor Naudi, acabo-, sense cap fúria i tampoc faré cap article.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, molt breument.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, només era per respondre a la pregunta concreta que havia fet el Sr. Víctor Naudi.

El grup de treball al qual he fet referència no és altre que aquella comissió que unànimement els consellers d'aquesta Cambra van acordar crear en el darrer Debat d'orientació política. En aquell moment, doncs ara no recordo qui va promoure aquella Proposta de resolució però, en tot cas, sí que sé que crec que es va votar unànimement i es va decidir doncs, que s'havia de crear una comissió de treball que analitzés i proposés mesures al tomb de la sostenibilitat del nostre sistema de pensions públic.

Jo crec que aquest és el camí que hem d'emprendre i, en aquest sentit, subscriu completament les paraules del cap de Govern. Crec que si hi ha una qüestió de país, si hi ha una qüestió transcendental en els propers anys que haurem d'abordar és aquesta i, per tant, crec que faríem un gran favor a la ciutadania si ens deixessin de retrets o de qüestions merament formals i ens poséssim tots a treballar deixant de banda, doncs, les qüestions demagògiques i d'electoralisme...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

A favor, diguem, de garantir aquest sistema de pensions públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi i després Sr. Pere López.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, reprenem doncs la darrera intervenció del ministre.

Bé, l'objectiu de la meua pregunta és justament aquest perquè vist el silenci del Govern, almenys fins avui, davant de les manifestacions que han sortit a la premsa doncs, realment d'encarar veritablement aquesta reforma malgrat estem a les acaballes de la legislatura, l'objectiu era de promoure o de tenir en compte aquesta Proposta de resolució i que si algú ha d'encapçalar això jo entenc que ha de ser Govern responsablement, i evidentment amb la participació de tot l'arc parlamentari, hem de ser conscients.

Realment l'objectiu és aquest: no deixar passar més el temps malgrat estem a les acaballes de la legislatura. Com a mínim prendre consciència i que aquest encàrrec es pugui formalitzar doncs, si no és amb el temps que queda en aquesta legislatura, en

tot cas que hi hagi el compromís per continuar la propera legislatura.

En tot cas, responent també al Sr. cap de Govern, una vegada més acaba desviant l'atenció i quan les coses van bé no dubta en penjar-se medalles -cosa que és molt lícita-, però quan els problemes són majors doncs, la responsabilitat és de tots. Evidentment que és de tots i no la defugim i estarem aquí per treballar, però bé, evidentment el qui té majoria sempre té una mica més de responsabilitat i per tant li toca avançar i tirar del carro.

Dit això, una repregunta més concreta, segurament aquest debat és un debat en profunditat i és un conjunt de mesures però si ens pot respondre què pensa el Govern de la possibilitat d'allargar l'edat de jubilació dels treballadors? Notícia que ha creat una certa alarma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per respondre de forma ràpida el que ha dit el Sr. Víctor Naudi. Jo crec que no hi ha hagut silencis del Govern davant les mesures que ha proposat el Consell d'Administració de la CASS. Aquí cadascú ha d'exercir la seva funció i cadascú l'ha d'exercir d'una forma absolutament independent. És funció de la CASS, del consell d'administració de la CASS de posar sobre la taula, tal com se'ls hi ha encomanat, diguem de forma compartida, tota una sèrie de mesures per resoldre el dèficit en què pot entrar la branca de jubilació a partir de l'any 2035.

I per tant, ells el que fan, és llistar tota una sèrie de mesures i fer tota una sèrie de propostes que ells creuen que si s'implementessin de forma efectiva, resoldrien definitivament la situació.

A partir d'aquí, i ells ho acaben de presentar, crec que hem de respectar els tempos, vindran a les comissions legislatives, també, a fer la presentació corresponent, i s'haurà de constituir el grup de treball en el qual, grups parlamentaris, representants de la CASS i ara sí, Govern, estaran assentats i es pronunciaran sobre aquest catàleg de mesures i sobre les altres mesures addicionals que es puguin plantejar.

Jo també penso, en resposta al que vostè ha dit, que ben lluny del que diu vostè, nosaltres hem assumit la nostra responsabilitat en aquesta matèria. És cert

que no hem resolt definitivament la situació, i si haguéssim resolt definitivament la situació, segurament haguéssim hagut d'adoptar mesures molt més traumàtiques per a les quals la nostra població no estava preparada, especialment a la legislatura passada, en què hi havia una situació de greu crisi econòmica.

Però el que sí que li puc dir i a les xifres em remeto, al que li he dit del factor de conversió i al que li he dit de la data màxima en què s'esgotaran les reserves de la branca de jubilació, és que nosaltres no deixarem la situació pitjor de com ens la vam trobar en el moment que vam arribar. I amb això no estic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Vull ser precís perquè no vull entrar en el debat del retrovisor. És a dir, jo no estic dient que vostès ens deixessin la situació malament. Jo dic que nosaltres ens vam trobar una situació ics el dia que vam iniciar la nostra etapa de Govern, i aquesta situació ics serà millor el dia que marxarem.

I em remeto al cofactor de conversió i em remeto també a la data màxima en què s'esgotaran les reserves de la branca de jubilació.

Per tant, doncs, des d'aquesta perspectiva crec que hem fet la nostra tasca. Ara bé, ho he dit abans en la meua intervenció, no és suficient. Hem d'anar més enllà. I hem d'anar més enllà tots plegats...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

perquè és un problema de país que transcendeix als diferents executius que hi pugui haver d'aquí a 25 o 30 anys vista, no?

I pel que fa a la seva pregunta concreta...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, moltes gràcies.

(Se senten veus)

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Volia fer, si el Sr. cap de Govern deixa contestar algunes repreguntes al Sr. ministre i després també

fer alguna referència a les seves reiterades al·lusions al pacte de la CASS, perquè ja que ho ha fet, convé que ho expliquem.

A veure, perquè ho entenguem una mica o intentem entendre-ho, el Sr. ministre, en nom del Govern, diu que la situació és insostenible. Paraules textuales seves. Els responsables de la CASS fan presentacions successives, perquè tornaran a venir el mes de gener, però ja han vingut varies vegades, van venir tot just fa uns dies a dir-nos, a presentar-nos un escenari, segons les seves paraules, tremendament preocupant, alarmista, demanant que es prenguin actuacions ja.

El Sr. Rascagneres va dir l'endemà, que demà mateix s'havien de prendre actuacions. I vostès no fan res. És més, diuen que el qui ha de fer alguna cosa és el Consell, que el Govern no ha de fer res. En altres qüestions no ens criden pas, a l'hora de fer el pressupost, a l'hora de determinar on es fan les obres públiques o a l'hora de definir les polítiques mediambientals, això s'ho fan vostès. Ara, a l'hora de solucionar aquests problemes aquí ho hem de fer tots, no sigui que aquí perdem alguna ploma o haguem d'assumir alguna responsabilitat.

Em sembla, contràriament al que diu el Sr. cap de Govern, que el que vostès fan és ser covards, ser absolutament irresponsables, i a demés deixar, jo crec, en molt mal lloc els responsables de la CASS. O bé no se'ls creuen, o sinó potser haurien de fer algun plantejament. És a dir, haver de fer que cada cert temps surtin a la premsa aquestes afirmacions, que un dia es digui que es retallaran el 30% dels punts, un altre dia que l'edat de jubilació anirà als 67 quan no surt als 72, etc., i vostès no fan res. Doncs, home, o bé aquests números no estan fets correctament o el Govern ha d'assumir la seva responsabilitat.

Vostès en altres àmbits...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

... no ens diuen res, tiren pel dret. No sé perquè en aquest tema no assumeixen la seva tasca de governar, que en altres llocs passen el rodet de 15 tranquil·lament, i fan les decisions que s'hagin de prendre, i han de presentar-se a l'opinió pública sense aquest joc dual que fan entre els responsables de la CASS i els membres del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

(Se senten veus)

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Disculpi Sr. síndic, potser l'he formulat malament.

Jo els hi he preguntat si és que no els hi fan cas el que diuen els responsables de la CASS. És a dir juguen amb aquest joc dual, d'aquests anuncis alarmistes, i d'altra banda el Govern no li fa cas.

Fan cas o no fan cas, o creuen, millor dit, el que diuen els responsables de la CASS o no s'ho creuen?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

Jo crec que la intervenció que vostè acaba de fer, i li dic amb tot el respecte, però precisament és el camí que no hem d'emprendre. És a dir, si parlem d'aquesta qüestió i comencem amb els retrets, amb el que hem fet, amb el que no hem fet, si es creu, si jo, si l'altre, si el Consell, si el Govern. Jo crec que estem iniciant molt malament aquest treball que hem de fer tots conjuntament.

Nosaltres, no es preocupi que assumirem les nostres responsabilitats. No només les assumirem sinó que les hem assumit. I ho he dit abans, i ho he justificat amb aquelles mesures concretes que nosaltres, durant aquesta etapa del Govern, hem adoptat per millorar la situació de la branca de jubilació de la CASS.

Ara bé, també he dit que aquestes mesures no resolen definitivament la situació. I per tant, s'hauran d'adaptar altres mesures. Nosaltres, el que ens agradaria és que aquestes mesures les poguéssim adoptar de forma consensuada juntament amb els grups parlamentaris en el marc d'aquesta comissió de treball, que si no recordo malament, vostès hi van votar a favor també que es constituís.

Per tant, jo crec, ara desdir-se d'aquesta decisió que vam prendre fa uns mesos, seria un error.

Dit això, evidentment, no esperarem que vostès ens donin la raó en tot, si tenim en el futur la responsabilitat de governar hem d'adoptar decisions. Dit això, nosaltres, li repeteixo també el que he dit abans, les propostes que fa la CASS són propostes que fa el consell d'administració de la CASS que és

un òrgan sobirà i, per tant, no vol dir que el Govern les subscrigui completament.

Ara bé, és una evidència que doncs del catàleg de propostes que fa la CASS, doncs, no se n'albiren gaire més per millorar la situació de la branca de jubilació de la CASS. Altra cosa és si l'abast d'aquestes propostes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

... ha de ser o no aquell que la CASS proposa. I per tant, doncs, la CASS, el consell d'administració de la CASS fa una proposta eminentment tècnica, i la nostra funció, Govern, i nosaltres entenem també, grups parlamentaris, és introduir-hi la necessària dosis política a aquestes propostes eminentment tècniques.

Però evidentment, des d'un criteri d'absoluta responsabilitat, perquè crec que això hauria de ser una responsabilitat compartida de garantir la sostenibilitat del sistema de pensions i que l'any 2035, per tant, d'aquí 25 anys, les reserves, si no ha canviat res, perquè potser que els paràmetres en base als quals s'han fet aquests càlculs també puguin variar negativament durant aquests anys.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

O si no canvia res, d'aquí 25 anys ja no hi hauria reserves per pagar les pensions dels futurs pensionistes, de les persones que tenen 40 anys o menys actualment i que arribaran a la jubilació als 65 anys.

Jo crec que això ha d'atreure la nostra atenció i, com a mínim, tots hauríem de treballar plegats per trobar solucions compartides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Deia, Sr. Espot, que la situació que vostès deixaran és millor o no és pitjor que la que havien heretat, i

no per entrar amb el tema del retrovisor. Però jo crec que no és cert. No és cert perquè des de l'any 2011 fins ara, els llocs de treball han disminuït, les projeccions que hi havia en aquella època sobre les contribucions no s'han pogut mantenir, tot i que ara els darrers anys hi ha hagut una pujada, la corba de la crisi va fer baixar fins a l'any 2013 o 2014 el nombre de llocs de treball. Per tant, les projeccions que s'havien fet als anys anteriors, són ara molt pitjors.

Per tant, la problemàtica, a part que ha passat sis anys, la problemàtica s'ha engrandit i les projeccions no s'aguanten si no hi ha una base treballadora més a sota que sostingui el sistema de pensions i sobretot a mesura que van augmentant el nombre de persones jubilades.

Però bé queda molt clar que vostès no es volen mullar en aquest tema. Que la seva manera de gestionar en altres àmbits és, ja ho fem nosaltres sols. Perquè aquí han passat moltíssimes lleis a 15 vots, però en aquest tema la seva situació és crear una comissió, enviar-ho al Consell i aquí o ens mullem tots o vostès desisteixen de la seva tasca de Govern.

Però no m'ha contestat a la pregunta que jo li posava. No deia de les propostes. Jo li demanava els escenaris que dibuixen els responsables de la CASS, aquests escenaris tan fatals que en molt pocs anys tant la branca de malaltia com la branca de jubilació estaran en moltíssimes dificultats, vostès s'ho creuen, no s'ho creuen? Quan llegeixen a la premsa que el 30% dels punts s'hauran de retallar, estan tan tranquils vostès? Perquè jo és que no ho acabo d'entendre aquest joc dual d'anar fent por per una banda, i aquest Govern que està tranquil i l'únic que espera és que hi hagi una comissió i que es treballi tranquil·lament això a foc lent!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr, cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Quina habilitat té vostè, perquè jo faré el que el Sr. ministre, que és un home talentós i amb projecció de futur, -es comenta-, i mira cap endavant, i diu no mireu el retrovisor. Però jo que sóc ja un polític a "l'ancienne", ja estic a les meves acaballes, potser que tinc l'experiència de recordar el que ha passat en aquestes dos últimes legislatures. Me'n recordo com si fos ara. Que el Partit socialdemòcrata, jo no sé si estaven junts o separats, però en tot cas, no hi ha cap problema amb les pensions. És alarmisme el que

fa el Govern. No hi ha cap problema. I ho anaven escampant per tots els llocs. Ara hi ha un problema?

No perquè, llavors la valentia. Parlem una mica de la valentia. És per això que jo no vull fer-ho i té raó el ministre, i s'ha d'anar amb un altre tarannà. Però ja que vostè diu, "són una colla de covards". És que vostè i els seus adjectius, li agraden aquestes coses.

Sí, però el seu programa electoral, quan es presenten al 2015 no hi posa com al nostre que diem pujarem les cotitzacions. Ah sí, sí, sí! Però una vegada pujades les cotitzacions també diem dos coses, i li contestaré, i ho diu el cap de Govern en un debat d'orientació política: la situació va millor però no està per ficar encara més pressió, i en un futur, pot tirar de les actes-, s'hauran de pujar les cotitzacions però en aquest mandat no es farà.

A la seva pregunta que a mi em paren molts ciutadans, si s'ha de pujar l'edat de jubilació a l'edat dels 65 als 67 anys, jo podria dir i tranquil·litzar als ciutadans: No. Fins i tot podria dir, escolti, als 63, als 60 i quedar-me tan ample i a les portes o no d'unes eleccions. Però és un altre debat.

És que quan el consell d'administració de la CASS fa aquestes propostes no les fa a aquest Govern, les fa a l'Estat, però també les feia amb vostès, les feia amb els liberals. Perquè el problema de les pensions és un problema que ve de lluny, i jo no em permetré de cap de les maneres...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...de dir-li al Marc Forné, a l'Albert Pintat o jo al Bartumeu, que van ser covards. Vostè sí que s'ho permet amb nosaltres. Jo el que li diré és que el que no sé dir de rebut, és enganyar la gent i dir que el Govern d'Andorra, almenys Demòcrates per Andorra tanca la porta a no variar l'edat de jubilació. Que no dic que es faci.

Però el que sí li puc assegurar que independentment de fer una millor gestió de tot plegat i, ja ho han dit i n'ha fet molts d'exemples, s'hauran de pujar les cotitzacions. Qui li parla i el Govern que represento, amb els ministres, no ens hem amagat mai de dir-ho. Més encara, som els únics que ho hem dit. Som els únics que ho hem dit! I ho hem fet i a demés hem dit que s'hauria de tornar a fer.

Ara bé, si vostè simplement vol dir això...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

... i quines mesures agafarem, jo li he dit unes quantes. No estem enganyant a ningú.

Miri si Demòcrates per Andorra està a l'oposició, nosaltres no tindrem aquest discurs. No, no, el tindrem aquest discurs, perquè ja estem avalats pel discurs que tenim ara, de responsabilitat de cara a les pensions futures.

No sé si això és covard, però en tot cas és una mica més clar que aquesta dualitat, aquesta sí, que té que ara està preocupadíssim per les pensions quan va fer una campanya dient que el Govern de DA, perquè agafava mesures i feia alarmisme. Com a mínim, no sé si és un discurs dual, però és un discurs confús com a mínim.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Deu segons, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

De forma concreta a la pregunta que ha fet el Sr. Pere López. Jo crec que està confonent a la ciutadania, perquè vostè diu: "El Govern es creu els escenaris", i després parla de la reducció del 30% de les pensions de jubilació. No, no! Una cosa són els escenaris i l'altra cosa són les mesures. Si vostè demana, el Govern es creu els escenaris que es desprenen d'aquests informes actuarials, òbviament que se'ls creu. Qui som nosaltres per posar en dubte allò dictaminen experts de reconeguda solvència i absolutament independents. Nosaltres no tenim la competència tècnica per posar en entredit aquests escenaris.

Per tant, l'escenari segons el qual l'any 2035, si no canvien els paràmetres de càlcul, s'hauran esgotat les reserves de la branca de jubilació, és absolutament indiscutible. Altra cosa són les mesures. I li he dit abans, el consell d'administració de la CASS estableix un catàleg de mesures de màxims per resoldre definitivament la situació. Evidentment si vostè ens pregunta al Govern si estem d'acord en implementar una reducció de les pensions de jubilació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

... del 30% de forma immediata, evidentment que no hi estem d'acord.

Altra cosa és que evidentment aquestes mesures les hem de prendre en compte entre tots, les hem de calibrar, i segurament, la resolució a la problemàtica serà adoptar un catàleg de mesures raonables i no traumàtiques que sumades totes elles puguin resoldre la situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ara li donaré la paraula al Sr. Pere López. L'únic que jo lamento molt, és que estem en una sessió de preguntes on hi ha uns temps molt limitats. Crec que aquest és un tema molt interessant i que preocupa possiblement a la ciutadania. A mi m'és molt difícil d'intentar mantenir els temps, perquè segurament el format no és l'adequat per celebrar aquest tipus de debat.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Comparteixo segurament el que vostè ha dit, però jo voldria també replicar i tenir una part del temps que ha tingut el Sr. cap de Govern, que ha fet dos intervencions molt llargues parlant d'un històric, i ara jo també faré una mica de resum o de balanç, almenys, de la meua visió al respecte.

Ens ha començat parlant del pacte del 2013, del pacte quan estàvem junts tot el PS, i ha aprofitat per fer la típica reflexió brometa al respecte. Doncs, bé en aquell moment vostès van fer una proposta de pacte que entenem que no era una tal proposta de pacte, tal com es va plantejar. Però després van fer una reforma de la CASS. Allà on sí que es van atrevir, que és anar pels febles, a retallar les pensions de jubilació més baixes, a retallar les pensions d'invalidesa, no van atrevir-se perquè van oferir el pacte, però com que no va haver-hi acord, no va haver-hi acord polític, jo no hi era, no va haver-hi acord polític van tirar una part de la reforma, que és com sempre anar pels febles i desgastar les pensions de jubilació baixes, com deia, les pensions d'invalidesa i fer altres ajustos.

Ara, l'altra problemàtica la deixem per futurs governs.

Després ens parla de la campanya electoral. Miri, vostès són els mestres en enganyar a la ciutadania, a dir que no posaran un impost que acaben posant.

Nosaltres si d'alguna cosa hem patit històricament, és de perdre algunes eleccions per dir la veritat. Vostès alguna vegada les han guanyat per dir mentides, IRPF's que no es posarien, que s'acaben posant, desplegaments impositius que no s'acaben fent, i pujades de cotitzacions que no es faran excepte que les condicions econòmiques ho permetin amb aquelles fórmules.

Per tant, no ens vingui a donar exemples perquè vostès han enganyat reiteradament els ciutadans, ja sigui en temes de cotitzacions o en temes d'impostos.

Per tant, no li podem acceptar més quan la pujada de cotitzacions que es va fer l'any 2014, va provenir d'una esmena dels consellers del PS que en aquell moment estaven al grup parlamentari.

En tot cas, una vegada més ha quedat molt clar que no hi ha cap voluntat per part d'aquest Govern d'assumir la responsabilitat en aquest àmbit. Que la seva proposta és que les futures propostes electorals ja ho contindran, ja sabem que la demòcrata segurament no acabarà de dir la veritat del tot com sempre. Nosaltres, en tot cas, intentarem presentar-nos amb un projecte clar al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern i després Sr. Miquel Aleix.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo em sembla que he dit el que he dit, i el programa electoral portàvem el que portàvem.

Jo em quedo amb les paraules del ministre Espot, que és una mica, si em permet, i després no m'ha de faltar, no ha de faltar al Govern, el que hem de procurar amb el que queda de legislatura de mirar, de dir les coses com són i no faltar a ningú. Li costa d'articular un discurs sense dir que som una colla de mentiders, sense faltar a la gent, li costa.

Però miri, jo li contestaré, de la mateixa manera que he passat a *l'ancien régime*, que a *l'ancien régime* no faltava a la gent, dit passant, em quedo amb el que diu el Sr. Xavier Espot, algun dia també haurem de tenir l'opinió del Partit Liberal, l'autèntic, no?

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. cap de Govern:

...i amb tota serenor, mirarem amb un diàleg una mica menys furiós, amb paraules del Sr. Víctor Naudi, i menys apassionat, i no li diré demagògic, perquè no ho és, ja sap tothom que vostès veritablement són la clarividència, que tot el que diu ho fa, ho promet i a demés ho pot sostenir. Els demés no.

Però jo em quedo amb això, queda un debat de Govern, Sr. síndic, molt important, jo no hi seré, però jo també vull tenir una pensió com els meus fills vull que la tinguin, i amb això no s'hi valen tots aquests discursos. A veure si ens asserenem tots una mica. Nosaltres hem fet un tros de camí, quan en el seu moment també se'n va fer un altre tros en una altra època amb el Partit Socialdemòcrata, i també amb el Partit Liberal, això és el talent diferent del seu. M'entén! I qui vingui a governar també ho haurà de fer. I tenim després una responsabilitat, que és per això que va ser un abans i un després. No podem deixar de fer que els dipòsits o el que tinguem d'aquests 1.000 milions de reserva baixin per sota i s'hauran d'agafar decisions sí o sí.

I entrar avui a dir en un debat de preguntes "vostès estan d'acord en pujar als 67 anys..." i el Sr. ministre, fixi's bé el que li diu... no, escolti, escolti! Què li diu? No diu que no, ni diu que sí. Perquè hauria pogut dir no, perquè estem a les portes d'unes eleccions. En canvi té la responsabilitat de dir anem a mirar a veure totes les fórmules i què pot suportar en aquest moment també, no l'empresariat, la societat andorrana que està feta d'empresaris i de treballadors.

I no s'hi val això que diu, que solament estem tocant els més fluixos.

Perquè jo li diré una cosa, jo hi era també quan demano al socialisme andorrà, amb una proposta nostra, de moment ficar-nos d'acord i vaig venir dos vegades. Arribar a un acord amb el socialisme andorrà de baixar, de fer un tall sobre les jubilacions més altes i ni això el socialisme andorrà va donar per bo!

Això és la veritat perquè vaig tornar a venir a parlar d'aquest tema del topall, i ni això!

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

No dic que sigui covard! En aquell moment segurament tenia una altra opció política perquè en aquell moment, també me'n recordo com si fos ara, no hi havia cap preocupació per les pensions... Cap

ni una! S'hi va fer fins i tot campanyes, articles... És l'alarmisme més absolut, eh que sí Sra. Rosa Gili? Diu que sí, doncs el subconscient la traeix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, avui en aquest Consell de preguntes, veritablement he quedat decebut com un vell polític perquè veritablement jo pensava que persones que volen liderar opcions polítiques que jo crec que han de tenir les condicions de ser bons estadistes i persones d'Estat no han de portar aquí a debat del Consell avui en un Consell de preguntes un tema fonamental pel nostre Estat. Jo crec que un estadista es demostra quan veritablement, segons en quins temes, no se'n vol fer una qüestió política sinó que s'han de resoldre amb entesa, amb comprensió dels problemes però, sobretot amb consens de totes les formacions polítiques. I jo el que lamento és de què avui vulguem portar un debat tan seriós com és el de la reforma de la CASS, aquí a aquesta casa, i voler-ne fer un... més o menys -cada un dels que vulgui intervenir-, un triomf polític per la seva pròpia formació. I jo crec que això és fer un mal al país, i per això avui estic decebut.

La meua pregunta, perquè estem en un Consell de preguntes i voldria fer una pregunta, el Govern de Demòcrates per Andorra està en condicions de voler tirar endavant la reforma necessària de la CASS per intentar fer sostenible el nostre sistema de pensions amb la major brevetat possible dins la mesura de les possibilitats que la nostra economia permeti?

I la meua resposta seria de què em quedaria satisfet que em diguessin, si o no, i ja n'hi ha prou.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En resposta a la pregunta del conseller Aleix, òbviament i en aquest sentit, també reprenc la pregunta que abans ha fet el Sr. Pere López, òbviament el Govern assumirà les seves

responsabilitats. Les ha assumit, les continuarà assumint el que queda de legislatura i si té la responsabilitat, Demòcrates per Andorra de continuar governant, continuarà assumint les seves responsabilitats per garantir la sostenibilitat del sistema de pensions i sense perdre de vista mai la cohesió social del nostre país, perquè com hem dit moltes vegades nosaltres en reclamem i a més a més creiem que som un país de centre i reformista i, per tant, com que estem al centre de l'aspecte polític tan important és la visió econòmica com la visió social dels nostres ciutadans.

Per tant, nosaltres creiem que es pot arribar a una reforma que sigui ponderada, que sigui raonable, que garanteixi totes dues premisses, com he dit, i per tant, creiem que així ho farem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ara mateix hi ha demanades quatre paraules. Donarem aquestes quatre paraules i anirem conclouent el debat.

Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, intento replantejar... És a dir, per una banda entenc molt bé que es pugui fer aquesta taula de treball, crec que és necessària, però sí que és veritat que s'hauria d'instaurar al més ràpidament possible.

Jo, la meua pregunta aniria una mica quant a aquestes mesures que planteja la CASS. A mi n'hi ha una que jo puc entendre que es digui que s'han d'analitzar totes, s'ha de veure, s'han de contextualitzar i s'han d'analitzar però, jo penso que sí que políticament, probablement hi ha algun aspecte en el qual personalment jo ja tindria clar que no s'hi hauria d'anar, o com a mínim hauria de quedar com una opció a descartar d'entrada que seria l'anàlisi de la compra del valor del punt, de compra i de venda, perquè això pot posar en perill les pensions, sobretot les baixes.

Aleshores jo crec que aquí és un tema, i ja estem veient que a més a més les pensions que hi ha actualment són relativament baixes. Moltes d'aquestes persones que tenen aquestes pensions, sobretot per sota del salari mínim es veuen abocades a haver de demanar prestacions socials per poder arribar... o la pensió de solidaritat, per poder arribar al salari mínim, si modifiquem el valor de compra i de venda del punt probablement ens poden posar en perill encara més això.

Jo crec que per exemple, aquesta seria una mesura que jo pràcticament ja d'entrada intentaria deixar-la com a molt, molt, molt de costat perquè penso que n'hi ha d'altres per afrontar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

La meua pregunta va justament amb això. Si consideren que aquesta podria ser una mesura que es podria assegurar que la gent, com a mínim els que estiguin al voltant del salari mínim, no se'ls hi rebaixarà la seva pensió de jubilació en el futur.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec que ara és prematur entaular en aquest debat i entrar en les mesures concretes i dir si el Govern o si el Consell pensa que aquesta és bona o no és bona.

Jo ara el que li transmetré és una opinió personal, per tant, no l'he compartit òbviament amb la resta del Govern, ni amb el cap de Govern, ni amb el grup parlamentari que li dóna suport. Jo sí que penso que tant aquesta mesura com les altres mesures, segurament haurem de discriminar en funció del tipus i de l'import de la pensió. És a dir, no és el mateix una persona que percep una pensió de 600, de 800 o de 1.000 euros que una persona que percep una pensió de 12.000 euros, com hi ha alguns casos, -n'hi ha pocs però n'hi ha.

Per tant doncs, totes aquestes mesures segurament les haurem d'analitzar i les haurem d'anar discriminant en funció de l'import de les pensions que cobri cada persona, òbviament amb respecte dels drets adquirits perquè aquesta qüestió és una qüestió de respecte dels termes de la nostra Constitució.

I, per tant, dono resposta parcial a la seva pregunta però, com li dic doncs, crec que ara no es tracta de debatre-ho amb profunditat i d'agafar compromisos que després no puguem mantenir perquè crec que la nostra credibilitat, la del Govern i la dels grups parlamentaris és importantíssima en aquesta matèria i, per tant, no vull fer cap afirmació que després es pugui dir doncs, que no hem honorat o que no hem complert.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc a les referències de tarannà fetes tant pel Sr. cap de Govern com pel Sr. Miquel Aleix, em sembla que el que nosaltres sí que podem dir és que Demòcrates per Andorra ha de ser molt políticament, i que vostès intentin quartar l'opinió política o els debats polítics ens sembla molt poc encertat perquè vostè em deia, Sr. Martí, sobre els qualificatius, home, presentar-se a l'any 2011 dient que no es posaria l'IRPF quan sabia que s'havia de posar... jo no posaria el qualificatiu, però això en té un de qualificatiu!

I a l'any 2015, quan nosaltres sí que portàvem el programa electoral... -en contra del que s'ha dit, igual que abans la ministra deia que els ministres del PS cobraven més que els d'ara i que no era veritat i tantes altres coses-, el programa del 2015 que el tinc aquí davant, nosaltres sí que dèiem negre sobre blanc que a l'any 2016 s'havia de cotitzar un 13% i al 2017 un 14%; estem al 12% ara. Per tant, nosaltres sí que vam dir en el seu moment aquests increments de cotització i vostès com sempre, com van fer al 2011, com van fer al 2015, i espero que els ciutadans no se'ls tornin a creure el proper cop, sigui al 2018 o el 2019 doncs van, no sé... faltar a la veritat, si li sembla més suau que el que li he dit abans, doncs van faltar a la veritat de manera molt descarada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si vol contestar, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

No, de fet no ha fet cap pregunta, no Sr. Pere López?

Però, jo sí que el vull convidar a canviar de tarannà, ni que sigui en aquesta matèria... És igual. No remuntem als programes polítics de fa quatre anys o de fa vuit anys del que hem dit o del que hem deixat de dir.

Avui jo crec que tant amb el Sr. Víctor Naudi, com amb la Sra. Sílvia Bonet hem pogut parlar ni que sigui d'una forma molt preliminar sobre aquesta qüestió des d'un punt de vista tècnic i amb

tranquil·litat, i vostè vol fer proclames polítics però, al mateix temps, no hem sabut en absolut quina és la seva opinió sobre la reforma del sistema de pensions.

Per tant doncs... Que segurament avui no és el dia, però tampoc era el dia per fer els discursos que vostè ha fet des del meu punt de vista.

Dit això, si us plau, intentem canalitzar el debat, intentem tenir un debat tranquil on tothom pugui participar, on tothom pugui participar, on tothom pugui fer aportacions perquè com li deia és una qüestió de país. I crec que en algun moment vostès també hauran de posar sobre la taula, si és que el tenen, quin és el seu projecte al tomb d'aquesta qüestió perquè de moment, ja li dic, puc mirar una mica quin és el de la Sra. Sílvia Bonet, quin és el del Sr. Víctor Naudi -que ha dit unes premisses amb les quals estem absolutament d'acord-, evidentment sabem quin és el model del grup parlamentari majoritari però, de moment vostè aquí, no ha posat sobre la taula cap model alternatiu o ni tan sols ha dit si estava, o no d'acord amb el nostre model més enllà d'aquestes proclames segons les quals deixem de costat la gent més feble, etc., etc., cosa que no correspon en absolut amb la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc agrair al cap de Govern doncs aquest adjectiu d'"autèntic", efectivament.

El Partit Liberal, si em permet, com a símil és com el Barça. És la pedrera de molts polítics del Barça, futbolistes que s'inicien en aquest partit i que després emprenen camins diferents, però efectivament de model autèntic de Barça només n'hi ha un i de Partit Liberal autèntic efectivament només n'hi ha un, independentment de les persones que puguem estar circumstancialment en aquest projecte polític.

Respecte a l'apel·lació que feia. Partit Liberal, Liberals d'Andorra, cridi'ns a la taula per parlar de les pensions. Allà hi serem! És un problema que entenem que és important resoldre de cara a les generacions futures. Alguns dels que estem aquí segurament, doncs, pensem que està molt lluny aquest problema però ens pot tocar ben aviat. I per tant, serem responsables amb aquest tema, no en farem política d'això.

Òbviament, hi ha algunes de les propostes que es van anunciar l'altre dia des del consell d'administració de la CASS, que podem compartir, d'altres no, però en tot cas, el que sí que tinc clar i comparteixo amb vostè, és que la responsabilitat d'assegurar aquestes pensions recau sobre l'Estat i, per tant, hem de trobar tots les mesures, a part de les que proposi la CASS, per fer-hi front i no posar en risc el nostre sistema de pensions.

Per tant, tan bon punt tinguin aquesta data per començar a parlar sobre el tema de les pensions, si és en el primer trimestre de l'any, doncs, millor. Nosaltres hi serem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, volia contestar per al·lusions al Sr. Miquel Aleix.

Bé, el Sr. Miquel Aleix parlava que no era una pregunta adient. Per tant, m'he sentit al·ludit. En tot cas, Sr. Aleix, si algú ha decepcionat, vostè m'ha decepcionat a mi. Perquè jo entenc que com a conseller tenim tot el dret de fer les preguntes dins del màxim respecte, evidentment, però el que ens permet el Reglament, que ens permet la Constitució, i no hem de posar limitacions de cap tema. I més quan són temes importants i actuals.

En tot cas, vostè no és la primera vegada que se'm decepciona perquè al 2011 el seu progressisme ja va tombar cap a un altre cantó.

En tot cas, tornant al debat, si algú ha tergiversat aquest debat, que és un debat molt interessant i, evidentment, l'objectiu de la meua pregunta no era entrar a debatre en el fons de la qüestió, perquè és un tema que mereix un ampli debat amb tots els actors, amb tot el Govern, consellers i altres actors, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, un tema de molts mesos de debat i, fins i tot, potser de més d'un any, en tot cas, la meua pregunta anava encaminada en fer moure el Govern. Donava la sensació que el Govern en aquesta qüestió passa de puntetes, no s'havia acabat pronunciant amb totes aquestes notícies que han aparegut darrerament, aquest alarmisme, aquesta crida que fa el propi consell d'administració, i tampoc, al meu entendre, tampoc és alarmista, però sí que llança aquesta problemàtica. I per tant, l'objectiu era posar sobre la taula quin objectiu té el Govern, com es pensa emprendre

aquest treball, malgrat que quedarà o no molts mesos de legislatura, segons deia el Sr. cap de Govern.

I en tot cas, jo crec que el debat havia començat bé, i fins i tot el ministre Espot havia avançat o havia recordat aquesta proposta de resolució amb la qual ens hem de posar tots a treballar. Jo crec que si algú ha tergiversat el debat, en tot cas, ha estat el Sr. cap de Govern perquè ha tornat a mirar el retrovisor una vegada més.

En tot cas, jo crec que la pregunta era i és pertinent, prova d'això és que és un debat molt interessant, i tornant a re centrar la situació jo crec que em referiria a la proposta del ministre abans, i jo crec que és el camí que s'ha d'emprendre malgrat ens quedi poc temps.

I bé, en tot cas, és el compromís que hem d'agafar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi i Sr. Miquel Aleix, i ho deixariem aquí.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El que no hi ha dubte, és que hem d'honorar una resolució del Consell General, que com vostè molt bé ha dit Sr. ministre Espot i també crec que ha dit el Sr. cap de Govern, ens enfocarà a fer això que crec que la majoria del Parlament la majoria del Consell General, tots hi estem disposats.

I vull demanar al Govern com a principal actor d'aquest procés, que al final com ha dit el cap de Govern, a nosaltres ens preocupen les nostres pensions, dels fills i dels néts i de tots els andorrans, i de tota la societat, que no parlem només també, diguem-ho, del "càstig" que això pot suposar a la societat des del punt de vista de si augmentem o baixem l'edat de jubilació, si canviem el valor del punt. Perquè hi ha una cosa que s'ha parlat i que m'agradaria demanar al Govern si la pensa afrontar dins de les seves possibilitats i responsabilitats, perquè entenem que això depèn de la CASS i del fons de reserva, afrontar l'optimització dels costos que està assumint aquest fons. Perquè estem parlant de la part, diguem de "com castigarem la societat en un futur", però no estem parlant de l'optimització, que hi és i que és possible del fons de reserva i del que seran les nostres pensions, com baixant les despeses que té ara mateix.

I el que sí que m'agradaria saber si el Govern, dintre del catàleg de mesures que ja li comprenc Sr. Espot,

que n'hi ha moltes i variades i hem de decidir i analitzar quines són les bones, què passa amb el catàleg de mesures de l'altra part? Què són les despeses que estem assumint?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Xavier Espot, i li donaré una mica més de temps, perdoni perquè me l'he saltat després de la reflexió del Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Xavier Espot:

No passa res.

Bé, jo crec que ara el Sr. Carles Naudi introdueix un debat una mica diferent. És a dir, ja no és una qüestió, diguem, de la sostenibilitat del sistema de pensions públic, sinó que introdueix un altre debat interessant que és el d'optimitzar la gestió del fons de reserva de jubilació.

Bé, nosaltres en aquest sentit tenim plena confiança amb les persones que encapçalen la comissió gestora del fons de pensió, i creiem que estan gestionant aquest fons de pensió des d'una perspectiva d'optimització, però al mateix temps de raonabilitat. És a dir, evidentment, aquests fons no es poden gestionar d'una forma agressiva, perquè del que es tracta és de garantir els diners que hi ha dipositats en aquest fons.

Dit això, vostè ha fet una afirmació genèrica i potser, avui no, però en un altre moment potser en podrem parlar amb més deteniment. Evidentment, qualsevol suggeriment que des dels grups parlamentaris se'ns vulgui fer arribar, nosaltres tindrem a bé traslladar-lo a la comissió gestora, per bé que evidentment també actuen d'una forma sobirana i independent. Però em sembla interessant.

Jo sí que em voldria quedar potser per concloure, si ningú més vol intervenir, sinó doncs, potser ho deixaria aquí, sí que voldria i vull que quedi clar, doncs, que en cap cas es tracta de posar el retrovisor i en cap cas es tracta de posar en entredit la gestió de governs passats que crec que en aquest sentit també van ser absolutament responsables.

Però m'agrada ser precís, i aquí, en alguns moments m'ha semblat, doncs, que es posava en dubte la gestió que aquest Govern havia fet en relació amb la branca de jubilació de la CASS. I crec, doncs, que el reflex més fidel que això no és cert són les xifres. L'any 2009 les reserves del fons de pensió eren de 700 milions. Avui les reserves del fons de pensió són de 1.233 milions. L'any 2009 el factor de conversió era 6,4 anys i ara són 9,6 anys. I a més a més hem

allargat 7 anys a més la data d'esgotament de les reserves de la branca de jubilació.

Per tant, doncs, crec que hem fet una gestió responsable. No poso, -repeteixo-, no poso en entredit la gestió passada, al contrari, en molts aspectes la saludo. Però crec que nosaltres hem acompanyat i hem fet el que havíem de fer durant la nostra etapa de Govern i a les xifres aquestes que he esmentat em remeto.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Sí, miri Sr. Víctor Naudi, jo en cap cas qüestiono la possibilitat que qualsevol conseller faci qualsevol tipus de pregunta. La meua decepció, o vostè no m'ha interpretat o jo no m'he expressat prou bé, anava en el sentit que en un Consell de preguntes s'aprofiti una pregunta per fer un debat que jo crec que és un debat d'Estat que va molt més enllà d'un Consell de preguntes. I que es vulgui utilitzar aquesta fórmula per fer-ne un debat que cadascú aquí faci els seus plantejaments polítics.

Jo crec que guanyaríem molt més en aquests temes d'Estat de buscar la fórmula a través de la que plantejava ara mateix el Sr. ministre ara, que es busqui a través de tots els grups parlamentaris per intentar buscar el màxim de consens, perquè amb aquests temes d'Estat es deixi de fer política, perquè només serà un favor per al país si podem arribar a conscienciar-nos tots que hi ha temes en els quals no han de fer política sinó que hem de fer país.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, no havent-hi més preguntes ni més punts tampoc a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 13.52h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 14 de desembre del 2017

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de desembre del 2017, relativa a **la reducció de les hores lectives del català**, (Reg. Núm. 1537).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al **projecte de l' heliport nacional a les Tressoles**, (Reg. Núm. 1476).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a **les dades relatives als casos de violència de gènere**, (Reg. Núm. 1482).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al **conveni signat entre la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el Col·legi de Metges d'Andorra**, (Reg. Núm. 1483).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a **la planta de cogeneració de Soldeu**, (Reg. Núm. 1488).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a **una modificació més àmplia de la llei general d'ordenació del territori i urbanisme**, (Reg. Núm. 1492).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa a **les aportacions i ajudes a la cursa de muntanya Ultratrail**, (Reg. Núm. 1493).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de desembre del 2017, relativa al **cost de l'actual organització ministerial**, (Reg. Núm. 1494).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de desembre del 2017, relativa al **clima laboral del Servei de la Inspecció Tècnica de Vehicles**, (Reg. Núm. 1495).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de desembre del 2017, relativa a **les accions que pensa dur el Govern per a garantir en el temps el futur de la Branca Jubilació i el sistema de pensions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social**, (Reg. Núm. 1496).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877